

M. XX. 89.

L. gr.

522

Ex libris Fr. Walteri. Hambg.

20, 88.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ.

Sophokles

Tragoedien,

emendirt und erläutert

durch

Johann von Gott Froehlich.

Erster Theil,

enthaltend:

Philoktetes, Elektra, die Trachinerinnen.

Sulzbach,

des Kommerzienraths I. E. Seidel Kunst - und Buchhandlung,

1815.

Ersten Theiles erstes Bändchen:

T e x t.

V o r r e d e.

Die hiermit angefangene und mit einem zweiten Theile zu vollendende Ausgabe der Tragödien des Sophokles ist zunächst für Schulen bestimmt. Wir geben dabei ganz unverändert den Brunck'schen Text; dazu unter den Text gestellt theils diejenigen älteren Lesearten, welche Brunck mit Unrecht verdrängt zu haben scheint, theils Conjecturen, sei es von Andern, oder (was bei weitem der häufigste Fall ist) von eigener Erfindung, welche nach unsrer Meinung in den Text hineingelesen werden dürften, wenn er durchgehends verständlich und mit sich selbst übereinstimmend werden soll. Zu dem so bestellten Texte liefern wir endlich in einem eignen Bändchen einen kleinen Commentar, d. h. so viel Erläuterung über jede Tragödie im Allgemeinen und so viel Erklärung einzelner Stellen und selbst einzelner grammatikalischer Schwierigkeiten u. dgl., als wir für heilsam und nöthig erachteten, wenn Schüler in den Stand gesetzt werden sollten, sich selbst von Tag zu Tag auf ihre Lection vorzubereiten, und am Ende wohl auch ohne Beihilfe des Lehrers die Lesung des Dichters fortzusetzen und zu vollenden. Da wir aber an vielen Stellen den Brunck'schen Text zu verlassen und insbesondre viele, oft weit von dem gewöhnlichen Texte abweichende Verbesserungs-

vorschläge aus Conjectur einzuschalten uns genöthiget sahen; so mußten wir in dem Hefte der Erläuterungen auch der Rechtfertigung dieser unsrer Vorschläge einigen Platz einräumen. So sehr wir nun bei diesen Rechtfertigungen uns kurz zu fassen suchten, oft nur andeuteten was auszuführen war, meistens nur den Sinn unsers Vorschlags, und wie er in den Zusammenhang passe, anzeigten, die Ausführung der Gründe, Vergleichung der Vulgata und unserer Vorschläge den Lesern überlassend: so wuchs doch das Heft der Erläuterungen dadurch zu einem beinahe größern Umfange an, als für eine Schulausgabe sich ziemt. Die Nothwendigkeit indessen, welche uns, bei unsrer besondern Art den Text zu behandeln, in dieser Hinsicht oblag, und die dadurch, wie wir hoffen, vermehrte Brauchbarkeit des Buches wird jenem kleinen Mißstande Entschuldigung bewirken.

Nebst ihrer nächsten Bestimmung übrigens für Schulen sollte gegenwärtige Ausgabe des Sophokles nach des Herausgebers Meinung durch die Textverbesserungen, welche sie vorschlägt, auch zur Berichtigung und endlichen Wiederherstellung des ursprünglichen Textes der Sophokleischen Tragödien einen Beitrag liefern, und insofern auch außer dem Kreise der Schule wirken, und, ihrer mangelhaften Form und ungelehrten Ansehens ungeachtet, auch für Gelehrte und für eigentliche Philologen nicht ganz ohne Interesse sein.

Es werden zwar, wie ich vorhersehe, eben diese Conjecturen schon durch ihre Menge und noch mehr

durch ihre Keckheit für die Meisten ein nicht zu überspringender Stein des Anstosses sein; man wird sie für bloße Launen und Einfälle eines neuerungssüchtigen Geistes, oder wohl gar für Erzeugnisse einer, unsrer Zeit, wie man sagt, eigenen Emendationswuth halten, und darüber vielleicht auf den ersten Anblick sogleich das Urtheil der Verdammung aussprechen. Hiergegen tröstet mich eines Theils das Bewußtsein, ohne alle Sucht und Wuth, mit warmer Liebe zwar aber auch mit ruhiger Besonnenheit an meinem Autor gearbeitet zu haben; andern Theils belebt mich die Hoffnung, daß eben diese meine Arbeit durch eine nicht unbeträchtliche Anzahl von Verbesserungsvorschlägen, die nach meiner festen Ueberzeugung bis zu völliger Evidenz wahr und richtig sind, zur Umstimmung derjenigen Denkart selbst beitragen werde, welche vor der Hand, als fixes Vorurtheil der meisten Leser und Beurtheiler, sie gegen meine Schrift einnehmen muß.

Es waltet nämlich im Ganzen, wie ich sehe, die Meinung ob, der Text der Sophokleischen Tragödien sei, mit Ausnahme weniger Kleinigkeiten und etwa einer und der andern verzweifelten Stelle in jedem Stücke, unverfälscht und reiner auf uns gekommen, als die meisten andern Autoren des Alterthums; es sei daher der Conjectur in ihm äußerst wenig Spielraum zu gestatten, da durch bloße richtige Interpretation fast Alles zu retten sei, was bisher angefochten worden; und endlich, wenn auch irgend einmal an einer anerkannt ver-

verdorbenen Stelle Emendation durch Conjectur eintreten müsse, so könne diese für wahr nur dann gelten, wenn sie durch die möglich leisesten Aenderungen des vulgaten Textes bewerkstelliget worden sei. — Diese wiewohl allgemein herrschende Ansicht und Meinung wage ich für Vorurtheil zu halten, welches uns, so lang es bei dem größern Theile der Philologen herrschend bleibt, nie zu einem reinen, ohne Störung lesbaren Texte unseres Dichters gelangen lassen wird.

Ich meines Theils gieng nämlich an das Studium des Sophokles ohne alle vorgefasste Meinung, bloß mit dem festen Vorsatze, nicht ruhen zu wollen, ehe ich das Ganze und alles Einzelne bis zu klarer Einsicht würde durchdrungen haben. Während der Arbeit aber entstand mir allmählig die Vermuthung, die sich am Ende, nachdem das Studium in der Hauptsache vollendet war, zu fester Ueberzeugung verstärkte, daß der Text des Sophokles, wie wir ihn aus den noch vorhandenen Handschriften schöpfen, vielfältig und zwar nicht bloß durch zufällige kleine Mißgriffe der alten Abschreiber verdorben, sondern auch stellenweise schon durch künstliche, in der Absicht des Besserns und Herstellens in den Text eingeführte Corruptelen gänzlich entstellt sei. Die sogenannten Erklärungen dagegen vieler Stellen, wie ich sie von Anderen gegeben finde, sind nach mir nichts weiter als eitle Hypothesen und unnatürliche Künsteleien, durch welche erklärt werden soll, was keiner Erklärung empfänglich ist; denn Erklärung findet nur statt,

und es verdient diesen Namen in Wahrheit nur diejenige Auslegung, welche, ohne Zwang und Verdrehung, nicht bloß irgend einen menschenmöglichen, sondern den nach dem Zusammenhange einzig möglichen und somit nothwendigen Sinn einer Stelle nachweist.

Es ist daher auch dem Sophokles wahrhaft und auf eine durchgängig befriedigende Weise anders nicht zu helfen als durch Conjectur, und zwar durch eine keck zugreifende, freilich nicht blind darein tappende, sondern mit offenen Augen und nach Grundsätzen verfahrende Conjectur. — Sinn nämlich und Bedeutung des Ganzen so wie der Zusammenhang jeder einzelnen Stelle und jedes Satzes mit dem Ganzen sowohl als mit dem unmittelbar Vorhergehenden und Nachfolgenden, nebst durchgehends richtiger Anwendung des Axioms, daß Sophokles im Ganzen sich selbst gleich und consequent gewesen sein müsse — dieß sind die Kriterien, welche über Aechtheit oder Verdorbenheit jeder Stelle am sichersten entscheiden; sie auch die heuristischen Principien, wornach gefunden werden kann und muß, was an einer verdorbenen Stelle zu setzen sei, um sie mit Gewißheit oder wenigstens höchster Wahrscheinlichkeit so wieder herzustellen, wie sie Sophokles gedichtet und geschrieben haben mag. Conjecturiren sei ein Nachdichten des stellenweise mangelhaften Gedichtes; man suche sich jedesmal erst aus dem Zusammenhange desjenigen Sinnes zu versichern, den die verdächtige Stelle haben muß, wenn sie als organisches Glied in das

Ganze passen soll; hat man diesen Sinn gefunden, dann erst sehe man sich um, wie man ihm nach Mafsgabe der in der Vulgata noch vorhandenen Wörter auch einen Ausdruck geben möge, welcher so nahe als möglich den ursprünglichen treffe. Die Meisten, wie ich sehe, verfahren nicht so, sondern hängen mit abergläubischer Aengstlichkeit an dem Buchstaben der Vulgata, und treffen daher bei ihren engherzigen und beschränkten Conjecturen, wodurch sie kaum mehr als ein Paar Buchstaben der Vulgata zu verrücken sich getrauen, äußerst selten und nur zufällig die Wahrheit. Mir waren Geist und Sinn des Dichters und seines Gedichtes immer das Erste und Herrschende; bei Bestimmung des jedesmaligen Ausdruckes aber betrachtete ich die Wörter der Vulgata nur noch als entstellte Reste und Trümmer des ursprünglichen Textes (*disjecti membra poëtae*), so dafs nach mir nicht nöthig war, sich daran mit Aengstlichkeit anzuschliessen, sondern dafs es genügte, wenn man nur, den Vorschlag als ursprüngliche Leseart vorausgesetzt, die Möglichkeit begriff, wie aus ihr die Vulgata (durch Mißverständnifs, Unleserlichkeit einzelner Wörter u. dgl.) wahrscheinlicher Weise entstanden sein möge.

So viel über meine Ansicht des Textes überhaupt und über meine Verfahrungsart bei dem gröfsern und wichtigern Theile meiner Emendationsvorschläge. Man wird freilich auch Vorschläge zu Veränderung des Textes von mir gemacht finden an Stellen, wo mir eine solche nicht so fast der Sinn zu erfodern schien, als vielmehr nur Mangelhaftigkeit der Sprache u. dgl.

Darunter mag sich Manches befinden, was als überflüssig hätte wegbleiben sollen. Denn ich erkenne es für sehr möglich und wahrscheinlich, daß bei fast gänzlichem Mangel an den literarischen Hilfsmitteln, die derjenige muß gebrauchen können, der in solchen Dingen etwas Vollkommenes leisten will, an meiner Arbeit, ungeachtet alles guten Willens, noch mancherlei Unvollkommenheiten übrig geblieben, und mancherlei Fehler in dieselbe eingeschlichen sein werden. Belehrung hierüber werde ich von gelehrteren Männern mit dankbarer Bereitwilligkeit annehmen, so wie ich selbst durch fortgesetztes Studium was jetzt noch mangelt in Zukunft immer mehr zu ergänzen und zu berichtigen gedenke. — Auf ähnliche Weise bin ich in Ansehung der metrischen Anordnung der Chorgesänge und anderer melischen Partien (ich schäme mich des Geständnisses nicht) mit mir selbst und mit den Theorien Anderer noch nicht so weit im Reinen, daß ich mich getrauen möchte, darüber etwas als ganz entschieden richtig festsetzen zu wollen. Unter den Versuchen anderer Anordnung jener Gesänge, wie ich sie gebe, mag Manches so gut oder auch besser sein als nach der Vulgata; aber im Ganzen wünsche ich, daß man sie vor der Hand nur als ganz unmaßgebliche Vorschläge betrachte, die noch vieler Berichtigung bedürftig sein werden. Zu Vergrößerung der Schwierigkeit des an sich schon mißlichen Geschäftes trägt der Umstand bei, daß wir grofsentheils auch in diesen Gesängen die alten, ächten Lesearten nicht mehr besitzen. Wie können wir mit Sicherheit über die Anordnung der Worte

etwas entscheiden, so lange wir den Sinn und die Worte selbst noch nicht mit Zuverlässigkeit ausgemittelt haben?

Hiermit sei denn gegenwärtige Arbeit der Kritik und vor der Hand ihrem Schicksale überlassen. Möge es ihr gelingen, ihre zweifache Bestimmung, Nachhilfe zum Studium eines der vorzüglichsten Dichter des Alterthums für studierende Jünglinge, und Mitwirkung zur Wiederherstellung des theilweise verloren gegangenen ursprünglichen Textes desselben, auch nur einigermaßen zu erreichen! Wollen insbesondere in der letztern Hinsicht Männer, die an Jahren so viel als an Gelehrsamkeit vor mir voraus haben mögen, eine ernsthaftere Prüfung meiner Arbeit nicht etwa aus dem Grunde verschmähen, weil für sie daraus kein Zuwachs an Gelehrsamkeit u. dgl. zu gewinnen sei; vielleicht werden sie, wenn auch nicht in dieser, so doch in anderer Hinsicht irgend einigen Gewinn daraus schöpfen können:

γνώμη γὰρ εἴ τις καὶ ἐμοῦ νεωτέρου
 πρόσεστι, φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ,
 Φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων
 εἰ δ' οὖν (Φιλεῖ γὰρ) τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπει,
 καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν.

Amberg am 8ten April 1815.

Joh. v. G. Froehlich.

ΦΙΛΟΚΤΗ-

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Handwritten signature

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΣΚΟΠΟΣ ὡς ΕΜΠΟΡΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

- Ἀκτὴ μὲν ἦδε τῆς περιρρύτου χθονὸς
Λήμνου, βροτοῖς ἄστειπτος, οὐδ' οἰκουμένη,
ἐνθ', ὧ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεῖς
Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, τὸν Μηλιά
5 Ποίαντος υἱὸν ἐξέθην' ἐγὼ ποτε,
ταχθεῖς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο,
νόσω καταστάζοντα διαβόρω πόδα·
ὅτ' οὔτε λαιβῆς ἡμῖν, οὔτε θυμάτων
παρῆν ἐκῆλοις προσθίγειν· ἀλλ' ἀγρίαις
10 κατεῖχ' αἰεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις,
βοῶν, στενάζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
λέγειν; ἀκηὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων·
μὴ καὶ μάθῃ μ' ἤκοντα, κακχέω τὸ πᾶν
σόφισμα, τῷ νιν αὐτίχ' αἰρήσειν δοκῶ.
15 ἀλλ' ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοιπ' ὑπηρετεῖν,
σκοπεῖν θ', ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα
τοιάδ', ἵν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῇ
πάρεστιν ἐνθάκησις, ἐν θέρει δ' ὕπνον
δι' ἀμφοιτρῆτος αὐλίου πέμπει πνοή.
20 βαιὸν δ' ἔνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ' ἂν
ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἴπερ ἐστὶ σῶν.
ἅ μοι προσελθὼν σῖγα, σήμαιν', εἴτ' ἔχει
χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδε γ', εἴτ' ἄλλη κυρεῖ,
ὥς τὰ πῖλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύης,
25 ἐγὼ δὲ φράζω· κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἴη.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις.
δοκῶ γὰρ, οἶον εἶπας, ἄντρον εἰσορᾶν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἄνωθεν, ἢ κάτωθεν; οὐ γὰρ ἐννοῶ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἢ) τόδ' ἐξύπερθε, καὶ στίβου γ' οὐδεὶς τύπος.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

30 ὄρα, καθ' ὕπνον μὴ κατακλιθεὶς κυρῆ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ὄρῳ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐκ ἐνδον οἰκοποιός ἐστί τις τροφή;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

στειπτὴ γε Φυλλὰς, ὥς ἐναυλίζοντί τω.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κούδέν ἐστ' ὑπόστεγον;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

35 ἢ) αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, Φλαυρούργου τινὸς
ἀνδρὸς τέχνημα, καὶ πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

· κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἰοῦ, ἰοῦ· καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλλεται
ῥάκη, βαρείας τοῦ νοσηλείας πλέα.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

40 ὦνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς,
ἅστ' οὐχ ἐνάς που. πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ
κῶλον παλαιῶ κηρί, προσβαίῃ μακράν;
ἀλλ' ἢ ἔπι Φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν,
ἢ Φύλλον εἴ τι νώδυνον κἀτοιδὲ που.

45 τὸν οὖν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπὴν,

1) τόδ' ἐξύπερθε· καὶ στίβου γ' οὐδεὶς κτύπος.

2) αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, φλαυρούργου τινὸς
τεχνήματ' ἀνδρὸς, καὶ πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε.

μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσών· ὥς μᾶλλον ἂν
ἔλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους λαβεῖν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' ἔρχεται τε, καὶ φυλάσσεται στίβος.

3) σὺ δ', εἴ τι χρήζεις, φράζε δευτέρῳ λόγῳ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

50 Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας
γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
ἀλλ' ἦν τι καινόν, ὦν πρὶν οὐκ ἀκήνοας,
κλύης, ὑπουργεῖν, ὥς ὑπηρέτης πάρει.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί δῆτ' ἄνωγας;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

4) τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ

55 ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων.
ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' οὐχὶ κλεπτέον·
πλεῖς δ' ὥς πρὸς οἶκον, ἐκλιπὼν τὸ ναυτικόν
στράτευμ' Ἀχαιῶν, ἔχθρος ἐχθήρας μέγα,
60 5) οἱ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν,
μόνην ἔχοντες τήνδ' ἄλωσιν Ἴλίου,
οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ·

3) σὺ δ', εἴ τι χρήζεις, φράζ' ἐλευθέρῳ λόγῳ.

4) — — τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ
ψυχὴν — ὅπως λόγοις νιν ἐκκλέψεις λέγων.
ὅταν σ' ἐρωτᾷ, τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
λέγ' εἶν' Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' οὐχὶ κλεπτέον·
πλεῖν δ' ὥς πρὸς οἶκον, ἐκλιπὼν etc.

5) οἱ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες
οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων,
ἐλθόντι δοῦναι etc.

- 65 ἄλλ' αὐτ' Ὀδυσσεῖ παρέδοσαν· λέγων ὅς' ἂν
 θέλης καὶ ἡμῶν ἔσχατ' ἐσχάτων κακὰ.
 τούτων γὰρ οὐδέν μ' ἀλγυνεῖς· εἰ δ' ἐργάσει
 μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.
 εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
 οὐκ ἔστι πέρσαι σοι τὸ Δαρδάνου πέδον.
 70 ὥς δ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ', ὁμιλία
 πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος, ἔκμαθε.
 σὺ μὲν πέπλευκας, οὐτ' ἐνορμος οὐδενὶ,
 οὐτ' ἐξ ἀνάγκης, οὔτε τοῦ πρώτου στόλου·
 ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδέν ἐστ' ἀρνήσιμον.
 75 ὥστ', εἴ με τόξων ἐγκρατὴς αἰσθάνεται,
 ὅλωλα, καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών.
 ἄλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεύς
 ὅπως γενήσῃ τῶν ἀνικητῶν ὅπλων.
 6) ἔξοιδα καὶ φύσει σε μὴ πεφυκότα
 80 τοιαῦτα φωνεῖν, μηδὲ τεχνᾶσθαι κακὰ.
 ἄλλ' ἡδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν.
 τόλμα· δίκαιοι δ' αὖτις ἐκφανούμεθα.
 νῦν δ' εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ
 δός μοι σεαυτὸν, κατὰ τὸν λοιπὸν χρόνον
 85 κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- ἐγὼ μὲν οὐς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων,
 Λαερτίου παῖ, τούσδε καὶ πράσσειν στυγῶ.
 ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
 οὐτ' αὐτὸς, οὐθ', ὥς Φασιν, οὐκ φύσας ἐμέ.
 90 ἄλλ' εἴμ' ἔτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν,

-
- 6) ἔξοιδα μὲν φύσει σε μὴ πεφυκότα
 τοιαῦτα φωνεῖν, μηδὲ τεχνᾶσθαι κακὰ·
 ἄλλ', ἡδὺ γάρ, τὸ κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν,
 τόλμα etc.

καὶ μὴ δόλοισιν. οὐ γὰρ ἐξ ἐνὸς ποδὸς
 ἡμᾶς τοσοῦσδε πρὸς βίαν χειρώσεται.
 πεμφθεῖς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης, ὅκνῳ
 προδότης καλεῖσθαι· βούλομαι δ', ἄναξ, καλῶς
 95 δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾶν κακῶς.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καὐτὸς ὢν νέος ποτὲ
 γλῶσσαν μὲν ἄργον, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν,
 νῦν δ', εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν, ὁρῶ βροτοῖς
 τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τάργα, πάνθ' ἡγουμένην.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

100 τί οὖν μ' ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῇ λέγειν;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

λέγω σ' ἐγὼ δόλῳ Φιλοκτῆτην λαβεῖν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐ μὴ πίθεται· πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

105 ἰοὺς ἀφύκτους, καὶ προέμποντας Φόνον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμῖξαι θρασυ;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐ· μὴ δόλῳ λαβόντα γ', ὡς ἐγὼ λέγω.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ αἰσχρὸν ἡγῇ δῆτα τὸ ψευδῇ λέγειν;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐκ, εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

110 πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λαλεῖν;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὅταν τι δρᾷς ἐς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

κέρδος δ' ἐμοὶ τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

αἶρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ ἄρ' ὁ πέρσων γ', ὡς ἐφάσκειτ', εἴμ' ἐγώ;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

115 οὐτ' ἂν σὺ κείνων χωρίς, οὐτ' ἐκείνα σοῦ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

Θηρατέ' οὖν γίγνοιτ' ἂν, εἴπερ ὦδ' ἔχει.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὡς τοῦτό γ' ἔρξας, δύο Φέρη δωρήματα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ποῖω; μαθὼν γάρ, οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

7) σοφός τ' ἂν αὐτὸς κἀγαθὸς κενλῇ ἅμα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

120 ἴτω· ποιήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείς.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἦ μνημονεύεις οὖν ἅ σοι παρήνεσα;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

σάφ' ἴσθ', ἐπείπερ εἰσάπαξ ξυνήνεσα.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

σὺ μὲν μένων νυν κείνον ἐνθάδ' ἐκδέχου·

ἐγὼ δ' ἄπειμι, μὴ κατοπτευθῶ παρῶν,

125 καὶ τὸν σιοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν.

7) σοφός τ' ἂν αὐτὸς κἀγαθὸς etc.

- 8) καὶ δεῦρ', εἰάν μοι τοῦ χρόνου δοκῇτέ τι
κατασχολάζειν, αὖθις ἐκπέμψω πάλιν
τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα, ναυκλήρου τρόπον
μορφὴν δολώσας, ὥς ἂν ἄγνοια προσῇ.
130 οὗ δῆτα, τέκνον, ποικίλως αὐδωμένου,
δέχου τὰ συμφέροντα τῶν αἰεί λόγων.
ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι, σοὶ παρεῖς τάδε.
9) Ἑρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσαιο νῶν,
Νίκη τ' Ἀθηνᾶ Πολιάς, ἣ σώζει μ' αἰεί.

ΧΟΡΟΣ.

- 135 Τί χρῆ, τί χρῆ με, δέσποτ', ἐν ξένῃ ξένον στροφὴ α'.
στέγειν, ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπταν;
Φράζε μοι. 10) τέχνα γὰρ τέχνας
ἐτέρας προὔχει,
καὶ γνώμα, παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον
140 Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται.
σὲ δ', ὦ τέκνον, τόδ' ἐλήλυθε
πᾶν κράτος ὠγύγιον· τό μοι ἔννεπε
τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν.

8) καὶ δεῦρό σοι κοινωνὸν ἐπικουρόν τε τοῦ
κατασχολάζειν αὖθις ἐκπέμψω πάλιν
τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα etc.

9) Ἑρμῆς δ' ὁ δολίων πομπὸς ἡγήσαιο νῶν,
νίκην δὲ θεῖη Παλλὰς, ἣ σώζει μ' αἰεί.

10) — — — — τέχνα γὰρ τέχνας
ἐτέρας προὔχει
καὶ γνώμα, παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον
Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται.
σοὶ δὲ, τέκνον, πατρὸς ἐλήλυθε
πᾶν κράτος ὠγύγιον· etc.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

11) νῦν μὲν, ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς
 145 προσιδεῖν ἐθέλεις, ὄντινα κεῖται,
 δέρκου θαρσῶν· ὁπόταν δὲ μόλη
 δεινὸς ὀδίτης, τῶνδ' ἐκ μελάθρων
 πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωρῶν,
 πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν.

ΧΟΡΟΣ

150 μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις, ἄναξ, ἀντιστρ. α'.

12) Φρουρεῖν ὅμῳ ἐπὶ σῶ μάλιστα καιρῶ·
 νῦν δ' ἐμοὶ λέγ' αὐλὰς ποίας
 ἔνεδρος ναίει,

καὶ χῶρον τίν' ἔχει. τὸ γάρ μοι
 155 μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον,

13) μή με λάθῃ πελάσας τοθύν.
 τίς τόπος, ἢ τίς ἔδρα; τίν' ἔχει στίβον;
 ἔναυλον, ἢ θυραῖον;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οἶκον μὲν ὄρᾳς τόνδ' ἀμφίθυρον
 160 πετρίνης κολίτης.

ΧΟΡΟΣ.

ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεστιν;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

δῆλον ἐμοιγ' ὥς Φορβῆς χρεῖα
 στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που.

11) νῦν μὲν, ἴσως γὰρ τρόπον ἐσχατίας
 προσιδεῖν ἐθέλεις ὄντινα κεῖνται,
 δέρκου θαρσῶν· ὁπόταν δὲ μόλη
 δεινὸς ὀδίτης μετὰ τοξευμάτων,
 πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα etc.

12) φρουρόν μ' εἶν' ἐπὶ σῶ μάλιστα καιρῶ·

13) μή με λάθῃ προσπεσών ποθεν.

165 ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
 λόγος ἐστὶ Φύσιν, θηροβολοῦντα
 πτηνοῖς τοῖς σμυγερόν σμυγερώς,
 οὐδέ τιν' αὐτῷ
 παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν.

ΧΟΡΟΣ.

170 οἴκτειρω νιν ἔγωγ', ὅπως,
 μή του κηδομένου βροτῶν,
 μηδὲ ξύντροφον ὅμμ' ἔχων,
 δύστανος, μόνος αἰεὶ,
 νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν,
 ἀλύει δ' ἐπὶ παντί τῳ
 175 χρείας ἰσταμένῳ. ¹⁴⁾ πῶς πο-
 τε, πῶς δύσμορος ἀντέχει;
 ὦ παλάμαι θνητῶν,
 ὦ δύστανά γένη βροτῶν,
 οἷς μὴ μέτριος αἰών.
 180 οὗτος πρωτογόνων ἴσως
 ἦκων οὐδενὸς ὕστερος,
 πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
 κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων,
 στικτῶν ἢ λασίων μετὰ
 185 θηρῶν. ¹⁵⁾ ἔν τ' ὀδύναις ὁμοῦ
 λιμῷ τ' οἰκτρὸς, ἀνήκεστα

στροφὴ β'.

ἀντιστ. β'.

14) — — — πῶς

ποτε, πῶς δύσμορος ἀντέχει;

ὦ πολυτλάμονα,

ὦ δύστανά γένη βροτῶν,

οἷς μὴ μέτριος αἰών.

15) — ἔν τ' ὀδύναις ὁμοῦ

λιμῷ τ' οἰκτρὸς, ἀνήκε-

μεριμνήματ' ἔχων βαρεῖ-
 α δ' ἀθυρόστομος
 ἄχῳ τηλεφανῆς πικρᾶς
 οἰμωγᾶς ὑπακούει.

190

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἐμοί.
 θεῖα γάρ, εἴπερ καὶ γώ τι φρονῶ,
 καὶ τὰ παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτοῦ
 τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη·
 καὶ νῦν ἃ πονεῖ δίχα κηδεμόνων,
 οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ θεῶν μελέτη,
 τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
 τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
 πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος, ᾧ λέγεται
 χρῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι.

195

200

ΧΟΡΟΣ.

16) εὐστομ' ἔχε, παῖ.

στροφὴ γ'.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί τόδε;

ΧΟΡΟΣ.

προῦφάνη κτύπος
 φωτὸς σύντροφος, ὡς τειρομένου.

στα δυσάλγητά τ' ἔχων βάρη
 ἃ δ' ἀθυρόστομος
 ἄχῳ τηλεφανῆς πικρῶς
 οἰμώζοντα μιμεῖται.

16)

ΧΟΡΟΣ.

δέος ἔχει με, παῖ.

ΝΕΟΠΤ.

τί τόδε;

ΧΟΡ.

προῦφάνη κτύπος
 φωτὸς σὺν θορύβῳ στειβομένου.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

205 ἥ που τῇδ' ἢ τῇδε τόπων;
βάλλει. βάλλει μ' ἐτύμα φθογγά
του, στίβου κατ' ἀνάγκαν
ἔρποντος· οὐδ' ἐμὲ λάθει βαρεῖα
τηλόθεν αὐδὰ τρυσάνωρ·
διάσημα θροεῖ γάρ.

ΧΟΡΟΣ.

210 17) ἀλλ' ἔχε, τέκνον —

ἀντίστρ. γ'.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

λέγ' ὅτι.

ΧΟΡΟΣ.

Φροντίδας νέας·
οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἐντοπος ὦνῆρ,
οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων,
ὥς ποιμὴν ἀγροβότας, ἀλλ' ἥ
215 που πταίων ὑπ' ἀνάγκας
βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν, ἥ ναὸς

ἥ που τῇδ', ἥ τῇδε τύπων
βάλλει μ' ἐτύμα φθογγὰ τοῦ
Φιλοκτάτου, κατ' ἀνάγκαν
ἔρποντος· οὐδ' ἐμὲ λάθει
βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ
τρυσάνωρ· διάσημα θροεῖ γάρ.

17) Ἀλλ' ἔχω, τέκνον —

ΝΕΟΠΤ.

λέγ' ὅ τι.

ΧΟΡ.

φροντίδας νέας,
ὥς ἔρπει μᾶλλον ὅδ' ἐγγὺς ἀνὴρ,
οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων,
ὥς ποιμὴν ἀγροβότας· ἀλλ'
ἥ που πταίων ὑπ' ἀνάγκας
βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν,

ἄξενον αὐγάζων ὄρμον·
προβοᾷ γάρ τι δεινόν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Ἰὼ ξένοι,

- 220 τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλάτῃ
κατέσχετ', οὔτ' εὖορμον, οὔτ' οἰκουμένην;
ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν ἢ γένους ποτὲ
τύχοιμ' ἂν εἰπών; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί·
225 Φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι. καὶ μή μ' ὄκνω
δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον·
ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,
ἔρημον ὧδε καὶ φίλον κακούμενον,
Φωνήσατ', εἴπερ ὥς Φίλοι προσήκετε.
230 ἀλλ' ἀνταμείψασθ'. οὐ γὰρ εἰκὸς οὔτ' ἐμὲ
ὑμῶν ἀμαρτεῖν τοῦτό γ', οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ', ὦ ξέν', ἴσθι τοῦτο πρῶτον, οὐνεκα
Ἑλληνές ἐσμεν. τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- ὦ Φίλτατον Φώνημα. Φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
235 πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ.
τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγε
χρεῖα; τίς ὁρμή; τίς ἀνέμων ὁ Φίλτατος;
γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ', ὅπως εἰδῶ τίς εἶ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- ἐγὼ γένος μὲν εἰμι τῆς περιρρύτου
240 Σκύρου· πλέω δ' ἐς οἶκον· αὐδῶμαι δὲ παῖς
Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος. οἶσθα δὴ τὸ πᾶν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ Φιλτάτου παῖ πατρός, ὦ Φίλης χθονός,

ἢ ναὸς ἄξενον αὐγά-
ζων ὄρμον· προβοᾷ γέ τι δεινόν.

ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκωμήδους, τίνοι
στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; πόθεν πλέων;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

245 ἐξ Ἰλίου τοι δῆτα νῦν γε ναυστολῶ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης
ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἦ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ τέκνον, οὐ γὰρ οἶσθά μ', ὅντιν' εἰσορᾷς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

250 πῶς γὰρ κάτοιδ', ὃν γ' εἶδον οὐδεπώποτε;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐδ' οὔνομ', οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
ἦσθου ποτ' οὐδέν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ὥς μηδέν εἰδότ' ἴσθι μ', ὧν ἀνιστορεῖς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρὸς, ὦ πικρὸς θεοῖς,
255 οὐ μὴδὲ κληδὼν ὧδ' ἔχοντος οἴκαδε,

¹⁸⁾ μὴδ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ, διῆλθ' ἐπ' αὖτις.

ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ,

γελῶσι σῖγ' ἔχοντες ἢ δ' ἐμὴ νόσος

ἀεὶ τέθηλε, καπὶ μεῖζον ἔρχεται.

260 ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρός ἐξ Ἀχιλλέως,

ὅδ' εἴ μ' ἐγὼ σοι κεῖνος, ὃν κλύεις ἴσως

τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὅπλων,

ὁ τοῦ Ποίαντος παῖς Φιλοκτῆτης· ὃν οἱ

δισσοὶ στρατηγοὶ, χῶ Κεφαλλήνων ἀναξ,

¹⁸⁾ μὴδ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμόσε, διῆλθ' ἐπ' αὖτις.

- 265 ἔρριψαν αἰσχροῦς ὦδ' ἔρημον, ἀγρία
νόσω καταφθίνοντα, τῆς ἀνδροφθόρου
πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι
ξὺν ἧ' μ' ἐνεῖνοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε,
ῥχοντ', ἔρημον, ἡνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
- 270 Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτη στόλῳ.
¹⁹⁾ τότε ἄσμενοί μ' ὥς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
εὗδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ,
λιπόντες ῥχονθ', οἷα Φωτὶ δυσμόρῳ
ῥάκη προθέντες βαιᾶ, καί τι καὶ βορᾶς
- 275 ἐπωφέλημα σμικρὸν, οἷ' αὐτοῖς τύχοι.
σὺ δὲ, τέκνον, ποῖαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς,
αὐτῶν βεβώτων, ἐξ ὕπνου στήναι τότε;
ποῖ' ἐκδακρῦσαι; ποῖ' ἀποιμῶξαι κακὰ;
ὀρῶντα μὲν ναῦς, ἅς ἔχων ἐναυστόλουν,
- 280 πάσας βεβώσας, ἄνδρα δ' οὐδέν' ἐντοπον,
οὐχ ὅστις ἀρνήσειεν, οὐδ' ὅστις νόσου
κᾶμνοντι συλλάβοιτο. πάντα δὲ σιοπῶν,
εὗρισκον οὐδέν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρόν·
τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, ὦ τέκνον.
- 285 ὁ μὲν χρόνος δὲ διὰ χρόνου προὔβαιν' ἐμοί,
²⁰⁾ κᾶδει τι βαιᾶ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον
διακονεῖσθαι. γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα
τόξον τόδ' ἐξεύρισκε, τὰς ὑποπτέρους
βάλλον πελείας· πρὸς δὲ τοῦθ', ὅ μοι βάλοι
- 290 νευροσπαδῆς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας

εἰλυό-

19) ὅτε γὰρ μ' ἐτοίμως εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
εὗδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ,
ἀπιόντες ῥχονθ', οἷα φ. etc.

20) κᾶδει τι, βαιᾶ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον
διακονεῖσθαι etc.

- εἰλυόμην δύστηνος, ²¹⁾ ἐξέλικων πόδα
 πρὸς τοῦτ' ἄν. εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
 καὶ που πάγου χυθέντος, οἷα χείματι,
 ξύλον τι θραῦσαι, ταῦτ' ἄν ἐξέρπων τάλας
 295 ἐμηχανώμην· εἶτα πῦρ ἄν οὐ παρῇν,
 ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων, μόλις
 ἔφην' ἄφαντον Φῶς, ὃ καὶ σώζει μ' αἰεὶ.
 οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μέτα
 πάντ' ἐμπορίζει, πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
 300 Φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθης.
 ταύτη πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἐκών.
²²⁾ οὐ γάρ τις ὄρμος ἐστίν, οὐδ' ὅποι πλέων
 ἐξεμπολήσει κέρδος, ἢ ξενώσεται.
 οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσι βροτῶν.
 305 τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε· ²³⁾ πολλὰ γὰρ τάδε
 ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἄν ἀνθρώπων χρόνῳ.
 οὗτοί μ', ὅταν μόλωσιν, ὦ τέκνον, λόγοις
 ἐλεοῦσι μὲν, καὶ που τι καὶ βορᾶς μέρος
 προσέδοσαν οἰκτείραντες, ἢ τινα στολήν·
 310 ἐκεῖνο δ' οὐδεὶς, ἥνιν' ἄν μνησθῶ, θέλει,
 σῶσαί μ' ἐς οἴκους· ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
 ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ
 κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
 τοιαῦτ' Ἀτρεΐδαί μ' ἢ τ' Ὀδυσσέως βία,

21) — — ἐξέλικων πόδα
 πρὸς τοῦδας· εἴ τ' ἔδει etc.

22) οὐ γάρ τις ὄρμος ἐστίν, οὐ τέ τις πλέων
 ἐξεμπολήσει κέρδος, ἢ ξενώσεται,
 οὐκ ἐνθάδ', οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσι βροτῶν.

23) — — — πολλοῖς γὰρ τόδε
 ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἄν ἀνθρώπων χρόνῳ.

315 ὦ παῖ, δεδράκασ'· οἷς Ὀλύμπιοι θεοὶ
δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν.

24) ΧΟΡΟΣ.

ἔοικα καὶ γὰρ τοῖς ἀφικμένοις ἴσα
ξένοις ἐποικτεῖρειν σε, Ποίαντος τέκνον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

320 ἐγὼ δὲ καὶ τὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
ὥς εἶς' ἀληθεῖς οἶδα, συντυχῶν κακῶν
ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν, τῆς τ' Ὀδυσσέως βίας.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἦ γὰρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροις ἔχεις
ἐγκλημ' Ἀτρεΐδαις, ὥστε θυμοῦσθαι παθῶν;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

25) θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαί ποτε,
325 ἴν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν, ἡ Σπάρτη θ', ὅτι
χ' ἡ Σκυῖρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

26) εὖ γ', ὦ τέκνον. τίνος γὰρ ὦδε τὸν μέγαν
χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;

24)

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἔοικα καὶ γὰρ τοῖς ἀφικμένοις ἴσα
ξένοις ἐποικτεῖρειν σε, Ποίαντος τέκνον·
ἔχω δὲ καὶ τὸς τοῖσδε μαρτυρεῖν λόγοις,
ὥς εἶς' ἀληθεῖς, ἴσά σοι τυχῶν κακῶν
πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν τῆς τ' Ὀδυσσέως βίας.

25) αὐτῶν πόλεις γένοιτο δηῶσαί ποτε,
ἴν' αἱ Μυκ. etc.

26) εὖ γ', ὦ τέκνον· τίνος γὰρ ὦδ' ἐς πάμμεγαν
χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

27) ὦ παῖ Ποίαντος, ἐξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ,
 330 ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολών.
 ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν —

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἱ μοι Φράσης μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
 πρῶτον τόδ', εἰ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

28) τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δ' ὕπο
 335 τοξευτός, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἄλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ κτανὼν τε χῶ θανών.
 ἀμηχανῶ δὲ, πότερον, ὦ τέκνον, τὸ σὸν
 πάθῃμ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κεῖνον στένω.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οἶμαι μὲν ἀρνεῖν σοί γε καὶ τὰ σ', ὦ τάλας,
 340 ἀλγήμαθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὀρθῶς ἔλεξας. τοιγαροῦν τὸ σὸν Φράσον
 αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἦλθόν με νηὶ ποικιλοστόλῳ μέτα
 δῖός τ' Ὀδυσσεὺς χῶ τροφεὺς τοῦ 'μοῦ πατρὸς,
 345 λέγοντες, εἴτ' ἀληθεὺς, εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην,
 ὡς οὐ θέμις γίγνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
 πατὴρ ἐμὸς, τὰ Πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ἐλεῖν.
 ταῦτ', ὦ ξέν', οὕτως ἐννέποντες, οὐ πολὺν
 χρόνον μ' ἐπέσχον, 29) μὴ με ναυστολεῖν ταχὺ.

27) ὦ παῖ Ποίαντος, ἔχθρ' ἔρη μ'. ὁμῶς δ' ἐρῶ,
 ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν etc.

28) τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δ' ὕπο,
 τόξοισιν, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς.

29) — — ἀλλ' ἐναυστόλουν ταχὺ, etc.

- 350 μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἡμέρω,
 ὅπως ἴδοιμ' ἄθραπτον· οὐ γὰρ εἰδόμην·
 ἔπειτα μὲν τοι χῶ λόγος καλὸς προσῆν,
 εἰ τὰπὶ Τροίᾳ πέργαμ' αἰρήσοιμ' ἰών.
 ἦν δ' ἡμαρ ἡδὴ δεύτερον πλέοντί μοι,
 355 καὶ γὰρ πιερὸν Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ
 κατηγόμην· καὶ μ' εὐθύς ἐν κύκλῳ στρατὸς
 ἐκβάντα πᾶς ἡσπάζετ', ὁμνύντες βλέπειν
 τὸν οὐκ ἔτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
 κείνους μὲν οὖν ἔκειτ'. ἐγὼ δ' ὁ δύσμορος,
 360 ἐπεὶ δ' ἀκρύστα κείνον οὐ μακρῷ χρόνῳ,
 ἐλθὼν Ἀτρεΐδας πρὸς Φίλους, ὡς εἰκὸς ἦν,
 τὰ θ' ὅπλ' ἀπήτουν τοῦ πατρὸς, τὰ τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν.
 οἱ δ' εἶπον, οἳ μοι, τλημονέστατον λόγον·

- ᾧ σπέρμ' Ἀχιλλέως, τᾶλλα μὲν πάρεστί σοι
 365 πατρῷ ἐλέσθαι· τῶν δ' ὅπλων κείνων ἀνὴρ
 ἄλλος κρατύνει νῦν, ὁ Λαέρτου γόνος.—
 καὶ γὰρ δακρύσας, εὐθύς ἐξανίσταμαι
 ὀργῇ βαρεία, καὶ καταλγήσας λέγω·

- ᾧ σχέτλι', ἣ τολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τινι
 370 δοῦναι τὰ τεύχη τὰμὰ, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ; —
 ὁ δ' εἶπ' Ὀδυσσεύς, πλησίον γὰρ ἦν κυρῶν·

- Ναὶ, παῖ, δεδώκασ' ἐνδίκως οὔτοι τάδε.
 ἐγὼ γὰρ αὐτ' ἔσωσα καὶ κείνον παρών. —
 καὶ γὰρ χολωθείς εὐθύς ἤρασσον κακοῖς
 375 τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος,
 εἰ τὰμὰ κείνους ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με.

- 30) ὁ δ' ἐνθάδ' ἦκων, καίπερ οὐ δύσσοργος ὢν,
 δηχθεὶς πρὸς ἃ ἔηκουσεν, ὧδ' ἠμείψατο·
 Οὐκ ἦσθ' ἱν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἱν' οὐ σ' ἔδει.

30) ὁ δ' ἐν γε θυμῷ, καίπερ οὐ δύσσοργος ὢν,
 δηχθεὶς, πρὸς ἃ ἔηκουσεν ὧδ' ἠμείψατο·
 οὐκ ἦσθ' ἱν' ἡμεῖς etc.

- 380 καὶ ταῦτ', ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν,
οὐ μὴ ποτ' ἐς τὴν Σκυῖρον ἐκπλεύσεις ἔχων. —
τοιαῦτ' ἀκούσας κᾶξονειδισθεὶς κακὰ,
πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητῶμενος
πρὸς τοῦ κακίστου κακὴ κακῶν Ὀδυσσέως.
385 κούη αἰτιῶμαι κεῖνον, ὥς τοὺς ἐν τέλει.
πόλις γὰρ ἐστὶ πᾶσα τῶν ἡγουμένων,
στρατός τε σύμπας· οἱ δ' ἀνοσμοῦντες βροτῶν
διδασκάλων λόγοισι γίνονται κακοί.
λόγος λέλκεται πᾶς. ὁ δ' Ἀτρεΐδας στυγῶν
390 ἐμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος.

ΧΟΡΟΣ.

- ὄρεστέρα παμβῶτι Γᾶ, εἰροφία.
μᾶτερ αὐτοῦ Διός,
αἶ τὸν μέγαν Παντωλὸν εὐχρυσον νέμεις,
31) σὲ καὶ κεῖ, μᾶτερ
395 πότνι', ἐπηυδώμαν,
ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν
ἔβρις πᾶς ἐχώρει,
ὅτε τὰ πάτρια τεύ-
χεα παρεδίδοσαν,
400 ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων λεόντων
ἔφεδρε, τῷ Λαερτίου
σέβας ὑπέρτατον.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- 32) ἔχοντες, ὥς ἔοικε, σύμβολον σαφές
λύπης, πρὸς ἡμᾶς, ὧς ξένοι, πεπλεύκατε,

31) σὲ καλῶ μάρτυρα,
ὥς τότ' ἐπηυδώμαν,
ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν etc.

32) ἔχοντας, ὥς ἔοικε, σύμβ. σαφές
λύπης πρὸς ἡμᾶς, ὧς ξ., πεπλεύκ. etc.

- 405 καὶ μοὶ προσάδεθ', ὥστε γιννώσκειν, ὅτι
ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα καὶ ξ' Ὀδυσσέως.
ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἄν' λόγου κακοῦ
γλώσση θιγόντα καὶ πανουργίας, ἀφ' ἧς
μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιεῖν.
410 ἀλλ' οὐ τι τοῦτο θαῦμ' ἔμοιγ'. ἀλλ' εἰ παρῶν
Αἴας ὁ μείζων ταῦθ' ὁρῶν ἠνείχετο.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ ἦν ἔτι ζῶν, ὦ ξέν'. οὐ γὰρ ἄν ποτε
ζῶντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

πῶς εἶπας; ἀλλ' ἦ χ' οὗτος οἴχεται θανῶν;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- 415 ὥς μηκέτ' ὄντα κεῖνον ἐν Φάει νόει.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἶ μοι τάλας. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος,
οὐδ' οὐμπόλητος Σισύφου Λαερτίω,
οὐ μὴ θάνωσι; τούσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- οὐ δῆτ'. ἐπίστω τοῦτό γ'. ἀλλὰ καὶ μέγα
420 θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- 33) τί δ'; ὅς παλαιός, καγαθός, φίλος τ' ἐμός,
Νέστωρ ὁ Πύλιός, ἐστίν; οὗτος γὰρ τά γε
κείνων καὶ ἐξήρυνε, βουλευῶν σοφῶς.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- 34) κεῖνός γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανῶν
425 Ἀντίλοχος αὐτῷ Φροῦδος, ὅσπερ ἦν μόνος.

33) τί δέ; ποῦ καλός τε καγαθός, φίλος τ' ἐμός,
Νέστωρ ὁ Πύλιός ἐστίν; etc.

34) κεῖνός γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανῶν
Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος ὑπὸ τοῦ Μένενορος.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

35) οἳ μοι, δὺ' αὖτως δειν' ἔλεξας, οἷν ἐγὼ
ἦκιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότοιν κλύειν.

Φεῦ, Φεῦ· τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οἶδε μὲν
τεθναῖσ', Ὀδυσσεὺς δ' ἐστὶν αὖ κἀνταῦθ', ἵνα
430 χρῆν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδαῖσθαι νεκρόν;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

σοφὸς παλαιστῆς κείνος· ἀλλὰ χ' αἰ σοφαὶ
γνώμαι, Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζονται θαμά.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθ' ἀ σοι
Πάτροκλος, ὃς σοῦ πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

435 χ' οὗτος τεθνηκὼς ἦν· λόγῳ δέ σε βραχεῖ
τοῦτ' ἐκδιδάξω· πόλεμος οὐδέν' ἀνδρ' ἐκὼν
αἶρει πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς αἶει.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ξυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτό γε

36) ἀναξίου μὲν Φωτὸς ἐξερήσομαι,
440 γλώσση δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ποῖου δὲ τοῦτο, πλήν γ' Ὀδυσσέως, ἐρεῖς;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐ τοῦτον εἶπον· ἀλλὰ Θερσίτης τις ἦν,
ὃς οὐκ ἂν εἴλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου
μηδεὶς ἐώη· τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ;

35) οἳ μοι· δὺ' αὖ θανεῖν ἔλεξας, οἷν ἐγὼ
ἦκιστ' ἂν etc.

36) ἀνάξιον μὲν φῶτά σ' ἐξερήσομαι,
γλώσση δὲ δεινὸν καὶ σοφὸν, τί νῦν κυρεῖ.

ΝΕΟΠΤ.

ποῖον δὲ τοῦτον, πλήν γ' Ὀδυσσέως, ἐρεῖς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

445 οὐκ εἶδον αὐτὸν, ἥσθό μιν δ' ἔτ' ὄντα νιν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἔμελλ'· ἐπεὶ οὐδέ πω κακὸν γ' ἀπώλετο.
 ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες·
 καὶ πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ
 χαίρους' ἀναστρέφοντες ἐξ Ἄιδου, τὰ δὲ
 450 δίκαια καὶ τὰ χρήστ' ἀποστέλλουσ' αἰεὶ.

37) ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν, ὅταν
 τὰ θεῖ' ἐπαινῶν, τοὺς θεοὺς εὖρω κακοῦς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἐγὼ μὲν, ὦ γένεθλον Οἰταίου πατρὸς,
 τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ' Ἴλιον
 455 καὶ τοὺς Ἀτρεΐδας εἰσορῶν φυλάξομαι.
 ὅπου γ' ὁ χεῖρων τάγαθού μεῖζον σθένει,
 καποφθίνει τὰ χρηστὰ, χῶ δειλὸς κρατεῖ,
 τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ.
 ἀλλ' ἡ πετραία Σινῦρος ἐξαρηνοῦσά μοι
 460 ἔσται τὸ λοιπὸν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ.
 νῦν δ' εἴμι πρὸς ναῦν. καὶ σὺ, Ποίαντος τέκνον,
 χαῖρ' ὥς μέγιστα, χαῖρε· καὶ σε δαίμονες
 νόσου μεταστήσειαν, ὥς αὐτὸς θέλεις.
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν· ὥς, ὀπηνύκ' ἂν θεὸς
 465 πλοῦν ἡμῖν εἴκη, τηνικαῦθ' ὀρμώμεθα.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἤδη, τέκνον, στέλλεσθε;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

καιρὸς γὰρ καλεῖ
 πλοῦν μὴ 'ξ ἀπόπτου μάλλον ἢ ἔγγύθεν σκοπεῖν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

πρὸς νῦν σε πατρὸς, πρὸς τε μητρὸς, ὦ τέκνον,

37) ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, πῶς δ' αἰνεῖν, ὅταν,
 τὰ θεῖ' ἐπαινῶν, τοὺς θεοὺς εὖρω κακοῦς;

- πρὸς τ' εἴ τι σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσΦιλὲς,
 470 ἱκέτης ἱκνοῦμαι, μὴ λήπης μ' οὕτω μόνον
 ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ', οἷοις ὁρᾷς,
 ὅσοισί τ' ἐξήκουσας ἐνναίοντά με·
 38) ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με. δυσχέρεια μὲν,
 ἔξοιδα, πολλὴ τοῦδε τοῦ Φορήματος·
 475 ὅμως δὲ τλήθῃ. τοῖσι γενναίοισί τοι
 τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν, καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.
 σοὶ δ', ἐκλιπόντι τοῦτ', ὄνειδος οὐ καλόν·
 δράσαντι δ', ὦ παῖ, πλεῖστον εὐκλείας γέρας,
 εἰ μὴ μόλῳ γὰρ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.
 480 ἦθ' ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς.
 τόλμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὅπη θέλεις ἄγων,
 ἐς ἀντλίαν, ἐς πρῶραν, ἐς πρύμναν, ὅποι
 ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν.
 νεῦσον, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱεσίου, τέκνον,
 485 πείσθῃτι. 39) προσπιτνῶ σε γόνασι, καίπερ ὦν
 ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χῶλος. ἀλλὰ μὴ μ' ἀφῆς
 ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου.
 ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἐκσωσόν μ' ἄγων,
 ἢ πρὸς τὰ Χαλκιδόντος Εὐβοίας σταθμά·
 490 καὶ κεῖθεν οὐ μοι μακρὸς εἰς Οἶτην στόλος,
 Τραχινίαν τε δειράδα, καὶ τὸν εὖροον
 Σπερχεῖον ἔσται, πατρί μ' ὥς δείξης Φίλω,
 40) ὃν δὴ παλαί' ἂν ἐξότου δέδοικ' ἐγὼ
 μὴ μοι βεβήκοι. πολλὰ γὰρ τοῖς ἱκμένοις
 495 ἔστελλον αὐτὸν ἱεσίους πέμπων λιτὰς,

38) ἀλλ' ἐμπορόν σοι θοῦ με etc.

39) — προσπιτνῶ σε, γόνασι καίπερ ὦν
ἀκράτωρ, ὁ τλήμων, χῶλος. etc.

40) ὃν δὴ παλαί' ἂν ἐξότου δέδοικά γε,
μὴ μοι βεβήκη. πολλὰ γὰρ τοὺς ἱκμένους
ἔστελλον αὐτόσ', ἱεσίους etc.

αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἐκσῶσαι δόμοις.
 ἀλλ' ἢ τέθνηκεν, ἢ τὰ τῶν διακόνων,
 ὡς εἰκὸς, οἶμαι, τοῦμόν ἐν σμικρῷ μέρει
 ποιούμενοι, τὸν οἶκαδ' ἤπειγον στόλον.

500 ⁴¹⁾ νῦν δ', εἰς σὲ γὰρ πομπόν τε καὶ τὸν ἄγγελον
 ἤκω, σὺ σῶσον, σύ μ' ἐλέησον, εἰσορῶν
 ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς
 κεῖται, παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα.
 χρὴ δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων, τὰ δεῖν' ὀρᾶν.
 505 χῶταν τις εὖ ζῇ, τηνικαῦτα τὸν βίον
 σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεῖς λάθῃ.

ΧΟΡΟΣ.

οἴκτειρ', ἀναξ· πολλῶν ἔλε- ἀντιστρ.
 ξεν δυσοίστων πόνων
⁴²⁾ ἄθλ', ὅσσα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.
 510 εἰ δὲ πικροῦς, ἀναξ,
 ἔχθεις Ἀτρεΐδας,
 ἐγὼ μὲν, τὸ κείνων
 κακὸν τῷδε κέρδος
 μετατιθέμενος, ἐν-
 515 θαπερ ἐπιμέμονεν,
 ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεῶς πορεύσαιμ'
 ἄν εἰς δόμους, τὰν ἐκ θεῶν
 νέμεσιν ἐκφυγών.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ὄρα σὺ, μὴ νῦν μὲν τις εὐχερὴς παρῇς·
 520 ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσία,
 τότε οὐκ ἔθ' ὧντὸς τοῖς λόγοις τούτοις Φανῆς.

41) νῦν δ', εἰς σὲ γὰρ πομπόν τε καὶ τὸν ἄγγελον
 ἤκω, σὺ etc.

42) ἄθλ', ὅσσα μηδενὶ τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.

ΧΟΡΟΣ.

ἥμιστά· τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ
τοῦνειδος ἔξεις ἐνδίκως οὐνειδίσαι.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

525 ἄλλ' αἰσχροὶ μέντοι, σοῦ γ' ἔμ' ἐνδεέστερον
ξένω Φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν.
ἄλλ', εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, ὁρμάσθω ταχύς·
χ' ἢ ναῦς γὰρ ἄξει, κούη ἀπαρνηθήσεται.
μόνον θεοὶ σώζοιεν ἔκ γε τῆσδε γῆς
ἡμᾶς, ὅποι τ' ἐνθενδε βουλόμεσθα πλεῖν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

530 ὦ φίλτατον μὲν ἦμαρ, ἥδιστος δ' ἀνὴρ,
φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανῆς
ἔργω γενοίμην, ὥς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ.
ἴωμεν, ὦ παῖ, προσκύσαντες τὴν ἔσω
ἄοικον εἰσοίκησιν, ὥς με καὶ μάθης
535 ἀφ' ὧν διέζων, ὥς τ' ἔφυν εὐκάρδιος.
οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ὄμμασιν μόνην θεάν
ἄλλον λαβόντα, πλήν γ' ἐμοῦ, τλῆναι τάδε·
ἐγὼ δ' ἀνάγκη προὔμαθον στέργειν κακὰ.

ΧΟΡΟΣ.

540 ἐπίσχετον· μάθωμεν. ἄνδρε γὰρ δύο,
ὁ μὲν, νεὼς σῆς ναυβάτης, ὁ δ', ἀλλόθρους,
χωρεῖτον, ὧν μαθάντες, αὖθις εἴσιτον.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

Ἀχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,
ὃς ἦν νεὼς σῆς ξὺν δυοῖν ἄλλοις φύλαξ,
ἐκέλευσ' ἐμοί σε, ποῦ κυρῶν εἴης, φράσαι,
545 ἐπεὶ περ ἀντέκυρσα, δοξάζων μὲν οὐ,
τύχη δέ πως πρὸς ταυτὸν ὁρμισθεὶς πέδον.
πλέων γὰρ, ὥς ναύκληρος, οὐ πολλῶ στόλῳ
ἀπ' Ἰλίου πρὸς οἶκον ἐς τὴν εὐβοτρυν

- Πεπάρηθον, ὡς ἤκουσα τοὺς ναύτας, ὅτι
 550 σοὶ πάντες εἶεν οἱ νευαυστοληκότες,
 ἔδοξέ μοι μὴ σῖγα, πρὶν Φράσαιμί σοι,
 τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι, ⁴³⁾ προστυχόντι τῶν ἴσων.
 οὐδὲν σύ που κάταισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
 ἃ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα
 555 βουλευμάτ' ἐστὶ· κού μόνον βουλευμάτα,
 ἀλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκ ἔτ' ἐξαργούμενα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθείας, ξένε,
 εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλῆς μενεῖ·
 Φράσον δ' ἅπερ γ' ἔλεξας, ὡς μάθω, τί μοι
 560 νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

- Φροῦδοι διώκοντές σε ναυτικῷ στόλῳ
 Φοίνιξ θ' ὁ πρέσβυς, οἳ τε Θησέως κόροι.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- ὡς ἐκ βίας μ' ἄξοντες, ἢ λόγοις πάλιν;

ΕΜΠΟΡΟΣ.

- ⁴⁴⁾ οὐκ οἶδ'. ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρειμί σοι.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- 565 ἦ ταῦτα δὴ Φοίνιξ τε χ' οἱ ξυνναυβάται
 οὕτω καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν;

ΕΜΠΟΡΟΣ.

- ὡς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτι.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ αὐτάγγελος
 πλεῖν ἦν ἔτοιμος; ἢ φόβος τις εἵργέ νιν;

43) — — — προσδοκῶν δόσιν τινά.

44) οὐκ οἶδα, κού τοῦδ' ἄγγελος πάρειμί σοι.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

570 κείνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ', ὁ Τυδέως τε παῖς,
ἔστελλον, ἥνίκ' ἐξανηγόμην ἐγώ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

πρὸς ποῖον ἂν τόνδ' αὐτὸς Ὀδυσσεὺς ἔπλει;

ΕΜΠΟΡΟΣ.

ἦν δὴ τις — ἀλλὰ τόνδ' ἐμοὶ πρῶτον Φράσον,
τίς ἐστίν· ἃ ἂν λέγῃς δέ, μὴ Φώνει μέγα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

575 ὅδ' ἔσθ' ὁ κλεινός σοι Φιλοκτήτης, ξένε.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

μὴ νῦν μ' ἔρῃ τὰ πλείον', ἀλλ' ὅσον τάχος
ἔκπλει, σεαυτὸν ξυλλαβὼν, ἐκ τῆςδε γῆς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

τί Φησιν, ὦ παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὶ
διεμπολᾷ λόγοισι πρὸς σ' ὁ ναυδάτης;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

580 οὐκ οἶδά πω τί Φησι· δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν
ἐς Φῶς ὃ λέξει, πρὸς σέ, κάμῃ, τούσδε τε.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, μὴ με διαβάλης στρατῷ,
λέγονθ' ἃ μὴ δεῖ· πόλλ' ἐγὼ κείνων ὑπο
δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά γ', οἷ' ἀνὴρ πένης.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

585 ἐγὼ εἰμ' Ἀτρεΐδαις δυσμένης· οὗτος δ' ἐμοὶ
Φίλος μέγιστος, οὔνεκ' Ἀτρεΐδας στυγεῖ.
δεῖ δὴ σ', ἐμοιγ' ἐλθόντα προσφιλῆ, λόγον
κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν, ὦν ἀκήκοας.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

ὄρα τί ποιεῖς, παῖ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

σκοπῶ καὶ γὰρ πάλαι.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

590 σε θήσομαι τῶνδ' αἴτιον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ποιοῦ λέγων.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

λέγω· 'πὶ τοῦτον ἄνδρε τῶδ', ὥπερ κλύεις,
 ὁ Τυδέως παῖς, ἥ τ' Ὀδυσσέως βία,
 διώμοτοι πλέουσιν, ἥ μὲν ἢ λόγῳ
 πείσαντέ γ' ἄξειν, ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος.
 595 καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς
 Ὀδυσσέως λέγοντος. οὗτος γὰρ πλεόν
 τὸ θάρσος εἶχε θατέρου, δράσειν τάδε.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τίνος δ' Ἀτρεΐδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ
 τοσῶδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν,
 600 ⁴⁵) ὃν τ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐμβεβληνότες;
 τίς ὁ πόθος αὐτοῦς ἵκετ', ἢ θεῶν βία
 καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακὰ;

ΕΜΠΟΡΟΣ.

ἐγὼ σε τοῦτ', ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήνοας,
 πᾶν ἐκδιδάξω. μάντις ἦν τις εὐγενής,
 605 Πριάμου μὲν υἱός, ὄνομα δ' ὠνομάζετο
 Ἐλενος, ὃν οὗτος, νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος,
 ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχροῖα καὶ λωβήτ' ἔπη
 δόλιος Ὀδυσσεὺς εἶλε, δέσμιόν τ' ἄγων
 ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον, θήραν καλήν·
 610 ὃς δὴ τά τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισε,
 καὶ τὰπὶ Τροίᾳ πέργαμ' ὥς οὐ μή ποτε
 πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε, πείσαντες λόγῳ,
 ἄγοιντο νήσου τῆςδ', ἐφ' ἧς ναίει τανῦν.
 καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσ' ὁ Λαέρτου τόκος

45) ὃν γ' εἶχον etc.

- 615 τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων·
οἷοιτο μὲν μάλισθ', ἐκούσιον λαβών·
εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα· καὶ τούτων, κάρα
τέμνειν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι, μὴ τυχών.
620 ἦηουσας, ὦ παῖ, πάντα· τὸ σπεύδειν δέ σοι
καὐτῷ παραινῶ, κεί τινος κήδη πέρι.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- οἱ μοι τάλας. ἦ κείνος, ἦ πᾶσα βλάβη,
ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν;
πείσθῃσομαι γὰρ ὧδε καὶ Ἄϊδου θανὼν
625 πρὸς Φῶς ἀνελθεῖν, ὥσπερ οὐκείνου πατήρ.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

οὐκ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'. ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἴμ' ἐπὶ
ναῦν· σφῶν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- οὐκοῦν τάδ', ὦ παῖ, δεινὰ, τὸν Λαερτίου
ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς
630 δεῖξαι νεῶς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις;
οὐ. θᾶσσον ἂν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοῖ
κλύοιμ' ἐχίδνης, ἢ μ' ἐθήκεν ὧδ' ἄπουν.
ἀλλ' ἔστ' ἐκείνω πάντα λεκτὰ, πάντα δὲ
τολμητά. καὶ νῦν οἶδ', ὅθ' οὐνεχ' ἴξεται.
635 ἀλλ', ὦ τέκνον, χωρῶμεν, ὥς ἡμᾶς πολὺ
πέλαγος ὀρίζῃ τῆς Ὀδυσσέως νεώς.
ἴωμεν. ἦ τοι καίριος σπουδῇ, πόνου
λήξαντος, ὕπνου κἀνάπαυλαν ἦγαγεν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- 46) οὐκοῦν ἐπειδὴν πνεῦμα τοῦκ πρώρας ἀνῆ,
640 τότε στελοῦμεν· νῦν γὰρ ἀντιστατεῖ.

46) οὐκοῦν ἐπειδὴν πνεῦμα κατὰ πρόραν ἄγῃ,
τότε στελοῦμεν· etc.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ', ὅταν Φεύγῃς κακὰ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ' ἀλλὰ κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐκ ἔστι λησταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,

ὅταν παρῇ κλέψαι τε χ' ἄρπάσαι βία.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

645 ⁴⁷) ἀλλ', εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἐνδοθεν λαβὼν
 ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστα ἔχει.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀλλ' ἔστιν ὧν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί τοῦθ', ὃ μὴ νεώς γε τῆς ἐμῆς ἐνι;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Φύλλον τι μοι πάρεστιν, ᾧ μάλιστα ἀεὶ

650 κοιμῶ τόδ' ἔλκος, ὥστε πραῦνειν πάνυ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' ἐκφερ' αὐτό. τί γὰρ ἔτ' ἀλλ' ἐρᾷς λαβεῖν;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

εἴ μοι τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον

παρερρύηκεν, ὥς λίπω μὴ τῷ λαβεῖν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἦ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξα, ἃ νῦν ἔχεις;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

655 ταῦτ', οὐ γὰρ ἄλλα γ' ἔσθ', ἃ βαστάζω χεροῖν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἄρ' ἔστιν ὥστε κἀγγύθεν θεῶν λαβεῖν,

καὶ βαστάσαι με, προσκῦσαι θ' ὥσπερ θεόν;

ΦΙΛΟΚΤΗ-

47) ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν. ἐνδοθεν λάβ' οὖν
 ὅτου σε χρεία etc.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

σοί γ', ὦ τέκνον, καὶ τοῦτο, καὶ ἄλλο τῶν ἐμῶν,
ὅποιον ἂν σοι ξυμφέρη, γενήσεται.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

660 καὶ μὴν ἐρῶ γε· τὸν δ' ἐρωθ' οὕτως ἔχω·
εἴ μοι θέμις, θέλοιμ' ἂν· εἰ δὲ μὴ, πάρες.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὅσιά τε Φωνεῖς, ἔστι τ', ὦ τέκνον, θέμις,
ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾷν ἐμοὶ Φάος
μόνος δέδωκας, ὅς χθον' Οἰταίαν ἰδεῖν,
665 ὅς πατέρα πρέσβυν, ὅς Φίλους, ὅς τῶν ἐμῶν
ἐχθρῶν μ' ἐνερθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα.
θάρσει. παρέσται ταῦτά σοι καὶ διγγάνειν,
καὶ δόντι δοῦναι, καὶ ἄξεπεύξασθαι βροτῶν
ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον.

670 εὐεργετῶν γὰρ καὶ αὐτὸς αὐτ' ἐκτεσάμεν.
οὐκ ἄχθομαί σ' ἰδεῖν τε καὶ λαβεῖν Φίλον.
ὅστις γὰρ εὖ δρᾷν εὖ παθῶν ἐπίσταται,
παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείστων Φίλος.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

χωροῖς ἂν εἴσω.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

καὶ σέ γ' εἰσάξω. τὸ γὰρ
675 νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

48) Λόγω μὲν ἐξήκους, ὅπωπα δ' οὐ μάλα, στροφὴ α'.
τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τοῦ Διὸς
Ἰξίονα, κατ' ἄμπυκα δὴ
δρομάδα δέσμιον ὡς ἔλαβ' ὁ

48) Λόγω μὲν ἐξήκους, ὅπωπα δ' οὐδαμᾶ
τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τοῦ Διὸς,
κατ' ἀντυγ' αἰεὶ δρομάδα
δέσμιον ὅπως νιν ἔλαβ' ὁ

680

παγκρατῆς Κρόνου παῖς·
 ἄλλον δ' οὐ τιν' ἔγωγ' οἶδα
 κλύων, οὐδ' ἐσίδον μοῖρα
 τοῦδ' ἐχθρόνι συντυχόντα θνατῶν,
 ὃς οὔτ' ἔρξας τιν', οὔτε νοσφίσας,

685

ἀλλ' ἴσος ἐν ἴσοις ἀνὴρ,
 ὥλλυθ' ὥδ' ἀναξίως·
 τόδε θαῦμ' ἔχει με,
 πῶς ποτε, πῶς ποτ' ἀμφιπλήκτων
 ῥοθίων μόνος κλύων, πῶς

690

ἄρα πανδάκρυτον οὕτω βιοτὰν κατέσχευ.

49) Ἴν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν, ἀντιστ. α'.

οὐδέ τιν' ἐγχώρων κακογείτονα,
 παρ' ᾧ στόνον ἀντίτυπον
 βαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειεν

695

αἱματηρόν· οὐδέ γ'
 ὃς τὰν θερμοτάταν αἱμά-

παγκρατῆς Κρόνου παῖς·
 ἄλλον δ' οὐ τιν' ἔγωγ'
 οἶδα κλύων, οὐδ' ἐσίδον μοῖρα
 τοῦδ' ἐχθρόνι συντυχόντα
 θνατῶν, ὃς οὔτ' ἔρξας τιν', οὔτε νοσφίσας,
 ἀλλ' ἴσος ἐν ἴσοις ἀνὴρ,
 ἀνώλλυθ' ὥδ' ἀναξίως.
 τοῦτο δὲ θαῦμα μ' ἔχει,
 πῶς ποτε, πῶς ποτ' ἀμφιπλήκτων
 ῥοθίων μόνος κλύων, πῶς ἄρα
 πανδάκρυτον οὕτω βιοτὰν κατέσχευ.

49) Ἴν' αὐτὸς ἦν πρὸς αὐτόν, οὐκ ἔχων βάσιν.

οὐδέ τιν' ἐγχώρων κακογείτονα,
 παρ' ᾧ στονόεντα πόνον,
 βαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειεν
 αἱματηρόν· οὐδέ γ',
 ὃς τὰν θερμοτάταν

- δα κηκιομέναν ἐλκείων
 ἐνθήρου ποδὸς ἡπίοισι Φύλλοις
 κατευνάσειεν, εἴ τιν' ἐμπέσοι
 700 Φορβάδος ὥστε γᾶς ἐλεῖν,
 ἔρπει γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα,
 τότε ἂν εἰλυόμενος,
 παῖς ἄτερ ὡς Φίλας τιθήνας,
 ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρχει
 705 πόρων, ἀνίκη' ἐξανίη δακέθυμος ἄτα·
 οὐ Φορβὰν ἱεῖρας
 γᾶς σπόρον, οὐκ ἄλλων
 αἵρων, τῶν νεμόμεσθ'
 ἄνδρες ἀλφητταί·
 710 πλὴν ἐξ ὠκυβόλων
 εἴποτε τόξων ἰοῖς πτανοῖς
 ἀνύσειε γαστρὶ Φορβάν.
 ὦ μελέα ψυχὰ,
 50) ὅς μῃδ' οἰνοχύτου πόματος
 715 ἦσθι δεκέτη χρόνον·
 λεύσσω δ', εἴ που γνοίη, στατὸν εἰς ὕδωρ,
 αἰεὶ προσενώμα.

στροφὴ β'.

-
- αἰμάδα κηκιομέναν ἐλκείων
 ἐνθήρου ποδὸς ἡπίοισι
 φύλλοις κατευνάσειεν, ἢ εἴ τιν' ἐμπέσοι.
 φορβάδος ἀπὸ γᾶς ἔλοι.
 ἔρπει γὰρ ἄλλοτ' ἄλλοσε
 αὐτὸς ἐλυόμενος,
 παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας,
 ὅταν εὐμάρει' ὑπάρχη πόρων,
 ἀνίκη' ἐξανίη δακέθυμος ἄτα.
 50) ὅς μῃδ' οἰνοχύτου πώματος
 ἦσθι δεκέτη χρόνον,
 λεύσσω δ', εἴ που γνοίη σταγόν' ὕδατος,
 αἰεὶ προσενώμα.

51) νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν
 παιδὸς ὑπαντήσας,
 720 εὐδαίμων ἀνύσει,
 καὶ μέγας ἐκ κείνων
 ὃς νιν ποντοπόρῳ
 δούρατι, πλήθει πολλῶν μηνῶν,
 πατρώαν ἄγει πρὸς αὐλὰν
 725 Μηλιάδων Νυμφᾶν,
 Σπερχειοῦ τε παρ' ὀχθαῖς Ἴν'
 ὃ χάλκασπις ἀνὴρ θεοῖς
 πλάθει πᾶσιν, θείῳ πυρὶ παμφαῆς,
 Οἷτας ὑπὲρ ὀχθῶν.

ἀντιτρ. β'.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

730 Ἔρπ', εἰ θέλεις. τί δὴ ποθ' ὦδ' ἐξ οὐδενὸς
 λόγου σιωπᾶς, καπὸ πλῆντος ὦδ' ἔχη;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ᾶ ᾶ. ᾶ ᾶ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί ἐστίν;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐδὲν δεινόν. ἀλλ' ἴθ', ὦ τέκνον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

μῶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστῶσης νόσου;

51) Νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν
 παιδὶ συναντήσας,
 εὐδαίμων ἀνύσει
 καὶ μέγας, ἐκ κείνου γ',
 ὃς νιν ποντοπόρῳ
 δούρατι, πλήθει πολλῶν μηνῶν,
 πατρίαν ἄγει πρὸς αὐλὰν
 Μηλιάδων Νυμφᾶν
 Σπερχειοῦ τε παρ' ὀχθαῖς, Ἴν' ὃ
 χάλκασπις ἀνὴρ etc.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

735 οὐ δῆτ' ἐγὼ γ'· ἀλλ' ἄρτι κουφίξειν δοκῶ.
 ἰὼ θεοί.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί τοὺς θεοὺς οὕτως ἀναστένων καλεῖς;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

σωτῆρας αὐτοὺς ἡπίους θ' ἡμῖν μολεῖν.
 ᾠ. ᾠ. ᾠ. ᾠ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

740 τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἐρεῖς; ἀλλ' ὦδ' ἔσει
 σιγηλός; ἐν κακῷ δέ τω φαίνῃ κυρῶν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀπόλωλα, τέκνον, οὐ δύνησομαι κακὸν
 κρύψαι παρ' ὑμῖν, ἄτταταί· διέρχεται,
 διέρχεται. δύστηνος, ὦ τάλας ἐγώ.

745 ἀπόλωλα, τέκνον· βρύκομαι, τέκνον· παπαί,
 ἀπαππαπαί, παπαῖ, παπαῖ, παπαῖ, παπαί.
 πρὸς θεῶν, πρόχειρον εἴ τι σοι, τέκνον, πάρα
 ξίφος χερσίν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα·
 ἀπάμησον ὡς τάχιστα· μὴ Φείσῃ βίου.

750 ἴθ', ὦ παῖ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί δ' ἐστὶν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτου
 τοσήνδ' ἰυγὴν καὶ στόνον σαυτοῦ ποιεῖς;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἶσθ', ὦ τέκνον;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί ἐστίν;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἶσθ', ὦ παῖ;

52) ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ,

τί σοι;

52)

ΝΕΟΠΤΟΛ.

τί σοι;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐκ οἶδα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

πῶς οὐκ οἶσθα;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

παππαπαπαπαί.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

755 δεινόν γε τοῦπίσαγμα τοῦ νοσήματος.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

δεινὸν γάρ, οὐδὲ ῥητόν· ἀλλ' οἴκτειρ' ἐμέ

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί δῆτα δράσω;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

μή με ταρβήσας προδῶς.

53) ἦκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου, πλάνοις ἴσως
ὥς ἐξεπλήσθη. Φεῦ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἰὼ δύστηνε σύ.

760

ἰὼ, ἰὼ,

δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων Φανείς.

βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

μή δῆτα τοῦτό γ'· ἀλλὰ μοι τὰ τόξ' ἐλὼν
τάδ', ὥσπερ ἦτο μ' ἀρτίως, ἕως ἀνῆ765 τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρὸν,
σῶζ' αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὖν
ὑπνος μ', ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξήκη τόδε·54) οὐκ ἔστι λῆξαι πρότερον· ἀλλ' ἔαν χρεὼν
ἔκηλον εὐδαιν. ἦν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ.

οὐκ οἶδα.

ΦΙΛΟΚΤΗΤ.

πῶς; οὐκ οἶσθα; παππαπαπαπαί.

53) ἦκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πάλιν νόσος,
ὅτ' ἐξεπλήσθη. φεῦ.54) οὐκ ἔστι μ' ἐξέγρειν τότ', ἀλλ' ἔαν χρεὼν
ἔκηλον εὐδαιν, etc.

770 μόλῳσ' ἐκεῖνοι. ⁵⁵⁾ πρὸς Θεῶν, ἐφίεμαι
ἐκόντα, μήτ' ἀκόντα, μηδὲ τῷ τέχνῃ
κείνοις μεθεῖναι ταῦτα, μὴ σαυτὸν θ' ἄμα,
ἡμ', ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γένῃ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

⁵⁶⁾ θάρσει προνοίας γ' οὔνεκ'. οὐ δοθήσεται
775 πλὴν σοί τε καί μοι. ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

⁵⁷⁾ ἰδοὺ δέχου, παῖ· τὸν Φθόνον δὲ πρόσκυσον,
μὴ σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτὰ. μηδ' ὅπως
ἐμοί τε, καὶ τῷ πρόσθ' ἐμοῦ κεντημένῳ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

⁵⁸⁾ ὦ Θεοί, γένοιτο ταῦτα νῦν· γένοιτο δὲ
780 πλοῦς οὐρίος τε κεύσταλῆς, ὅποι ποτὲ
Θεὸς δικαιοῖ, χῶ στόλος πορσύνεται.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀλλ' οὖν δέδοικα μὴ ἀτελῆς εὐχῇ, τέκνον.
στάζει γὰρ αὖ μοι Φοῖνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ
κηκῖον αἶμα, καὶ τι προσδοκῶ νέον.

785 παπαί, Φεῦ.
παπαί μάλ', ὦ ποῦς, οἷά μ' ἐργάσει κακὰ.
προσέρπει,

55) — — πρὸς Θεῶν, σ' ἐφίεμαι
εἰκόντα μήτε τῷ τέχνῃ, μήτ' αὖ βία,
κείνοις μεθεῖναι ταῦτα etc.

56) θάρσει· προνοίας γ' οὔνεκ' οὐ δοθήσεται
πλὴν σοί τε καί μοι. etc.

57) ἰδοὺ δέχου παῖ· τοὺς Θεοὺς δὲ πρόσκυσον.
μὴ σοι γεν. etc.

58) ὦ Θεοί, γένοιτο ταῦτα μὲν· γένοιτο δὲ
πλοῦς οὐρίος etc.

προσέρχεται τόδ' ἐγγύς. οἳ μοι μοι τάλας,
ἔχετε τὸ πρᾶγμα, μὴ Φύγητε μηδαμῇ.

790 ἄτταταί.

⁵⁹⁾ ὦ ξένε Κεφαλλήν, εἶθε σου διαμπερές
στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἥδε· Φεῦ, παπαί.
παπαί μάλ' αὖθις ὦ διπλοῖ στρατηλάται,
Ἀγάμεμνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ

795 τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον;
ὦ μοι μοι.

ὦ θάνατε, θάνατε, πῶς αἰεὶ καλούμενος
οὕτως κατ' ἡμαρ, οὐ δύνη μολεῖν ποτε;

⁶⁰⁾ ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν,

800 τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακυκλούμένῳ πυρὶ
ἔμπρηστον, ὦ γενναῖε· καγὼ τοί ποτε
τὸν τοῦ Διὸς παῖδ', ἀντὶ τῶνδε τῶν ὅπλων,
ἃ νῦν σὺ σώζεις, τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν.

τί Φῆς, παῖ;

805 τί Φῆς; τί σιγᾶς; ποῦ ποτ' ὦν, τέκνον, κυρεῖς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλγῶ πάλαι δὴ τὰπὶ σοὶ στένων κακὰ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀλλ', ὦ τέκνον, καὶ θάρσος ἴσχ'· ⁶¹⁾ ὥς ἦδ' ἐμοὶ
ὀξεῖα Φοιτᾶ, καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται.
ἀλλ' ἀντιάζω, μὴ με καταλίπῃς μόνον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

810 θάρσει, μενοῦμεν.

59) ὦ"ναξ Κεφαλλήν, εἶθε etc.

60) ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν
τὸν Λήμνιον τόνδ', ἀνακεκαυμένῳ πυρὶ
ἔμπρηστον, ὦ γενναῖε. etc.

61) — — ὥς ἡ νόσος
ὀξεῖα φ. etc.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἦ μενεΐς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

σαφῶς φρόνει.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐ μὴν σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θεσθαι, τέκνον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ὥς οὐ θέμις γ' ἐμοί 'στι σοῦ μολεῖν ἄτερ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἐμβαλλε χειρὸς πίστιν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἐμβάλλω μενεΐν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἐκεῖσε νῦν μ' ἐκεῖσε —

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ποῖ λέγεις;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἄνω —

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

815 τί παραφρονεῖς αὖ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύηλον;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

μέθες, μέθες με.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ποῖ μεθῶ;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

μέθες ποτέ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐ φημ' εἶσεν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀπό μ' ὀλεῖς, ἦν προσθίγης.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

62) καὶ δὴ μεθίημι. τί δὲ δὴ πλέον φρονεῖς;

62) καὶ δὴ μεθίημι, ὅτι γ' ὀρώ σ' ὄντ' ἐμφρονα.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω.
820 τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκ ἔτ' ὀρθοῦσθαι μ' ἔῃ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τὸν ἄνδρ' εἰκεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου
ἔξειν. ⁶³⁾ κᾶρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε,
ιδρώς γέ τοι νιν πᾶν καταστάζει δέμας,
μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδὸς
825 αἱμορραγῆς φλέψ. ἀλλ' ἐάσωμεν. Φίλοι,
ἔκηλον αὐτὸν, ὥς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ.

ΧΟΡΟΣ.

⁶⁴⁾ Ὕπν' ὀδύνας ἀδαῆς, Ὕπνε δ' ἀλγέων, στροφή.
εὐαῆς ἡμῖν ἔλθοις,
εὐαίων, εὐαίων ἀναξ.
830 ὄμμασι δ' ἀντίσχοις τάνδ' ἀγλαῦν,
ἃ τέταται τανῦν.
ἴθι, ἴθι μοι παιών.
ὦ τέκνον, ὄρα γε ποῦ στάσει,
ποῖ δὲ βάσει, πῶς δ' ἐμοὶ
835 ⁶⁵⁾ τάντεῦθεν φροντίδος. ὀρᾷς
ἤδη, πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν;
καιρός τοι πάντων γνώμαν ἴσχων
πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται.

63) — κᾶρα γὰρ ὑπτιάζετ' αὐτόδε,
ιδρώς δ' ἔτοιμος πᾶν καταστάζει δέμας, etc.

64) Ὕπν' ὀδύνας ἀδαῆς, Ὕπνε δ' ἀλγέων,
εὐνοος ἡμῖν ἔλθοις,
εὐαίων, εὐαίων ἀναξ.
ὄμμασι δ' ἀντίσχοις τάνδ' ἀγλὺν
ἃ τέταται τανῦν. etc.

65) τάντεῦθεν φρονίμως δράσεις·
ἢ πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

840 αἰλλ' οὐδὲ μὲν κλύει οὐδέν· ἐγὼ δ' ὄρω, οὕνεκα θ' ἦραν
 τήνδ' αἰλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τοῦδε πλέοντες.
 τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος, τοῦτον θεὸς εἶπε νομίζειν.
 νομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῇ ξὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν οἰεῖδος.

ΧΟΡΟΣ.

845 ἀλλὰ, τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὀψεται· ἀντιστρ.
 ὦν δ' ἂν ἀμείβῃ μ' αὖθις,
 βαιάν μοι, βαιάν, ὦ τέκνον,
 πέμπε λόγων Φάμαν· ὥς πάντων
 ἐν νόσῳ εὐδρακῆς
 ὕπνος ἄϋπνος λεύσσειν.
 ἀλλ' ὅτι δύναιο μάκιστον,
 850 ⁶⁶⁾ κείνός μοι, κείνο λάθρα
 ἐξιδού, ὅ τι πράξεις.
 οἶσθα γὰρ ὅν γ' αὐδῶμαι, ταυτὰν
 εἰ τούτῳ γνώμαν ἴσχεις, μάλα τοι
 ἄπορα πυκινοῖς ἐνιδεῖν πάθῃ.
 855 ⁶⁷⁾ οὐρός τοι, τέκνον, οὐρός· ἐπαδός.
 ὦν ἦρ δ' ἀνόμματος,
 οὐδ' ἔχων ἄρωγαν,
 ἐκτέταται νύχιος.
 ἀλεῆς ὕπνος ἐσθλός,
 860 οὐ χερὸς, οὐ ποδός, οὐ τινος ἄρχων·

66) κείνός μοι, παῖ, κείν' ἄθρει
 ὀξέως, ὅ τι πράξεις.
 οἶσθα γὰρ ὅν γ' αὐδῶμαι, ταυτὰν
 εἰ τούτῳ γνώμαν ἴσχεις, μάλα τοι
 ἄπορα πυκινὸς ἐνιδεῖν γ' ἔσθῃ.

67) οὐρός τοι, τέκνον, οὐρός·
 ὦν ἦρ δ' ἀνοπλος, οὐδ' ἔχων ἄρωγαν
 ἐκτέταται, νυχίῳ δμαθεις ὕπνῳ,
 οὐ χερὸς, οὐ ποδός,

ἀλλ' ὥς τις Ἀΐδα παρακείμενος,
 ὄρας. βλέπει. καίρια Φθέγγου·
 τὸ δ' ἀλώσιμον ἐμᾶ Φροντίδι, παῖ,
 πόνος ὁ μὴ Φοβῶν κράτιστος.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

865 ⁶⁸) Σιγᾶν κελεύω, μηδ' ἀφεστάναι Φρενῶν.
 κινεῖ γὰρ ὦνῆρ ὄμμα, κἀνάγει κάρα.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ Φέγγος ὕπνου διάδοχον, τό τ' ἐλπίδων
 ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων.
 οὐ γάρ ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχης' ἐγώ,
 870 τλῆναι σ' ἐλαινῶς ὧδε τὰμὰ πῆματα
 μεῖναι, παρόντα καὶ ξυνωφελοῦντά μοι.
 οὐκουν Ἀτρεΐδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφόρως
 οὕτως ἐνέγκειν, οἱ ἄγαθοὶ στρατηλάται.
 ἀλλ', εὐγενὴς γὰρ ἡ Φύσις καὶ εὐγενῶν,
 875 ὦ τέκνον, ἡ σὴ, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ
 ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσσομίας γέμων.
 καὶ νῦν, ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
 λήθῃ τις εἶναι. κἀνάπαυλα δὴ, τέκνον,
 σὺ μ' αὐτὸς ἄρον, σὺ με κατὰστησον, τέκνον,
 880 ἴν', ἥνικ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτὲ,
 ὀρμώμεθ' ἐς ναῦν, μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' ἤδομαι μὲν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
 ἀνώδυνον βλέποντα κἀμπνέοντ' ἔτι

οὐ μέλεός τινος ἄρχων·
 ἀλλὰ τις ὥς Αἶδα παράκειται
 νεκρός· βλέπε, καιρίαντε φρόνει
 ἄλωσιν ἐμοὶ κἀφρόντιδα, παῖ·
 πόνος δ' ὁ μὴ φοβῶν κράτιστος.

69) Σιγᾶν κελεύω, μηδ' ἀφεστάναι τόπων
 κινεῖ γὰρ etc.

ὥς οὐκ ἔτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου
 885 πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο.
 νῦν δ' αἶρε σαυτὸν· εἰ δέ σοι μᾶλλον Φίλον,
 οἴσουσί σ' οἶδε· τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος,
 ἐπείπερ οὕτως σοί τ' ἔδοξ' ἐμοί τε ὄρᾳν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

69) αἰνῶ τάδ', ὦ παῖ, καὶ μ' ἐπαῖρ', ὥσπερ νοεῖς·
 890 τούτους δ' ἔασον, μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ
 ὁσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος· οὐπὶ νηὶ γὰρ
 ἄλλος πόνος τούτοις συνναίειν ἐμοί.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἔσται τάδ'· ἀλλ' ἴστω τε, καὶ τὸς ἀντέχου.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

θάρσει· τό τοι ξύνηδες ὀρθώσει μ' ἔθος.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

895 παπαί· τί δῆτα δρῶμ' ἂν ἐκ τούτων ἐγώ;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

τί δ' ἐστὶν, ὦ παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τᾶπορον τρέπειν ἔπος.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀπορεῖς δέ του σύ; μὴ λέγ', ὦ τέκνον, τάδε.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

900 οὐ δὴ σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος
 ἐπεισεν, ὥστε μὴ μ' ἄγειν ναύτην ἔτι;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἅπαντα δυσχέρεια, τὴν αὐτοῦ φύσιν
 ὅταν λιπών τις, δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα.

69) αἰνῶ τάδ', ὦ παῖ, καὶ μ' ἐπαίρω, ὥσπερ νοεῖς·
 τούτους δ' ἔασον, μὴ etc.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

905 ἄλλ' οὐδὲν ἔξω τοῦ Φυτεύσαντος σὺ γε
δράς, οὐδὲ Φωνεῖς, ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

αἰσχρὸς Φανοῦμαι· τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὔκουν ἐν οἷς γε δράς· ἐν οἷς δ' αὐδράς, εἰνῶ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ὦ Ζεῦ, τί δράσω; δεύτερον ληφθῶ κακὸς,
κρύπτων θ' αἶ μὴ δεῖ, καὶ λέγων αἰσχιστ' ἐπῶν;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

910 ἀνὴρ ὅδ', εἴ μὴ ἔγωγε κακὸς γνώμην ἔφυν,
προδοῦς μ' εἴοικε κἀκλιπὼν τὸν πλοῦν στελεῖν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

λιπὼν μὲν οὐκ ἔγωγε· λυπηρῶς δὲ μὴ
πέμπω σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

τί ποτε λέγεις, ὦ τέκνον; ὥς οὐ μανθάνω.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

915 οὐδέν σε κρύψω. δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν
πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στόλον.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἶ μοι, τί εἶπας;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

μὴ στέναζε, πρὶν μάθης.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς δράσαι ποτε;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

920 σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ
ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολῶν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

Εἰ γὰρ οὐκ ἐστὶν ἡ πολλὴ κρατεῖ
τούτων ἀνάγκη· καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι. τί μ', ὦ ξένε,
δέδρακας; ἀπόδος ὥς τάχος τὰ τόξ' ἐμοί.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

925 ἀλλ' οὐχ οἶόν τε· τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν
τό τ' ἐνδοκὸν με καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ πῦρ σὺ, καὶ πᾶν δεῖμα, καὶ πανουργίας
δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, οἶά μ' εἰργάσω,
οἷ' ἠπάτηκας· οὐδ' ἐπαισχύνῃ μ' ὄρων
930 τὸν προστρόπαιον, τὸν ἱκέτην, ὦ σχέτλιε;
ἀπεστέρηκας τὸν βίον, τὰ τόξ' ἐλών.
ἀπόδος, ἱκνοῦμαί σ', ἀπόδος, ἱκετεύω, τέκνον.
πρὸς θεῶν πατρώων, τὸν βίον μή μου 'Φέλης.
ὦ μοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι·
935 ἀλλ', ὥς μεθήσων μήποθ', ὦδ' ὄρα· πάλιν.
ὦ λιμένες, ὦ προβλήτες, ὦ ξυνουσίαι
θεῶν ὀρείων, ὦ καταρῥῶγες πέτραι,
ὑμῖν τάδ' (οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτῳ λέγω)
ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν,
940 οἷ' ἔργ' ὃ παῖς μ' ἔδρασεν οὐξ 'Αχιλλέως·
ὁμόσας ἀπάξειν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγει·
προθεῖς τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μου
ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει,
καὶ τοῖσιν 'Αργείοισι φήνασθαι θέλει.
945 ὥς ἀνδρ' ἐλών ἰσχυρόν, ἐκ βίας μ' ἄγει·
κούμε οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν,
70) εἶδωλον ἄλλως. οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε

70) εἶδωλον ἀλκῆς. οὐ γ. etc.

- εἶλέν μ'· ἐπεὶ οὐδ' ἂν ὦδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλω.
 νῦν δ' ἠπείτημαι δύσμορος. τί χρὴ ποιεῖν;
 950 ἄλλ' ἀπόδος. ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαυτοῦ γενοῦ.
 τί Φῆς; σιωπᾶς; οὐδέν εἰμ' ὁ δύσμορος.
 71) ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον, αὖθις αὖ πάλιν
 εἴσειμι πρὸς σέ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν·
 ἀλλ' αὐανούμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος,
 955 οὐ πτηνὸν ὄρνιν, οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην
 τόξοις ἐναίρων τοῖσίδ'· ἀλλ' αὐτὸς τάλας
 θανὼν, παρέξω δαῖθ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην,
 καὶ μ', οὐς ἐθήρων πρόσθε, θηράσουσι νῦν·
 Φόνον Φόνου δὲ ρύσιον τίσω τάλας,
 960 πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδέν εἰδέναι κακόν.
 ὅλοιο μή πω, πρὶν μάθοιμ', εἰ καὶ πάλιν
 γνώμην μετοίσεις· εἰ δὲ μὴ, θάνοις κακῶς.

ΧΟΡΟΣ.

τί δρῶμεν; ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς, ἄναξ,
 ἤδη 'στί, καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- 965 ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς, ἐμπέπτωκέ τις
 τοῦδ' ἀνδρὸς, οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἐλέησον, ὦ παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῆς
 σαυτοῦ βροτοῖς ὄνειδος, ἐκκλέψας ἐμέ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- οἶ μοι, τί δράσω; μή ποτ' ὦφελον λιπεῖν
 970 τὴν Σκῦρον· οὕτω τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐκ εἴ κακὸς σὺ· πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν
 ἔοικας ἥκειν αἰσχροῖς· νῦν δ' ἄλλοισι δοὺς,
 οἷς λείκός, ἐμπλεῖ, τὰμά μοι μεθεῖς ὅπλα.

ΝΕΟΠΤΟ.

71) ὦ"κῆμα πέτρας δίπυλον etc.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί δρῶμεν, ἄνδρες;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὦ κἀκιστ' ἀνδρῶν, τί δρᾶς;

975 οὐκ εἶ, μεθεῖς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοί, πάλιν;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἶ μοι, τίς ὤνῃρ; ἄρ' Ὀδυσσέως κλύω;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ὀδυσσέως, σάφ' ἴσθ', ἐμοῦγ' ὃν εἰσορᾶς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἶ μοι πέπραμαι, κἀπόλωλ'. ὅδ' ἦν ἄρα

ὁ ξυλλαβών με, κἀπονοσφίσας ὅπλων.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

980 ἐγὼ, σάφ' ἴσθ', οὐκ ἄλλος ὁμολογῶ τάδε.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τοῦτο μὲν,

οὐδ' ἦν θέλη, δράσει ποτ'· ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ

72) στείχειν ἅμ' αὐτοῖς, ἢ βία στελοῦσί σε.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἔμ', ὦ κακῶν κἀκιστε καὶ τολμίστατε,

985 οἶδ' ἐκ βίας ἄξουσιν;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἦν μὴ ῥπης ἐκῶν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ Λημνία χθῶν, καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας.

Ἡφαιστότευκτον, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετὰ,

εἰ μ' οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βία;

72) στείχειν ἅμ' αὐτοῖς· ἢ βία στελοῦσί σε —

ΦΙΛΟΚΤ.

ἔμ', ὦ κακῶν κἀκιστε καὶ τολμίστατε,

οἶδ' ἐκ βίας ἄξουσιν;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Zeús êsθ', ín' eídḗs, Zeús, ó tḗsδε γῆς κρατῶν,
 990 Zeús, ὧ δέδοικται ταῦθ'· ὑπηρετῶ δ' ἐγώ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ μῖσος, οἷα κἀξάνευρίσκεις λέγειν
 θεοὺς προτείνων, τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τιθεῖς.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐκ· ἀλλ' ἀληθεῖς. ἡ δ' ὁδὸς πορευτέα.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐ Φημ' ἐγωγε.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Φημί. πειστέον τάδε.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

995 οἱ μοι τάλας· ἡμᾶς μὲν ὥς δούλους σαφῶς
 πατήρ ἄρ' ἐξέφυσεν, οὐδ' ἐλευθέρους.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐκ· ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ὧν
 Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ, καὶ κατασκάψαι βία.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐδέποτε γ'· οὐδ' ἦν χρῆ με πᾶν παθεῖν κακόν,
 1000 ἕως ἄν ἦ μοι γῆς τόδ' αἰπαινὸν βάθρον.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τί δ' ἐργασεῖς;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

κρᾶτ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα
 πέτρα πέτρας ἄνωθεν αἰμάξω πεσών.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ξυλλάβετέ γ' αὐτόν· μὴ 'πὶ τῷδ' ἔστω τάδε.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετε ἐν χρεῖα Φίλης
 1005 νευράς, ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι.
 ὦ μηδὲν ὑγιὲς μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν,
 οἷός μ' ὑπῆλθε· ὥς μ' ἐθηράσω, λαβὼν

- πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνώτ' ἐμοί,
 ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ,
 1010 ὃς οὐδὲν ἤδη πλὴν τὸ προσταχθεὶς ποιεῖν.
 δῆλος δὲ καὶ νῦν ἐστὶν ἀλγεινῶς Φέρων
 οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν, οἷς τ' ἐγὼ "παῖον.
 ἀλλ' ἢ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ
 ψυχὴ νιν ἀφύῃ τ' ὄντα, κοῦ θέλονται, ὅμως
 1015 εὖ προὔδιδάξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν.
 καὶ νῦν ἐμ', ὦ δύστηνε, συνδήσας, νοεῖς
 ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆςδ', ἐν ἣ με προὔβαλον
 ἄφιλον, ἔρημον, ἄπολιν, ἐν ζῶσιν νεκρόν.
 Φεῦ.
 ὅλοιο· καὶ σοι πολλάκις τόδ' εὐξάμην.
 1020 ⁷³⁾ ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι.
 σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
 τοῦτ' αὖθ', ὅτι ζῶ ξὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
 γελῶμενος πρὸς σοῦ τε, καὶ τῶν Ἀτρέως
 δισσῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
 1025 καὶ τοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεῖς,
 ἐπλεῖς ἅμ' αὐτοῖς· ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον
 ἐκόντα πλεύσανθ', ἐπταὶ ναυσὶ ναυβάτην,
 ἄτιμον ἔβαλον, ὥς σὺ Φῆς, κείνοι δὲ σέ.
 καὶ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ χάριν;
 1030 ὃς οὐδὲν εἰμι, καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι.
 πῶς, ὦ θεοῖς ἐχθιστε, νῦν οὐκ εἰμί σοι
 χωλός, δυσώδης; πῶς θεοῖς ἔξεσθ', ἐμοῦ
 πλεύσαντος, αἰθεῖν ἱερά; πῶς σπένδειν ἔτι;
 αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐμβαλεῖν ἐμέ.
 1035 κακῶς ὅλοισθ'. ὀλεῖσθε δ' ἡδίκηότες
 τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει.
 ἔξοιδα δ' ὥς μέλει γ'· ἐπεὶ οὐποτ' ἂν στόλον

73) ἀλλ', οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι,
 σὺ μὲν γέγηθας etc.

ἐπλεύσατ' ἄν τόνδ' οὔνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου,
 εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς, ἐμοῦ.
 1040 ἀλλ' ὦ πατρῷα γῆ, θεοί τ' ἐπόψιοι,
 τίσασθε, τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
 ξύμπαντας αὐτοὺς, εἴ τι καὶ οἴκτείρετε,
 ὥς ζῶ μὲν οἴκτρῳς· εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας
 τούτους, δοκοῖμ' ἄν τῆς νόσου πεφευγέναι.

ΧΟΡΟΣ.

1045 βαρὺς τε, καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος Φάτιν
 τήνδ' εἶπ', Ὀδυσσεῦ, κούχ' ὑπείκουσαν κακοῖς.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

πόλλ' ἄν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη,
 εἴ μοι παρείησι· νῦν δ' ἐνὸς κρατῷ λόγου
 οὐ γὰρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἐγώ.
 1050 χῶπου διναίων καγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις,
 οὐκ ἄν λάβοις μου μᾶλλον αὐδέν' εὐσεβῆ.
 νικᾷν γε μέντοι πανταχοῦ χρήζων ἔφυν,
 πλὴν εἰς σέ· νῦν δὲ σοί γ' ἐκὼν ἐκστήσομαι.
 ἄφετε γὰρ αὐτόν, μηδὲ προσψαύσητ' ἔτι.
 1055 ἔατε μίμνειν. οὐδέ σου προσχρήζομεν,
 τά γ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτ'· ἐπεὶ πάρεστι μὲν
 Τεῦκρος παρ' ἡμῖν, τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων,
 ἐγώ θ', ὃς οἶμαι σοῦ κᾶκιον οὐδέν ἄν
 τούτων κρατύνειν, μηδ' ἐπιθύνειν χερί.
 1060 τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν.
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν. καὶ τάχ' ἄν τὸ σὸν γέρας
 τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν, ἣν σ' ἐχρῆν ἔχειν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἶ μοι τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς
 ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις Φανεῖ;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

1065 μή μ' ἀντιφώνει μηδέν, ὥς στείχοντα δή.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, οὐδὲ σοῦ Φωνῆς ἔτι
γενήσομαι προσΦθεγντὸς, ἀλλ' οὕτως ἄπει;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

χώρει σύ· μὴ πρόσλευσσε γενναῖός περ ὦν,
ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαΦθερεῖς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1070 ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν ὦδ' ἔρημος, ὦ ξένοι,
λειΦθήσομ' ἤδη, κούη ἐποικτερεῖτέ με;

ΧΟΡΟΣ.

ὅδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς· ὅς' ἂν
οὗτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χ' ἡμεῖς Φαμέν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀκούσομαι μὲν, ὥς ἔφυν οἴκτου πλέως,
1075 πρὸς τοῦδ'· ὅμως δὲ μείνατ', εἰ τούτῳ δοκεῖ,
χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεῶς
στείλωσι, ναῦται, καὶ θεοῖς εὐξώμεθα.

χ' οὗτος τάχ' ἂν Φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι
λῶω τιν' ἡμῖν. νῶ μὲν οὖν ὀρμώμεθον·

1080 ὑμεῖς δ', ὅταν καλῶμεν, ὀρμαῖσθαι τάχεις.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

74) Ω κοίλας πέτρας γύαλον 213 lbm στροφή α'.

θερμόν τε καὶ παγετῶδες, ὥς σ'
οὐκ ἔμελλον ἄρ', ὦ τάλας,
λείψειν οὐδέ ποτ', ἀλλ' ἐμοὶ
1085 καὶ θνήσκοντι συνοίσει.

74) Ω κοίλας πέτρας γύαλον
θερμόν καὶ παγετῶδες, ὥς σ'
οὐκ ἔτ' ἔμελλον ἄρ', ὦ τάλας,
λείψειν οὐδέ ποτ', ἀλλ' ἐμοὶ
καὶ θνήσκοντι συνείσει.

οἷ μοι μοί μοι.

1090 ὦ πληρέστατον αὖλιον
 λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν,
 τί ποτ' ἄν μοι τὸ κατ' ἡμαρ
 ἔσται; τοῦ ποτε τεύξομαι
 σιτονόμου μέλεος; πόθεν ἐλπίδος;
 εἴθ' αἰθέρος ἄνω
 πλωάδες ὀξύτόνου διὰ πνεύματος
 ἔλωσί μ'. οὐ γὰρ ἔτ' ἴσχω.

ΧΟΡΟΣ.

1095 75) σύ τοι, σύ τοι κατηξίω-
 σας, ὦ βαρύποτμε·
 οὐκ ἄλλοθεν ἔχη τύχα τᾶδ'
 ἀπὸ μείζονος·
 εὖτέ γε παρὸν Φρονῆσαι,
 1100 τοῦ λώονος δαίμονος εἴ-
 λου τὸ κάκιον ἐλεῖν.

στροφὴ β'.

οἷμοι, μοί μοι.

ὦ πληρέστατον αὖλιον
 λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ,
 τάλανι πόθεν μοι τὸ κατ' ἡμαρ
 ἔσται; πᾶ ποτε τεύξομαι
 σῖτον, ἄνευ βέλεος, μεθ' ἐνὸς ποδός;
 ἐς αἰθέρ' ἄνω
 πλωάδες ὀξύτόνου διὰ πνεύματος
 ἔλωσί μ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἴσχω.

75) σύ τοι, σύ τοι κατη-
 ξίωσας, ὦ βαρύποτμε, κούκ
 ἄλλοθεν ἔχη τύχα
 τᾶδ' ἀπὸ μείζονος·
 ὅσπερ γ', ὑπερφρονήσας
 λωίονος δαίμονος, εἴ-
 λου τὸ κάκιον ἴσχειν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

76) ὦ τλάμων, τλάμων ἄρ' ἐγὼ

ἀντιστρ. α'.

καὶ μόχθῳ λωβατός, ὃς ἤ-

δη μετ' οὐδενὸς ὕστερον

1105

ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας

ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι,

αἶ αἶ αἶ αἶ,

οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων,

οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων

1110

κραταιαῖς μετὰ χερσὶν

ἴσχων. ἀλλ' ἐμοὶ ἄσχοπα

κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδου φρενός·

ἰδοίμαν δέ νιν,

τόν τάδε μησάμενον, τὸν ἴσον χρόνον

1115

ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας.

ΧΟΡΟΣ.

77) πότμος σε δαιμόνων τάδε,

ἀντιστρ. β'.

οὐδὲ σέ γε δόλος ἔσχ'

76) ὦ τλάμων, τλάμων ἄρ' ἐγὼ,

καὶ μόχθῳ λωβατός, ὃς

αὖθι μετ' οὐδενὸς ὕστερον

ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας

ναίων, ἐνθάδ' ὀλοῦμαι,

αἶ αἶ, αἶ αἶ,

οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων,

οὐ πτανῶν ἔτ' ἐμῶν

ὅπλων κραταιαῖς μετὰ χερσὶν

ἴσχων. ἀλλ' ἐμοὶ ἄσχοπα

κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδου φρενός,

ἰδοίμι δέ νιν,

τόν τάδε μησάμενον, τὸν ἴσον χρόνον

ἐμὰς λαχόντα γ' ἀνίας.

77) πότμω σὺ δαιμόνων

τάδ' ἔπαθες, οὐδέ σε δόλος ἔσχ'

1120

ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς. στυγεράν
 ἔχε δύσποτμον
 ἄρᾶν, ἄρᾶν ἐπ' ἄλλοις.
 καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει,
 μὴ Φιλότῃτ' ἀπώσῃ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1125

οἷ μοι μοι· καὶ που πολιᾶς στροφὴ γ'.
 πόντου θινὸς ἐφήμενος,
 γελᾷ μου, χερὶ πάλλων
 τὰν ἐμὰν μελέου τροφὰν,
 τὰν οὐδεὶς ποτ' ἐβάστασεν.
 ὦ τόξον Φίλον, ὦ Φίλων
 χειρῶν ἐκβεβιασμένον,
 1130 78) ἧ που ἐλεινὸν ὄρᾳς, Φρένας εἴ τινας
 ἴσχεις, τὸν Ἡράκλειον
 ἄρθμιον ὧδέ σοι

1135

οὐκ ἔτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον·
 ἀλλ' ἐν μεταλλαγᾷ
 πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσση,
 ὄρων μὲν αἰσχροῦς ἀπάτας,

ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς. στυγνὰν
 οὖν ἔχε δύσποτμον
 ἄρᾶν, ἄρᾶν ἐπ' ἄλλοις·
 (καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει)
 μὴ φιλότῃτ' ἀπώσῃ.

78) ἧ που ἐλεινὸν ὄρᾳς, φρένας εἴ τινας
 ἴσχεις, τὸν Ἡράκλειον
 ἄρθμιον, ὧδέ σοι
 οὐκέτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον·
 ἀλλ', ὦ με τάλανα, πρὸς
 πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσση,
 ὄρων μὲν αἰσχροῦς ἀπάτας,

στυγνὸν δὲ Φῶτ' ἐχθοδοπὸν
 μυρί' ἀπ' αἰσχυρῶν ἀνατέλλονθ', ὅς' ἐφ'
 ἡμῖν κἀκ' ἐμήσατ' Ὀδυσσεύς.

ΧΟΡΟΣ.

1140 ἀνδρός τοι τὸ μὲν εὖ δίκαιον εἰπεῖν· στροφή δ'.

εἰπόντος δὲ μὴ Φθονεράν

ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν.

79) κεῖνος εἷς ἀπὸ πολλῶν

ταχθεῖς, τοῦδ' ἐφημοσύνα

1145 κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀγωγάν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

80) ὦ πταναὶ θῆραι, χαροπῶν τ' ἀντιστρ. γ'.

ἔθνη θηρῶν, οὓς ἔχει

χῶρος οὐρεσιβώτας,

Φυγᾶ μ' οὐκ ἔτ' ἀπ' αὐλίων

1150 πελᾶτ'. οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν

τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκὰν,

ὦ δύστανος ἐγὼ τανῦν.

ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται,

στυγνὸν δὲ Φῶτ' ἐχθοδοπὸν,

μυρία τ' αἰσχυρῶν μείζονά τ', ἢ ὅς' ἐφ'

ἡμῖν κἀκ' ἐμήσατ' Ὀδυσσεύς.

79) κεῖνος εἷς ἀπὸ πολλῶν

ταχθεῖς, τόδ' ἐφημοσύνα κοινὰν

ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν.

80) ὦ πταναὶ γενεαὶ, χαροπῶν τ'

ἔθνη θηρῶν, οὓς ἔχει

χῶρος οὐρεσιβώτας,

ἐμῶν ἀδεῶς αὐλίων

πελᾶτ'. οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν

τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκὰν,

ὦ δύστανος ἐγὼ τανῦν.

ἀλλ' ἀνοπλος τὸν χῶρον ἐνοικῶ,

- οὐκ ἔτι φοβητὸς ὑμῖν.
 1155 ἔρπετε, νῦν καλὸν
 ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν
 ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας,
 ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω.
 πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά;
 1160 τίς ὦδ' ἐν αὖραις τρέφεται,
 μηνέτι, μηνέτι κρατέων μηδενὸς,
 ὅσα πέμπει γὰρ βιόδωρος;

ΧΟΡΟΣ.

- 81) πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβῃ ξένον, πέλασσον ἀντιστρ. δ'.
 εὐνοίᾳ πάσα, πελάταν.
 1165 ἀλλὰ γνῶθ', εὖ γνῶθ', ὅτι σοι
 κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν.
 οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, ἀδαῆς δ'
 ἔχειν μυρίον ἄχθος, ᾧ ξυνοικεῖ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

πάλιν, πάλιν παλαιὸν

οὐκ ἔτι φοβητὸς ὑμῖν.
 ἔρπετε, νῦν καλὸν, γὰρ
 ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν
 ἐμοῦ γε σώματος.
 ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω.
 πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά;
 τίς ὦδ' ἐν αὖραις τρέφεται,
 μηνέτι, μηνέτι κρατέων μηδενὸς,
 ὅσα πέμπει γὰρ βιόδωρος;

- 81) πρὸς θεῶν· εἴ τι σέβῃ σφε· μή μ' ἄπωσον, εὐνοίᾳ πάσα πελάταν·
 ἀλλὰ γνῶθ', εὖ γνῶθ', ὅτι σοι
 κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν·
 οἰκτρὰν γὰρ βόσκεις αὐτὸς τύχαν,
 μυρία τ' ἄχθε', οἷς ξυνοικεῖς.

1170

ἄλγῃ μ' ὑπέμυνασας,
ὦ λῶστέ τῶν πρὶν ἐντόπων.
τί μ' ὤλεσας; τί μ' εἰργασαι;

ΧΟΡΟΣ.

τί τοῦτ' ἔλεξας;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1175

εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ στυγεράν
Τρωάδα γαῖάν μ' ἤλπισας ἄξειν.

ΧΟΡΟΣ.

τόδε γάρ νοῶ κράτιστον.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀπὸ νῦν με λείπετ' ἤδη.

ΧΟΡΟΣ.

Φίλα μοι, Φίλα ταῦτα παρήγ-
γειλας, ἐκόντι τε πράσσειν.

1180

82) ἴωμεν, ἴωμεν,
ναὸς ἴν' ἡμῖν τέτακται.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

μῆ, πρὸς ἀραίου
Διὸς, ἔλθης, ἰκετεύω.

ΧΟΡΟΣ.

μετρίαζ'.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ ξένοι.

1185

μείνατε, πρὸς Θεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

τί θροεῖς; *figura*

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

αἶ αἶ αἶ αἶ· δαίμων, δαίμων.
ἀπόλωλ', ὦ τάλας.

82) ἴωμεν, ἴωμεν

ναὸς, ἴν' ἡμῖν τέτακται.

ὦ πούρ, πούρ, ⁸³⁾ τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ
 τεύξω τὸ μετόπιν τάλας;
 1190 ὦ ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυθες αὖθις.

ΧΟΡΟΣ.

⁸⁴⁾ τί ρέξοντες ἀλλοκότῳ γνώμα
 τῶν πάρος, ὦν προὔφάνης —

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐ τοι νεμεσητὸν ἀλύοντα
 χειμερίῳ λύπα,
 1195 καὶ παρὰ νοῦν θροεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

βᾶθί νυν, ὦ τάλαν, ὥς σε κελεύομεν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐδέποτ', οὐδέποτ', ἴσθι τόδ' ἔμπεδον,
 οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητῆς
 1200 ⁸⁵⁾ βρονταῖς αὐγαῖς μ' εἴσι φλογίζων.
 ἐρρέτω Ἴλιον, οἳ θ' ὑπ' ἐκείνῳ
 πάντες, ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς
⁸⁶⁾ ἄρθρον ἀπῶσαι. ἀλλ', ὦ ξεῖνοι,
 ἐν γ' ἐμοί, ἐν γ' ἐμοὶ εὖχος ὀρέξατε.

ΧΟΡΟΣ.

ποιὸν ἐρεῖς τόδ' ἔπος;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ξίφος, εἴ ποθεν,
 1205 ἢ γένυν, ἢ βελέων τι, προπέμψατε.

83) — — —, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ
 τεύξω τῷ μετόπιν τάλας; etc.

84) τί ρέξοντές σ' ἀλλόκοτον; γνώμα
 γάρ τοι νοσῶν σὺ προὔφάνης.

85) βρονταῖς αὐταῖς μ' εἴσι φλογίζων.

86) ἄρθρον ἀπῶσ'. ἀλλ', ὦ ξένοι, ἐν γ' ἐμοὶ
 εὖχος ὀρέξατε.

ΧΟΡΟΣ.

87) ὥς τίνα ῥέξης
παλάμαν ποτέ;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἡρᾶτ' ἀπὸ πάντα

ἡρᾶθρα τέμω χερί.
Φονᾶ, Φονᾶ νόος ἤδη.

ΧΟΡΟΣ.

1210 τί ποτε;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

πατέρα ματεύων.

ΧΟΡΟΣ.

ποῦ γὰρ;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἐς Ἄιδου.

οὐ γάρ ἐστ' ἐν Φάει γ' ἔτι.
ὦ πόλις, ὦ πόλις πατρία,
πῶς ἂν εἰσίδοιμί σ' ἄθλιός γ' ἀνὴρ,
1215 ὅς γε σὰν λιπὼν ἱερὰν

87) ὥς τίνα ῥέξης δὴ παλάμαν ποτέ;

ΦΙΛΟΚΤΗΤ.

ἡρᾶτ' ἀπὸ, πάντα καὶ ἄρθρα, τέμω χερί.
ὀρμᾶ, ὀρμᾶ νόος ἤδη —

ΧΟΡ.

τί ποτε;

ΦΙΛΟΚΤ.

πατέρα ματεύειν.

ΧΟΡ.

ποῦ γὰρ;

ΦΙΛΟΚΤ.

ἐν Ἄϊδα· οὐ γάρ ἐστ'
ἐν Φάει γ' ἔτ'. ὦ πόλις, πόλις πατρία
πῶς ἂν εἰσίδοιμί σ' ἄθλιος etc.

φλέω
 λιβάδ', ἐχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς
 ἄρωγός, εἴτ' οὐδέν εἰμι.

ΧΟΡΟΣ.

88) Ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι νεὼς ὁμοῦ
 στείχων ἂν ἦν σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας
 1220 Ὀδυσσέα στείχοντα, τόν τ' Ἀχιλλέως
 γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσσομεν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐκ ἂν Φράσειας ἦντιν' αὖ παλίντροπος
 κέλευθον ἔρπεις ὧδε σὺν σπουδῇ ταχύς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

1225 δεινόν γε Φωνεῖς· ἡ δ' ἄμαρτία τίς ἦν;

89) ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἦν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ —

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἔπραξας ἔργον ποῖον, ὦν οὐ σοι πρέπον;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀπάταισιν αἰσχροῖς ἄνδρα καὶ δόλοισ ἐλών.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τὸν ποῖον; ὦ μοι· μῶν τι βουλεύῃ νέον;

88) Ἐγὼ μὲν ἤδη ναυβάταις νεὼς ὁμοῦ
 στείχων ἂν ἦν σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ etc.

89) ΝΕΟΠΤ.

ἦν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ —

ΟΔΥΣΣ.

ἔπραξας ἔργον ποῖον;

ΝΕΟΠΤ.

ἀνοσιώτατον, φλέω δεῖξτε
 ἀνοσιώτατον,

ἀπάταισιν αἰσχροῖς ἄνδρα καὶ δόλοισ ἐλών
 ἄριστον.

ΟΔΥΣΣ.

ὦ μοι· μῶν τι βουλεύῃ νέον;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

1230 νέον μὲν οὐδέν· τῷ δὲ Ποίαντος τόκῳ —

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τί χρῆμα δράσεις; ὥς μ' ὑπῆλθ' εἰς φόβος.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

παρ' οὐπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξ', αὖθις πάλιν —

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; οὐ τι ποῦ δοῦναι νοεῖς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

αἰσχυρῶς γὰρ αὐτὰ κοῦ δίκη λαβὼν ἔχω.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

1235 πρὸς θεῶν, πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

εἰ κερτόμησίς ἐστι τάληθ' ἢ λέγειν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τί φῆς, Ἀχιλλέως παῖ; τίν' εἴρηκας λόγον;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

δὶς ταῦτ' αὖ βούλει καὶ τρεῖς ἀναπολεῖν μ' ἔπη;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

1240 εὔ νῦν ἐπίστω, πάντ' ἀκήκοας λόγον.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἔστιν τις, ἔστιν, ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί φῆς; τίς ἔσται μ' οὐπικωλύσων τάδε;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ξύμπας Ἀχαιῶν λαός· ἐν δὲ τοῖσδ' ἐγώ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

σοφὸς πεφυκώς, οὐδέν ἐξαυδᾶς σοφόν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

1245 σὺ δ' οὔτε φωνεῖς, οὔτε δρασεῖς σοφά.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

καὶ πῶς δίκαιον, ἅ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς,
πάλιν μεθεῖναι ταῦτα;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τὴν ἁμαρτίαν

αἰσχροὺς ἁμαρτῶν, ἀναλαβεῖν πειράσομαι.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

1250 στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβῇ, πράσσω τάδε;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

90) ξὺν τῷ δικάω τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον.

ἀλλ' οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείδομαι τὸ δρᾶν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὔτ' ἄρα Τρωσὶν, ἀλλὰ σοὶ μαχούμεθα.

91) ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἔστω τὸ μέλλον.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

χεῖρα δεξιὰν ὄρᾳς

1255 κώπης ἐπιψάουσας;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλὰ καὶ μέ τοι

ταῦτόν τόδ' ὄψει δρῶντα, κοῦ μέλλοντ' ἔτι.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

καί τοι σ' ἐάσω· τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ
λέξω τάδ' ἐλθὼν, ὅς σε τιμωρήσεται.

ΝΕΟΠΤΟ-

90) ξὺν τῷ δικάω τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον·

ἀλλ' οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείδομαι τὸ δρᾶν.

91)

ΝΕΟΠΤ.

ἔστω τὸ μέλλον· χεῖρα δεξιὰν ὄρᾳς
κώπης ἐπιψάουσας.

ΟΔΥΣΣ.

ἀλλὰ καὶ μέ τοι

ταῦτόν τόδ' ὄψει δρῶντα, κοῦ μέλλοντ' ἔτι.

καί τοι σ' ἐάσω etc. .

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἔσωφρόνησας· καὶ τὰ λοιπὰ οὕτω φρονῆς,
 1260 ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα. —
 Σὺ δ', ὦ Ποίαντος παῖ, Φιλοκτῆτην λέγω,
 ἔξελθ', ἀμείψας τάςδε πετρήρεις στέγας.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

τίς αὖ παρ' ἀντροῖς θόρυβος ἴσταται βοῆς;
 τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένοι, ξένοι;
 1265 ὦ μοι· κακὸν τὸ χρῆμα. μῶν τί μοι μέγα
 πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακόν;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

Θάρσει· λόγους δ' ἀκουσον, οὓς ἤνω φέρων.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

δέδοικ' ἔγωγε. καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων
 καλῶν κακῶς ἐπραξα, σοῖς πεισθεῖς λόγοις.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

1270 οὐκουν ἔνεστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

τοιοῦτος ἦσθα τοῖς λόγοις, χῶτ' ἐμοῦ
 τὰ τόξ' ἐκλεπτες, πιστὸς, ἀτηρὸς λάθρα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' οὐ τι μὴ νῦν· βούλομαι δέ σου κλύειν,
 πότερα δέδοκται σοι μένοντι καρτερεῖν,
 1275 ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

παῦε, μὴ λέξης πέρα.
 μάτην γὰρ, ἃ ν' εἴπης γε, πάντ' εἰρήσεται.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὕτω δέδοκται;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' ἤθελον μὲν ἂν σε πεισθῆναι λόγοις
 ἐμοῖσιν· εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων
 1280 κυρῶ, πέπαυμαι.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

πάντα γὰρ Φράσεις μάτην.

οὐ γὰρ ποτ' εὖνουν τὴν ἐμὴν κτήσει Φρένα,
 ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν
 ἀπестέρηκας, καὶ τα νοῦθετεῖς ἐμὲ
 ἐλθὼν, ἀρίστου πατρὸς ἔχθιστος γεγώς.
 1285 ὅλοισθ', Ἀτρεΐδαι μὲν μάλιστ', ἔπειτα δὲ
 ὁ Λάρτιου παῖς, καὶ σύ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

μὴ 'πεύξῃ πέρα'

δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

πῶς εἶπας; οὐκ ἄρα δεύτερον δολούμεθα;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

92) ἀπώμοσ' ἀγνοῦ Ζηνὸς ὕψιστον σέβας.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1290 ὦ Φίλτατ' εἰπὼν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τοῦργον παρέσται Φανερόν. ἀλλὰ δεξιὰν
 πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὅπλων.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ', ὡς θεοὶ ξυνίστορες, Ζηνὶ γάρ
 ὑπέρ τ' Ἀτρειδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1295 τέκνον, τίνοσ Φώνημα; μῶν Ὀδυσσέως
 ἐπησθόμην;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

σάφ' ἴσθι καὶ πέλας γ' ὄρᾳς,
 ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βία,
 εἴν τ' Ἀχιλλέως παῖς, εἴν τε μὴ θέλῃ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀλλ' οὐ τι χαίρων, ἦν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος.

92) ἀπώμοσ' ἀγνὸν Ζηνὸς ὕψιστου σέβας.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

1300 ἂ ἂ, μηδαμῶς. μὴ πρὸς Θεῶν, μεθῆς βέλος.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

μέθες με, πρὸς Θεῶν, χεῖρα, Φίλτατον τέκνον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ ἂν μεθείην.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον
ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' οὐτ' ἐμοὶ καλὸν τόδ' ἐστίν, οὔτε σοί.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1305 ἀλλ' οὖν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ,
τοὺς τῶν Ἀχαιῶν, ψευδοκήρυκας, κακοὺς
ὄντας πρὸς αἰχμὴν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

εἶεν. τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, κούκ ἔσθ' ὅτου
ὀργὴν ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1310 ξύμφημι. τὴν φύσιν δ' ἐδειξας, ᾧ τέκνον,
ἐξ ἧς ἐβλαστες· οὐχὶ Σισύφου πατρός,
ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὃς μετὰ ζώντων θ' ὅτ' ἦν
ἤκου' ἄριστα, νῦν τε τῶν τεθνηκότων.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἦσθην πατέρα τε τὸν ἐμὸν εὐλογοῦντά σε,
1315 αὐτόν τ' ἐμ'· ᾧν δέ σοῦ τυχεῖν ἐφίεμαι,
ἀκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ Θεῶν
τύχας δοθεῖσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν·
ὅσοι δ' ἐκουσίοισιν ἔγχεινται βλάβαις,
ὥσπερ σὺ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχεις
1320 δίκαιόν ἐστιν, οὐτ' ἐποικτεῖρειν τινά.

σὺ δ' ἠγρίωσαι, κούτε σύμβουλον δέχῃ.

εἰάν τε νουθετῇ τις εὐνοία λέγων,

- στυγεῖς, πολέμιον δυσμενῇ θ' ἡγούμενος.
 ὅμως δὲ λέξω· Ζῆνα δ' ὄρνιον καλῶ.
 1325 καὶ ταῦτ' ἐπίστω, καὶ γράφου Φρενῶν ἔσω.
 σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης,
 Χρύσης πελασθεὶς Φύλακος, ὃς τὸν ἀκαλυφῇ
 σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφιος·
 καὶ παῦλαν ἴσθι τῆςδε μή ποτ' ἐντυχεῖν
 1330 νόσου βαρείας, ἔς τ' ἂν οὗτος ἥλιος
 ταύτῃ μὲν αἶρη, τῇδε δ' αὖ δύνη πάλιν,
 πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἐκὼν αὐτὸς μόλῃς,
 93) καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχῶν Ἀσκληπιδῶν,
 νόσου μαλαχθῆς τῆςδε· καὶ τὰ Πέργαμα
 1335 ξὺν τοῖςδε τόξοις, ξὺν τ' ἐμοὶ πέρσας Φανῆς.
 ὥς δ' οἶδα ταῦτα τῇδ' ἔχοντ', ἐγὼ Φράσω.
 ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐκ Τροίας ἀλούς,
 Ἐλενος ἀριστόμαντις, ὃς λέγει σαφῶς
 ὥς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι,
 1340 ὥς ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους
 Τροίαν ἀλῶναι πᾶσαν· ἢ δίδωσ' ἐκὼν
 κτείνειν ἑαυτὸν, ἣν τάδε ψευσθῇ λέγων.
 ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κἄτοιςθα, συγχώρει θέλων.
 καλὴ γὰρ ἡ 'πίπτησις, Ἑλλήνων ἓνα
 1345 κριθέντ' ἄριστον, τοῦτο μὲν παιωνίας
 ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· εἶτα τὴν πολύστονον
 Τροίαν ἐλόντα, κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- ὦ στυγνὸς αἰὼν, τί μ' ἔτι δῆτ' ἔχεις ἄνω
 βλέποντα, κοῦκ ἀφῆκας εἰς Ἄϊδου μολεῖν;
 1350 οἳ μοι· τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις
 τοῖς τοῦδ', ὃς εὖνους ὦν ἐμοὶ παρήνευσεν;

93) καὶ τοῖν παρ' ἡμῖν ἐντυχῶν Ἀσκληπιδαῖν,
 νόσου μαλ. etc.

- ἀλλ' εἰνάθω δῆτ' ; εἴτα πῶς ὁ δύσμορος
 εἰς Φῶς, τὰδ' ἔρξας, εἵμι; τῷ προσήγορος;
 94) πῶς, ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοὶ κύκλοι,
 1355 ταῦτ' ἐξανασχήσεσθε, τοῖσιν Ἀτρέως
 ἐμὲ ξυνόντα παισὶν, οἳ μ' ἀπώλεσαν;
 πῶς τῷ πανώλει παιδὶ τοῦ Λαερτίου;
 οὐ γάρ με τάλγος τῶν παρελθόντων δάκνει·
 ἀλλ' οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι
 1360 δοκῶ προλεύσσειν. 95) οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν
 μήτηρ γένηται, τᾶλλα παιδεύει κακά.
 καὶ σοῦ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τάδε.
 χρῆν γάρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν,
 96) ἡμᾶς τ' ἀπείργειν, οἳ γέ σου καθύβρισαν,
 1365 πατρὸς γέρας συλῶντες. εἴτα τοῖσδε σὺ
 εἶ ξυμμαχήσων, καὶ μ' ἀναγκάζεις τάδε;
 μὴ δῆτα, τέκνον· ἀλλ', ἅ μοι ξυνώμοσας,
 πέμψον πρὸς οἴκους· καὐτὸς ἐν Σκύρῳ μένων
 ἔα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακοῦς.
 1370 χ' οὕτω διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσει χάριν,
 διπλῆν δὲ πατρός· κού, κακοῦς ἐπωφελῶν,
 δόξεις ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- λέγεις μὲν εἰκότ'· ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
 θεοῖς τε πιστεύσαντα, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις,
 1375 Φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῦδε τῆςδ' ἐκπλεῖν χθονός.

94) πῶς, ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοὶ κακὰ
 ναῦται, ἔξανασχήσεσθε τοῖσιν Ἀτρ. etc.

95) — — οὐ γὰρ ἡ γνώμη κακὴ
 μήτηρ γένοιτ' ἂν πραξέων ἀλλ' ἢ κακῶν.
 καὶ σοῦ etc.

96) ἡμᾶς τ' ἀπείργειν τῆς τ' Ὀδυσσεύως βίας
 καὶ τῶν Ἀτρειδῶν, οἳ γέ σου καθ. etc.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἢ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρέως
ἔχθιστον υἱὸν, τῷδε δυστήνῳ ποδί;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τήνδε τ' ἔμπυον βάσιν
παύσοντας ἄλγους, κάποσώσοντας νόσου.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1380 ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί Φῆς ποτε;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

97) ἅ σοί τε κἄμοι κἀλ' ἐσορῶ τελούμενα.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

καὶ ταῦτα λέξας, οὐ καταισχύνῃ θεούς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

λέγεις δ' Ἀτρεΐδαις ὄφελος, ἢ 'π' ἐμοὶ τόδε;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

1385 98) σοί που φίλος γ' ὦν, χῶ λόγος τοιόσδ' ἐμοῦ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσιν ἐκδοῦναι θέλεις;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ὦ τὰν, διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

99) ὀλεῖς με, γιγνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκουν ἔγωγε· Φημί δ' οὐ σε μανθάνειν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1390 ἔγωγ' Ἀτρεΐδας ἐκβαλόντας οἶδά με.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ', ὄρα.

97) ἅ σοί τε κἄμοι κλέος ὄρῶ τελούμενα.

98) σοί που φίλος ἐγώ, χῶ λόγος τοιόσδ' ἐμοῦ.

99) ὀλεῖς με, τέκνον, καὶ σέ, τοῖσδε τοῖς λόγοις.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐδέποθ' ἐκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς δρῶμεν, εἴ σέ γ' ἐν λόγοις
πείσειν δυνησόμεσθα μηδέν, ὣν λέγω;

1395 100) ὥς ῥᾶστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σέ δὲ
ζῆν, ὥσπερ ἤδη ζῆς ἄνευ σωτηρίας.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἔα με πάσχειν ταῦθ', ἅπερ παθεῖν με δεῖ

ἃ δ' ἦνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγῶν,

πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτ' ἐμοὶ πρᾶξον, τέκνον,

1400 καὶ μὴ βράδυνε, μηδ' ἐπιμνησθῆς ἔτι

Τροίας. 101) ἄλλις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

εἰ δοκεῖ, στείχωμεν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ γενναῖον εἰρημῶς ἔπος.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀντέρειδέ νυν βάσιν σήν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

εἰς ὅσον γ' ἐγὼ σθένω.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν Φεύξομαι;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

μὴ Φροντίσης.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

1405 τί γάρ, εἰ πορθεῖσι χώραν τὴν ἐμήν;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἐγὼ παρῶν —

100) ὥς ῥᾶστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι σέ δὲ
ζῆν, ὥσπερ ἤδη ζῆς ἄνευ σωτηρίας —

ΦΙΛ.

ἔα με πάσχειν ταῦθ', ἅπερ etc.

101) — ἄλλις γάρ μοι τεθρύλληται λόγοις.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

102) τίνα πρὸς ὠφέλησιν ἔρξεις;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

βέλεσι τοῖς Ἡρακλέους —

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

πῶς λέγεις;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

εἴρξω πελάζειν σῆς πάτρας.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

103) ἀλλ', ὦ Φίλε;

εἴ γε δρᾷς ταῦθ', ὥσπερ αὐδᾷς, στεῖχε προσκύσας χθόνα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1410

μήπω γε, πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων

αἴης μύθων, παῖ Πόλιαντος·

Φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους

ἀνοῇ τε κλύειν, λεύσσειν τ' ὄψιν.

τὴν σὴν δ' ἦκω χάριν, οὐρανίας

ἔδρας προλιπών,

1415

τὰ Διός τε Φράσων βουλευμάτά σοι,

κατερητύσων θ' ὁδόν, ἣν στέλλῃ·

σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.

καὶ πρῶτα μὲν σοι τὰς ἐμὰς λέξω τύχας,

ὅσους πονήσας καὶ διεξεληθὼν πόνους,

1420 104) ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὥς πάρεσθ' ὁρᾷν·

καὶ σοί, σάφ' ἴσθι, τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν,

ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεᾶ θεσθαι βίον.

ἐλθὼν δὲ σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωϊκόν

102) τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις;

103) — — — ἀλλ' εἴ γε δρᾷς
ταῦθ', ὥσπερ αὐδᾷς, στεῖχε προσκύσας χθόνα.

104) ἀθάνατον ἥβην ἔσχον etc.

- πόλισμα, πρῶτον μὲν νόσου παύσει λυγρᾶς;
 1425 ἀρετῇ τε πρῶτος ἐνκριθεὶς στρατεύματος,
 Πάριν μὲν, ὃς τῶνδ' αἷτιος κακῶν ἔφυ,
 τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίου,
 πέρσεις τε Τροίαν, σκῦλά τ' ἐς μέλαθρα σα
 πέμψεις ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος,
 1430 Ποίαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκας,
 ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ,
 τόξων ἐμῶν μνημεῖα πρὸς πυρὰν ἐμὴν
 κόμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ', Ἀχιλλέως τέκνον,
 παρήνεσ'· οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένεις
 1435 ἐλεῖν τὸ Τροίας πεδῖον, οὔθ' οὗτος σέθεν,
 ἀλλ' ὥς λέοντε συννόμῳ φυλάσσετον,
 οὗτος σε, καὶ σὺ τόνδ'. ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν
 παυστήρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον.
 τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεῶν
 1440 τόξοις ἀλῶναι. τοῦτο δ' ἐννοεῖσθ', ὅταν
 πορθῇτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς.
 ὥς τ' ἄλλ' ἅπαντα δεύτερ' ἡγεῖται πατήρ
 Ζεὺς· ¹⁰⁵⁾ οὐ γὰρ ἡὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς·
 καὶ ζῶσι, καὶ θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- 1445 ὦ Φθέγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας,
 χρόνιός τε Φανείς,
 οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

καὶ γὰρ γνώμη ταύτη τίθεμαι.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μή νυν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν.

105) — ἡ γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς,
 καὶ ζῶσι, καὶ θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.

1450

106) καιρὸς καὶ πλοῦς
ὅδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμναν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Φέρε νυν στείχων, χώραν καλέσω.
χαῖρ', ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοί,
Νύμφαι τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες,

1455

107) καὶ κτύπος ἄρσην πόντου προβλής,

οὐ πολλάκι δὴ τοῦμὸν ἐτέγχθη
κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγῇσι νότου,
πολλὰ δὲ Φωνῆς τῆς ἡμετέρας

1460

Ἑρμαῖον ὅρος παρέπεμψεν ἐμοί
στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ.

108) νῦν δ', ὦ κρῆναι, λύκιόν τε ποτόν,
λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν ἤδη,
δόξης οὐ ποτε τῆσδ' ἐπιβάντες.

1465

χαῖρ', ὦ Λήμνου πέδον ἀμφιάλον,
ἡμ' εὐπλοία πέμψον ἀμέμπτως,
ἔνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει,
γνώμη τε Φίλων, χῶ πανδαμάτωρ
δαίμων, ὃς ταῦτ' ἐπέκρανε.

ΧΟΡΟΣ.

1470

χωρῶμεν νῦν πάντες ἀολλεῖς,
Νύμφαις ἀλίσαισιν ἐπευξάμενοι,
νόστου σωτῆρας ἰκέσθαι.

106) καιρὸς καὶ πλοῦς

ὅδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμναν.

107) καὶ κτύπος ἄρσην πόντου, προβλής 9,

οὐ πολλάκι δὴ etc.

108) νῦν δ', ὦ κρῆναι, διψῶντι ποτόν,

λείπομεν ὑμᾶς, etc.

Н Л Е К Т Р А.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΧΟΡΟΣ,

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

⁵ Ω τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ
 Ἀγαμέμνωνος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι
 παρόντι λεύσσειν, ὦν πρόθυμος ἦσθ' αἰεί.
 τόδε γὰρ παλαιὸν Ἄργος, οὐπόθεις τόδε,
 5 τῆς οἰστροπλῆγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης·
 αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
 ἄγορὰ Λύκειος· οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε,
 Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός· οἳ δ' ἰσχύνομεν,
 Φάσκειν Μυκῆνας τὰς πολυχρύσους ὀρεᾶς,
 10 πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε,
 ὅθεν σε πατὴρ ἐκ Φόνων ἐγὼ ποτε,
 πρὸς σῆς ὀμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν,
 ἤνεγκα, καῖέσωσα, καῖεθρεψάμην
 τοσόνδ' ἐς ἥβης, πατρὶ τιμωρὸν Φόνου.
 15 νῦν οὖν, Ὀρέστα, καὶ σὺ φίλτατε ξένων
 Πυλάδη, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον·
 ὥς ἡμῖν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας
 ἔῴα κινεῖ Φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ,
 μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη,
 20 πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης,
 ξυναπτεόν λόγοισιν· ὥς ἐνταῦθ' ἐμὲν,
 ἴν' οὐκ ἔτ' ὀκνεῖν καιρὸς, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὥς μοι σαφῆ
 σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.

- 25 ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενὴς, καὶ ἢ γέρων,
 ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
 ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἴστησιν· ὡσαύτως δὲ σὺ
 ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις, καὐτὸς ἐν πρώτοις ἔπη.
 τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω· σὺ δὲ
 30 ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς,
 εἰ μὴ τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
 ἐγὼ γὰρ ἤνυχ' ἰκόμεν τὸ Πυθικὸν
 μαντεῖον, ὥς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὸς
 δίκας ἀροίμην τῶν Φονευσάντων πάρα,
 35 χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὣν πεύσει τάχα·
 ἄσκειον αὐτὸν ἀσπιδῶν τε καὶ στρατοῦ,
 δόλοισι κλέψαι χεῖρὸς ἐνδίκους σφαγὰς.
 ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
 σὺ μὲν μολῶν, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ,
 40 δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον,
 ὅπως ἂν εἰδὼς ἡμῖν ἀγγείλῃς σαφῆ.
 οὐ γὰρ σε μὴ γήρα τε καὶ χρόνῳ μακρῷ
 γνῶσ', οὐδ' ὑποπτεύουσιν ὧδ' ἠνθισμένον.
 λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδ', ¹⁾ ὅτι ξένος μὲν εἶ
 45 Φωνεὺς, παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἦκων· ὁ γὰρ
 μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
 ἀγγελλε δ' ὀρθῶς προστιθείς, ὅθ' οὐνεκα
 τέθυηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
 ἄθλοισι Πυθικοῖσιν ἐν τροχηλάτων
 50 δίφρων κυλισθεὶς· ὧδ' ὁ μῦθος ἐστάτω.
 ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὥς ἐφίετο,
 λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
 στέψαντες, εἴτ' ἄψορρον ἥξομεν πάλιν,
 τύπωμα χαλκνόπλευρον ἡρμένοι χεροῖν,
 55 ὃ καὶ σὺ θάμνοις οἶσθ' ἀπὸ κεκρυμμένον,

1) — — ὅτι ξένος μὲν εἶ,
 Φωνέως παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἦκων· etc.

- ὅπως λόγῳ κλέπτοντες, ἠδέϊαν Φάτιν
 Φέρωμεν αὐτοῖς, τοῦμόν ὡς ἔρρει δέμας
 Φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον.
 τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανῶν
 60 ἔργοισι σωθῶ, κἄξενέγκωμαι κλέος;
 δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.
 ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
 λόγῳ μάτην θνήσκοντας· εἶθ', ὅταν δόμους
 ἔλθωσιν αὖθις, ἐντετίμηνται πλέον.
 65 ὡς κ' ἄμ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς Φήμης ἄπο
 δεδορκότ', ἐχθροῖς, ἄστρον ὡς, λάμψειν ἔτι.
 2) ἄλλ', ὦ πατρώα γῆ, θεοί τ' ἐγχώριοι,
 δέξασθε μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
 σὺ τ', ὦ πατρῶον δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι
 70 δίκη καθαρτῆς, πρὸς θεῶν ὠρμημένος·
 καὶ μή μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς,
 ἄλλ' ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων.
 εἶρηκα μὲν νυν ταῦτα· σοὶ δ' ἤδη, γέρον,
 τὸ σὸν μελέσθω βάντι Φρουρῆσαι χρέος.
 75 νῶ δ' ἔξιμεν. καιρὸς γὰρ, ὅσπερ ἀνδράσι
 μέγιστος ἔργου παντὸς ἔστ' ἐπιστάτης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰὼ μοι μοι δύστηνος.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς
 ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι, τέκνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 80 ἄρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἥλέκτρα; θέλεις
 μείνωμεν αὐτοῦ, κἀνακούσωμεν γοῶν;

-
- 2) ἄλλ', ὦ πατρώα γῆ, θεοί τ' ἐγχώριοι,
 δέξασθε μ' εὐτυχοῦντα τοῖσδε τοῖς ὁδοῖς,
 σὺ τ', ὦ πατρῶον δῶμα· etc.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἤκιστα. μηδὲν πρόσθεν, ἢ τὰ Λοξίου,
 πειρώμεθ' ἔρδειν, καὶ τῶνδ' ἀρχηγετέϊν,
 πατρὸς χέοντες λουτρά. ταῦτα γὰρ Φέρει
 85 νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

3) ὦ Φάος ἄγνον, καὶ γῆς
 ἰσόμοιρος ἀῆρ, ὥς μοι
 πολλὰς μὲν θρήνων ὠδὰς,
 πολλὰς δ' ἀντήρεις ἥσθου
 90 στέρνων πλαγὰς αἵμασσομένων,
 ὁπότεν δνοφερὰ νύξ ὑπολειφθῇ.
 4) τὰ δὲ παννυχίδων, ἥδη στυγεραὶ
 ξυνίσασ' εὐναὶ μογερῶν οἴκων,
 ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρήνῳ
 95 πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν
 Φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν,
 μήτηρ δ' ἢ ἢ μὴ χῶ κοινολεχῆς
 Αἰγισθος, ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι,
 σχίζουσι κάρα Φονίῳ πελέκει.
 100 κούδεις τούτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης
 ἢ ἢ μοῦ Φέρεται, σοῦ, πάτερ, οὕτως
 αἰκνῶς οἰκτρῶς τε θανόντος.
 ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων,
 στυγερῶν τε γόων, ἐς τ' ἂν
 105 λεύσσω παμφεγγεῖς ἀστρων
 ῥιπὰς, λεύσσω δὲ τόδ' ἡμᾶρ,

3) ὦ φάος ἄγνον, καὶ γῆς
 εἴμ', ἱερὸς ἀῆρ, ὥς μοι etc.

4) τὰ δὲ τῶν νυκτῶν κήδη στυγεραὶ
 ξυνίσασ' εὐναὶ etc.

5) μὴ οὐ, τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδῶν,
 ἐπὶ κωκυτῷ, τῶνδε πατρώων
 πρὸ θυρῶν, ἤχῳ πᾶσι προφωνεῖν.
 110 ὦ δῶμ' Ἀΐδου καὶ Περσεφόνης,
 ὦ χθονί' Ἑρμῇ, καὶ πότνι' Ἀρᾷ,
 6) σεμναί τε θεῶν
 παῖδες Ἑριννύες, αἱ τοὺς
 ἀδίκῳς θνήσκοντας ὁρᾶτε,
 115 τοὺς τὰς εὐνάς ὑποκλεπτομένους,
 ἔλθετ', ἀρήξατε, τίσασθε πατρὸς
 Φόνον ἡμετέρου,
 καὶ μοὶ τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν.
 μούνη γὰρ ἄγειν οὐκ ἔτι σωκῶ
 120 λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖ, παῖ δυστανοτάτας
 Ἥλεκτρα ματρὸς, 7) τίν' αἰεὶ
 τάκεις ὧδ' ἀκόρετον οἰμωγάν,
 τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθροτάτας
 125 ματρὸς ἁλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα,
 κακᾷ τε χειρὶ πρόδοτον; ὥς
 ὁ τάδε πορῶν
 ὅλοιτ'. εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν.

στρεφή α'.

5) μὴ οὐ, τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδῶν
 ἐπὶ νεοττεία, τῶνδε πατρώων
 πρὸ θυρῶν etc.

6) σεμναί τε Σκότου
 παῖδες, Ἑριννύες, etc.

7) — — τίν' αἰεὶ
 κλαίεις ὧδ' ἀκόρετον οἰμωγάν
 τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθροτάτας
 ματρὸς ἁλόντ' ἀπαταῖς Ἀγαμέμνονα,
 κακᾷ τε χειρὶ πρόδοτον; ὥς ὁ τάδε
 πορῶν ὅλοιτ', εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

130

γενέθλα γενναίων τοκέων,
 ἤκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον.
 οἶδά τε καὶ ξυνίημι τάδ', οὐ τι με
 Φυγγάνει, οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε
 μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στοναχεῖν πατέρ' ἄθλιον.

135

ἀλλ', ὦ παντοίας Φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν,
 ἑᾶτέ μ' ὦδ' ἀλύειν,
 αἶ αἶ, ἱκνοῦμαι.

ΧΟΡΟΣ.

140

ἀλλ' οὐ τοι τὸν γ' ἐξ Ἀΐδα ἀντιστρ. α'.
 παγχοίνου λίμνας πατέρ' ἀν-
 στάσεις, οὔτε γόοις, οὔτε λιταῖς.
 8) ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον
 ἄλγος, αἰεὶ στενάχουσα διόλλυσται.
 ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐ-
 δεμία κακῶν,
 τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίη;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

145

νήπιος, ὅστις τῶν οἰκτρῶς
 οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.
 ἀλλ' ἐμέ γ' αἰ στονόεσσ' ἄραρε Φρένας,
 αἰ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν γ' ὀλοφύρεται,
 ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος.
 150 ἰὼ παντλάμων Νιόβα, σέ, σ' ἔγωγε νέμω Θεόν,
 αἶ τ' ἐν τάφῳ πετραίῳ
 αἰεὶ δακρύεις.

8) ἀλλ', ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον
 ἄλγος ἄσειστον ἄγουσα, διόλλυσται.
 ἐν οἷς δ' ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία
 κακῶν, τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίη;

ΧΟΡΟΣ.

9) οὐ τοι σοὶ μούνα, τέκνον, στροφή β'.
 ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
 155 πρὸς ὃ τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσὰ
 οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾶ ξύναιμος,
 οἷα Χρυσόθεμις
 ζῶει καὶ Ἰφιάνασσα,
 κρυπτᾶ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ,
 160 ὄλβιον ὃν ἂ κλεινὰ
 γὰ ποτὲ Μυκηναίων
 δέξεται εὐπατρίδαν, Διὸς εὖφρονι
 βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὃν ἔγωγ' ἀνάματα
 165 προσμένουσ', ἄτεκνος
 τάλαιν', ἀνύμφευτος αἰὲν οἶχυνῶ,
 δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
 οἷτον ἔχουσα κακῶν. 10) ὁ δὲ λάθεται
 ὦν τ' ἔπαθ', ὦν τ' ἐδάη· τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
 170 ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατῶμενον;

9) οὐ τοι σοὶ μούνα,
 τέκνον, ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
 πρὸς ὃ τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσὰ,
 οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾶ ξύναιμος,
 οἷα Χρυσόθεμις ζῶει καὶ
 Ἰφιάνασσα,
 κρυπτῶ τ' ἀδελφὸς ἐν βίῳ
 ὄλβιος, ὃν ἂ κλεινὰ
 γὰ ποτὲ Μυκηναίων
 δέξεται εὐπατρίδαν, Διὸς εὖφρονι
 νεύματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν.

10) — — ὁ δὲ λάθεται
 ὦν γ' ἀγαθῶν ἔπαθεν· τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
 ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατῶμενον;

αἰεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ·
ποθεῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ Φανῆναι.

ΧΟΡΟΣ.

- 11) θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον. ἀντιστρ. β'.
ἔστι μέγας ἐν οὐρανῷ
175 Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα, καὶ κρατύνει
ὧ τὸν ὑπεραλγῇ χόλον νέμουςα,
μήθ' οἷς ἐχθαίρεις
ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάθου.
χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός.
180 οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κρίσαν
βούνομον ἔχων ἀκτὰν
παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος,
οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- 12) ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς
185 ἀπολέλοιπεν ἤδη
βίοτος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' ἀρῶ·
ἅτις ὄνεν τοκέων κατατάκομαι,
ἅς φίλος οὐ τις ἀνὴρ ὑπερίσταται.
ἀλλ', ἀπερεῖ τις ἔποικος ἀναξία,
190 οἰκονομῷ θαλάμους πατρὸς, ὧδε μὲν

αἰεὶ μὲν γὰρ
ποθεῖ, ποθεῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι.

- 11) θάρσει μοι, τέκνον.
ἔστι μέγας ἐν οὐρανῷ
Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα, καὶ κρατύνει
ὧ τὸν ὑπεραλγῇ χόλον νέμουςα,
μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο,
μήτ' ἐπιλάθου.

χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός. etc.

- 12) ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς
ἀπολέλοιπεν etc.

13) αἰκεῖ σὺν στολᾷ,
κεναῖς δ' ἐφίσταμαι τραπέζαις.

ΧΟΡΟΣ.

14) οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδᾷ,
οἰκτρὰ δ' ἐν κοίταις πατρώαις,
ὅτε σοι παγχάλκων ἀνταῖα
γενύων ὠρμάθη πλαγὰ.
δόλος ἦν ὁ Φράσας, ἔρος ὁ κτείνας,
δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες
μορφὰν, εἴτ' οὖν θεὸς, εἴτε βροτῶν
ἦν ὁ ταῦτα πράσσων.

στροφή γ'.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ παῖδ' ἀν κείνα πλέον ἀμέρα
ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δὴ μοι
ὦ νύξ, ὦ δείπνων ἀρρήτων
ἔκπαυλ' ἄχθη
15) τοὺς ἐμὸς ἴδε πατὴρ
θανάτους αἰκεῖς διδύμαιν χειροῖν,
αἶ τὸν ἐμὸν εἶλον βίον
πρόδοτον, αἶ μ' ἀπώλεσαν
οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος
ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι
μηδέ ποτ' ἀγλαίας ἀπονείατο,
16) τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα.

13) αἰκεῖ σὺν
στολᾷ, κεναῖς δ' ἐφίσταμαι τραπέζαις.

14) οἰκτρὰ μὲν νεοττοῖς αὐδᾷ,
οἰκτρὰ δ' ἦν κοίταις πατρώαις,
ὅτε σοι παγχάλκων, Ἀγάμεμνον,
γενύων ὠρμάθη πλαγὰ.

15) ὅτ' ἐμὸς ἴδε πατὴρ
θανάτους etc.

16) τὰδ' ἀνύσαντες ἔργα.

ΧΟΡΟΣ.

Αντιστρ. γ'.

215

Φράζου, μὴ πόρσω Φωνεῖν.

οὐ γνῶμαν ἴσχεις, ἐξ οἴων

τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἅτας

ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς;

πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτῆσώ,

σᾶ δυσθύμῳ τίντους' αἰεὶ

17) ψυχᾶ πολέμους. τὰ δέ, τοῖς δυνατοῖς

220

οὐκ ἐρίστα πλάθειν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δεινοῖς ἠναγκάσθην, δεινοῖς

ἔξοιδ', οὐ λάθει μ' ὀργά.

18) ἀλλ', ἐν γὰρ δεινοῖς, οὐ σχήσω

ταύτας ἅτας,

225

ὄφρα με βίος ἔχῃ.

τίνι γάρ ποτ' ἂν, ὦ Φιλία γενέθλα,

πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος;

τίνι Φρονοῦντι καίρια;

ἄνετέ μ', ἄνετε παράγοροι.

230

τάδε γὰρ ἅλυστα κεκλήσεται

οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι

ἀναρίθμος ὦδε θρήνων.

17) ψυχᾶ πολέμους, τῷ τοῖς δυνατοῖς
οὐκ ἀρεστὰ πράττειν.

18) ἀλλ' ἐν γὰρ κείνοις οὐ σχήσω
ταύτας ἅτας,

ὄφρα με βίος ἔχῃ.

πῶς γάρ ποτ' ἂν, ὦ φίλαι, Αἰγίσθῳ

πρόσφορος ἀκούσαιμι, πῶς

ἄφρονι ματρὶ καιρία;

ἄνετέ μ', ἄνετε παράγοροι

τάδε γὰρ ἅλυστα κεκλαύσεται,

οὐδέ ποτ' ἀκαμάτων ἀποπαύσομαι

ἀναρίθμων τε θρήνων.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπαδός.

235

ἀλλ' οὖν εὐνοία γ' αὐδῶ,
μάτηρ ὥσει τις πιστὰ,
μὴ τίητειν σ' ἅταν ἄταις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ; Φέρε,
πῶς ἐπὶ τοῖς Φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν;
ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώπων;

19) μήτ' εἶην ἔντιμος τούτοις

240 μήτ', εἴ τω πρόσκειμαι χρηστῷ,
ξυνναίοιμ' εὐκηλος, γονέων
ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας
ὀξυτόνων γόων.

245

εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν
γαῖα τε καὶ οὐδὲν ὦν
κείσεται τάλας,
οἱ δὲ μὴ πάλιν

20) δώσουσιν ἀντιφόνους δίκας,
ἔρροι τ' ἂν αἰδῶς, ἀπάντων τ'
εὐσεβία θνατῶν.

250

ΧΟΡΟΣ.

ἐγὼ μὲν, ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα,
καὶ τοῦμόν αὐτῆς, ἦλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς
λέγω, σὺ νίκα. σοὶ γὰρ ἐψόμεσθ' ἅμα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

αἰσχύνομαι μὲν. ὦ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
255 πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν.

19) μήτ' εἶην ἔντιμος τούτοις,

μήτ', εἴ τι πρόσκειμαι χρηστῷ,
ξυνναίοιμ' εὐκηλος γονέων
ἐχθίστοις, ἴσχουσα etc.

20) δώσουσιν ἀντιφόνους δίκας, ἔρροι τ' ἂν
αἰδῶς, ἀπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν.

- ἀλλ', ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν,
 ξύγγνωτε. πῶς γὰρ ἢ τις εὐγενὴς γυνή,
 πατρῷ' ὀρῶσα πήματ', οὐ δρώη τάδ' ἄν,
 ἄγῳ κατ' ἡμᾶρ καὶ κατ' εὐφρόνην αἰεὶ
 260 θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὀρῶ;
 ἢ πρῶτα μὲν τὰ μητρὸς, ἢ μ' ἐγείνατο,
 ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἶτα δώμασιν
 ἐν τοῖς ἐμαυτῆς, τοῖς Φονεῦσι τοῦ πατρὸς
 ξύνειμι, καὶ τῶνδ' ἄρχομαι, καὶ τῶνδ' ἐμοὶ
 265 λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει.
 ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν,
 ὅταν θρόνοις Αἰγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω
 τοῖσιν πατρώοις; εἰσίδω δ' ἐσθῆματα
 Φοροῦντ' ἐκείνῳ ταῦτά, καὶ παρεστίους
 270 σπένδοντα λοιβὰς, ἐνθ' ἐκείνον ὦλεσεν;
 ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
 τὸν αὐτοέντην ἡμῖν ἐν κοίτῃ πατρὸς
 ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρὶ, μητέρ' εἰ χρεῶν
 ταύτην προσαυδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην;
 275 ἢδ' ὦδε τλήμων, ὥστε τῷ μιάστορι
 ξύνεστ', Ἑριννὺν οὐ τιν' ἐκφοβουμένην
 ἀλλ', ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις,
 21) εὐροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ᾗ τότε
 πατέρα τὸν αἰμὼν ἐκ δόλου κατέκτανε,
 280 ταύτῃ χοροὺς ἴστησι, καὶ μηλοσφαγεῖ
 θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις.
 ἐγὼ δ' ὀρῶσ' ἢ δύσμορος κατὰ στέγας
 κλαίω, τέττηκα, κάπινωκύω πατρὸς
 τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην,
 285 αὐτὴ πρὸς αὐτήν· οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρος
 τοσόνδ', ὅτον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει.
 αὕτη γὰρ ἢ λόγοισι γενναία γυνή

21) αἰροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν etc.

Φωνοῦσα, τοιάδ' ἐξονειδίζει κακὰ·

- 22) ὦ δὺς θεον μίσσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ
 290 τέθνηκεν; ἄλλος δ' οὐ τις ἐν πένθει βροτῶν;
 κακῶς ὅλοιο, μηδὲ σ' ἐκ γόων ποτὲ
 τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί. —
 τάδ' ἐξυβρίζει. πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
 ἥξοντ' Ὀρέστην, τῆνικαῦτα δ' ἐμμανὴς
 295 βοᾷ παραστᾶσ'. Οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία;
 οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοῦργον, ἢ τις ἐκ χερῶν
 κλέψας Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου;
 ἀλλ' ἴσθι τοι τισοῦσά γ' ἀξίαν δίκην. —
 τοιαῦθ' ὑλακτεῖ. ξὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
 300 ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτα νυμφίος παρῶν,
 ὁ πάντ' ἀναλκίς οὗτος, ἢ πᾶσα βλάβη,
 ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
 ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' αἰεὶ
 παυστῆρ' ἐφήξειν, ἢ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
 305 μέλλων γὰρ αἰεὶ δρᾶν τι, τὰς οὔσας τ' ἐμοῦ
 καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.
 ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, Φίλαι,
 οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν· ἀλλ' ἐν τοῖς κακοῖς
 πολλή γ' ἀνάγκη κᾶπιτηδεύειν κακὰ.

ΧΟΡΟΣ.

- 310 Φέρ' εἰπὲ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας
 λέγεις τὰδ' ἡμῖν, ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- 23) ἦ κάρτα. μὴ δόκει μ' ἄν, εἴπερ ἦν πέλας
 θυραῖον οἰχνεῖν· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.

22) ὦ δὺς θεον μίσσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ
 τέθνηκεν, ἄλλος δ' οὐ τις ἐν πένθει βροτῶν.
 κακῶς ὅλοιο etc.

23) ἦ κάρτα· μὴ δόκει μ' ἄν, εἴπερ ἦν πέλας,
 θυραῖον οἰχνεῖν· νῦν δ' ἀπὸν γὰρ τυγχάνει.

ΧΟΡΟΣ.

ἢ καὶ ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους
 315 τοὺς σοὺς ἰκοίμην, εἶπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὥς νῦν ἀπόντος, ἱστόρει τί σοι Φίλον.

ΧΟΡΟΣ.

24) καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ, τοῦ κασιγνήτου τί φῆς·
 ἥξοντος, ἢ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Φησὶν γε· Φάσκων δ', οὐδὲν ὦν λέγει ποιεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

320 Φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πρῶγμ' ἀνὴρ πράσων μέγα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὀκνῶ.

ΧΟΡΟΣ.

θάρσει· πέφυκεν ἐσθλός, ὥστ' ἀρνεῖν Φίλοις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πέποιθ', ἐπεὶ τ' ἂν οὐ μακρὰν ἔζων ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ νῦν ἔτ' εἴπῃς μηδέν· ὥς δόμων ὄρῳ
 325 τὴν σὴν ὄμαιμον, 25) ἐκ πατρὸς ταύτου Φύσιν,
 Χρυσόθεμιν, ἐκ τε μητρὸς, ἐντάφια χεροῖν
 φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις
 ἐλθοῦσα φωνεῖς, ὦ κασιγνήτη, Φάτιν;
 330 ποῦδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις

24) καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ· τοῦ κασιγνήτου τι φῆς
 ἥξοντος ἢ μέλλοντος εἰδέναι πέρι;

25) — — φῦσαν ἐκ ταύτου πατρὸς,
 Χρυσόθεμιν, etc.

- θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά;
 καί τοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κάματον, ὅτι
 ἀλγῶ 'πὶ τοῖς παροῦσιν· ὥστ' ἂν εἰ σθένος
 λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς Φρονῶ.
 335 νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ,
 καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μή.
 τοιαῦτα δ' ἀλλὰ καὶ σὲ βούλομαι ποιεῖν.
 καί τοι τὸ μὲν δίκαιον, οὐχ ἧ' γὰρ λέγω,
 ἀλλ' ἧ' σὺ κρίνεις. εἰ δ' ἐλευθέραν με δεῖ
 340 ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- δεινόν γέ σ' οὔσαν πατρὸς, οὗ σὺ παῖς ἔφους,
 κείνου λεληῆσθαι, τῆς δὲ τιητούσης μέλεις.
 ἅπαντα γάρ σοι τάμα νουθετήματα
 κείνης διδαντὰ, κούδεν ἐκ σουτῆς λέγεις.
 345 ἐπεὶ θ' ἐλοῦ γέ θάτερ', ἧ Φρονεῖν κακῶς,
 ἧ τῶν φίλων Φρονοῦσα μὴ μνήμην ἔχειν·
 ἧ τις λέγεις μὲν ἀρτίως, ὥς, εἰ λάβοις
 σθένος, τὸ τούτων μῖσος ἐκδείξειας ἂν·
 ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης,
 350 οὔτε ξυνέρδεις, τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις,
 οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει;
 ἐπεὶ δίδαξον, ἧ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι
 κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων.
 οὐ ζῶ; κακῶς μὲν, οἶδ'. ἐπαρκούντως δ' ἐμοί.
 355 λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τεθνηκότι
 τιμὰς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
 σὺ δ' ἡμῖν ἧ μισοῦσα, μισεῖς μὲν λόγῳ,
 ἔργῳ δὲ τοῖς Φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει.
 ἐγὼ μὲν οὔν οὐκ ἂν ποτ', οὐδ' εἴ μοι τὰ σὰ
 360 μέλλοι τις οἴσειν δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾶς,
 τούτοις ὑπεικάζοιμι· σοὶ δὲ πλουσία
 τράπεζα κείσθω, καὶ περιρρέιτω βίος.

- 26) ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμέ νιν λυπεῖν μόνον
 βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν.
 365 οὐδ' ἂν σὺ, σώφρων γ' οὔσα. νῦν δ' ἐξὸν πατρὸς
 πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλησθαι, καλοῦ
 τῆς μητρὸς· οὕτω γὰρ Φανειῖ πλείστοις κακῇ,
 θανόντα πατέρα καὶ Φίλους προδοῦσα σούς.

ΧΟΡΟΣ

- μηδέν πρὸς ὀργήν, πρὸς θεῶν. ὥς τοῖς λόγοις
 370 ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις
 τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὕτη πάλιν.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

- ἐγὼ μὲν, ὧ γυναῖκες, ἡθάς εἰμὶ πως
 τῶν τῆσδε μύθων· κούδ' ἂν ἐμνήσθην ποτέ,
 εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὸν
 375 ἦκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Φέρ' εἰπέ δὴ τὸ δεινόν. εἰ γὰρ τῶνδ' ἐμοὶ
 μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἂν ἀντεῖποιμ' ἔτι.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

- ἀλλ' ἐξερῶ σοι πᾶν, ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
 μέλλουσι γάρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,
 380 ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μὴ ποθ' ἡλίου
 Φέγγος προσόψει· ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεί
 στέγῃ, χθονὸς τῆσδ' ἐκτός, ὑμνήσεις κακὰ.
 πρὸς ταῦτα Φράζου, καὶ μὴ ποθ' ὕστερον
 παθοῦσα μέμψῃ. νῦν γὰρ ἐν καλῷ Φρονεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- 385 ἦ ταῦτα δὴ με καὶ βεβούλευνται ποιεῖν;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

μάλισθ'. ὅταν περ οἴκαδ' Αἴγισθος μόλῃ.

- 26) ἐμοὶ γὰρ ἔστω πατέρ' ἐμὸν κλαίειν μόνον
 βόσκημα· etc.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδε γ' οὔνεκ' ἐν τάχει.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τίν', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐλθεῖν ἐκεῖνον, εἴ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ

390 ὅπως πάθης τί χρημαῖ; ποῦ ποτ' εἴ Φρενῶν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὥς προσώτατ' ἐκφύγω.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καλὸς γὰρ οὐμὸς βίος, ὥστε θαυμάσαι.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἀλλ' ἦν ἂν, εἴ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

395 μὴ μ' ἐνδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακὴν.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ

ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκάζειν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

σὺ ταῦτα θώπευ'· οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

καλὸν γε μέν τοι μὴ ἔξ ἀβουλίας πεσεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πесоύμεθ', εἴ χρη, πατρὶ τιμωρούμενοι.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

400 πατὴρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ταῦτ' ἐστὶ τᾶπ' πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

σὺ δ' οὐχὶ πείσει καὶ ξυναινέσεις ἐμοί;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐ δῆτα. μή πω νοῦ τοσόνδ' εἶην κενή.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

χωρήσομαι τ' ἄρ', οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

405 ποῖ δ' ἐμπορεύει; τῷ Φέρεις τάδ' ἔμπυρα;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πῶς εἶπας; ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ὃν ἔκταν' αὐτή. τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐκ τοῦ Φίλων πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ' ἤρρεσεν;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

410 ἐκ δείματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί.

ΗΛΕΚΤΡΑ

ὦ θεοὶ πατρῶοι, ξυγγένεσθέ γ' ἄλλα νῦν.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εἴ μοι λέγοις τὴν ὄψιν, εἵποιμ' ἂν τότε.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

27) ἀλλ' οὐ κἄτοιδα, πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

415 λέγ' ἄλλὰ τοῦτο. πολλὰ τοι σμικροὶ λόγοι
ἔσφηλαν ἤδη, καὶ κατῶρθωσαν βροτούς.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

λόγος τις αὐτὴν ἐστὶν εἰσιδεῖν πατρὸς

τοῦ σοῦ τε κἄμοῦ δευτέραν ὁμιλίαν

ἐλθόντος ἐς Φῶς· εἶτα τόνδ' ἐφέστιον

420 πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον οὐφόρει ποτὲ

27) ἀλλ' οὐ κἄτοιδα, πλὴν ἔπος σμικρὸν φράσαι.

- αὐτὸς, τανῦν δ' Αἰγισθος· ἔκ τε τοῦδ' ἄνω
 βλαστεῖν βρύοντα θαλλὸν, ᾧ κατὰ σκιον
 πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.
 τοιαῦτά του παρόντος, ἥνιχ' Ἑλίω
 425 δεικνυσι τοῦναρ, ἔκλυον ἐξηγουμένου.
 πλείω δὲ τούτων οὐ κἄτοιδα, πλὴν ὅτι
 πέμπει μ' ἐκείνη τοῦδε τοῦ Φόβου χάριν.
 πρὸς νυν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν,
 ἐμοὶ πιθέσθαι, μηδ' ἀβουλία πεσεῖν.
 430 εἰ γὰρ μ' ἀπώσῃ, ξὺν κακῷ μέτει πάλιν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- ἀλλ', ὦ Φίλη, τούτων μὲν, ὧν ἔχεις χεροῖν,
 τύμβω προσάψης μηδέν· οὐ γὰρ σοι θέμις,
 οὐδ' ὅσιον, ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἰστάναι
 κτερίσματ', οὐδὲ λουτρά προσφέρειν πατρί.
 435 ²⁸⁾ ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν, ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει
 κρύψον νιν, ἐνθα μὴ ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς
 τούτων πρόσσεισι μηδέν· ἀλλ', ὅταν θάνῃ,
 κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σωζέσθων κἄτω.
 ἀρχὴν δ' ἂν, εἰ μὴ τλημονεστάτῃ γυνὴ
 440 πασῶν ἐβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοᾶς
 οὐκ ἂν ποθ', ὅν γ' ἐκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε.
 σιέψαι γὰρ, εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
 γέρα τάδ' οὖν τάφοισι δέξασθαι νέκυς,
 ὕφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενὴς,
 445 ἐμασχαλίσθῃ, καπὶ λουτροῖσιν κάρῃ
 κηλῖδας ἐξέμαξεν. ἄρα μὴ δοκεῖς
 λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ Φόνου φέρειν;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
 τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας Φόβας,

28) ἀλλ' ἢν πόαισιν, ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει
 κρύψον νιν, etc.

450 καὶ μου ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως

²⁹⁾ ἃ ἔχω, δὸς αὐτῷ τήνδε λιπαρὴ τρίχα,
καὶ ζῶμα τοῦμόν, οὐ χλιδαῖς ἡσκημένον.

αἰτοῦ δὲ προσπιτυοῦσα, γῆθεν εὐμενῇ
ἡμῖν ἄρωγόν αὐτόν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν.

455 καὶ παῖδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς

³⁰⁾ ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδὶ,

ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτόν ἀφνεωτέραις

χερσὶ στέφωμεν, ἢ τανῦν δωρούμεθα.

οἶμαι μὲν οὖν, οἶμαί τι κάκύνω μέλον

460 πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὀνείρατα.

ὅμως δ', ἀδελφῇ, σοὶ δ' ὑπούργησον τάδε

ἐμοί τ' ἄρωγὰ, τῷ τε Φιλτάτῳ βροτῶν

πάντων, ἐν Ἄιδου κειμένῳ κοινῷ πατρί.

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς εὐσέβειαν ἢ κόρη λέγει· σὺ δέ,

465 εἰ σωφρονήσεις, ὦ Φίλη, δράσεις τάδε.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

³¹⁾ δράσω. τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.

πειρωμένη δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοί

σιγῇ παρ' ὑμῶν, πρὸς θεῶν, ἔστω, Φίλαι·

470 ὥς εἰ τάδ' ἢ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν

δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

Εἰ μὴ ἔγωγ παράφρων

μάντις ἔφυν, καὶ γνώμας

στροφῇ.

λειπο-

29) ἃ ἔχω, δὸς αὐτῷ, τήνδε τ' ἀλιπαρὴ τρίχα,
καὶ ζῶμα τοῦμόν, etc.

30) ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναί ποτε,
ὅπως τὸ λ. etc.

31) δράσω. τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔᾱ λόγοις
πειροῖς ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδει τὸ δρᾶν.

- 475 λειπομένα σοφᾶς,
εἶσιν ἃ πρόμαντις
Δίκα, δίκαια Φερομένα
χεροῖν κρᾶτῃ μέτεισιν, ὦ
τέκνον, οὐ μακροῦ χρόνου.
- 480 ³²⁾ ὕπεστί μοι θράσος,
ἄδυπνόων κλύουσιν
ἄρτίως ὄνειράτων.
οὐ γάρ ποτ' ἀμναστεῖ γ' ὁ Φύσας
Ἑλλάνων ἄναξ,
οὐδ' ἃ παλαιὰ χαλκνόπληκτος
- 485 ἀμφάκης γένυς,
ἃ νιν κατέπεφνεν αἰ-
σχίσταις ἐν αἰκίαις.
ἥξει καὶ πολύπους
καὶ πολύχειρ, ἃ δεινοῖς
- 490 κρυπτομένα λόχοις,
χαλκόπους Ἑριννύς.
ἄλεκτρ' ἀνυμφα γὰρ ἐπέβα
μιαιφόνων γάμων ἀμιλ-
λήμαθ', οἷσιν οὐ θέμις.
- 495 ³³⁾ πρὸ τῶνδ' ἐτοίμ' ἔχει,
μήποτε, μήποθ' ἡμῖν

ἀντιστροφή.

32) ὕπεστί μοι θράσος,
ἄδυπνόων κλυούσα γ'
ἄρτίως ὄνειράτων.
οὐ γάρ ποτ' ἀμναστεῖ γ' ὁ φύσας σ'
Ἑλλάνων ἄναξ,
οὐδ' ἃ παλαιὰ χαλκνόπληκτος
ἀμφάκης γένυς,
ἃ νιν κατέπεφνεν
αἰκίαις ἐν αἰσχίσταις.

33) τούτων δέος μ' ἔχει,
μήποτε, μήποθ' ἡμῖν

ἄψευγες πελᾶν τέρας
 τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν. ἢ τοι
 μαντεῖαι βροτῶν
 500 οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις,
 οὐδ' ἐν θεσφάτοις,
 εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκ-
 τὸς εὖ κατασχήσει.

ὦ Πέλοπος ἅ πρόσθεν
 505 πολύπονος ἱππεία,
 ὥς ἔμολες αἰανὴ
 τᾷδε γᾶ.

εὔτε γὰρ ὁ ποντισθεὶς
 Μυρτίλος ἐκοιμάθη,
 510 παγχρύσων δίφρων
 δυστάνοις αἰκίαις
 πρόρριζος ἐκριφθεὶς,
 οὐ τις πω

ἔλειπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου
 515 πολύπονος αἰκία.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἀνειμένη μὲν, ὥς ἔοικας, αὖ στρέφῃ.
 οὐ γὰρ πάρεστ' Αἴγισθος, ὅς σ' ἐπεῖχ' αἰεὶ
 μή τοι θυραῖαν γ' οὔσαν αἰσχύνειν Φίλους·
 νῦν δ', ὥς ἄπεστ' ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐντρέπῃ
 520 ἐμοῦ γε· καί τοι πολλὰ πρὸς πολλούς με δὴ
 ἐξεῖπας, ὥς θρασεῖα, καὶ πέρα δίκης
 ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά.

ἄψευγες πελᾶ τέρας
 τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν. ἢ τοι
 μαντεῖαι βροτῶν
 οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις,
 οὐδ' ἐν θεσφάτοις,
 εἰ μὴ τόδε φάσμα
 νυκτὸς εὖ κατασχήσει.

ἐπαδός.

- ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω· κακῶς δέ σε
 λέγω, κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.
 525 πατὴρ γὰρ, οὐδὲν ἄλλο σοὶ πρόσχημ' αἶε,
 ὥς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν. ἐξ ἐμοῦ· καλῶς
 ἔξοιδα· τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι.
 ἢ γὰρ Δίκη νιν εἶλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη,
 ἢ χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ Φρονοῦς' ἐτύγχανες·
 530 ἐπεὶ πατὴρ οὗτος σὸς, ὃν θρηνεῖς αἶε,
 τὴν σὴν ὁμαιμον μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη
 θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ
 λύπης, ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἢ τίκτους' ἐγώ.
 34) εἶεν· δίδαξον δὴ με τοῦ χάριν τίνων
 535 ἔθυσεν αὐτήν. πότερον Ἀργείων ἐρεῖς;
 ἀλλ' οὐ μετὴν αὐτοῖσι τὴν γ' ἐμὴν κτανεῖν.
 ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δήτ'α Μενέλεω; κτανὼν
 τὰμ', οὐκ ἔμελλε τῶνδ' ἐμοὶ δώσειν Δίκην;
 πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ,
 540 οὐς τῆςδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν, πατρὸς
 καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὅδ' ἦν χάριν;
 ἢ τῶν ἐμῶν Αἰδης τιν' ἱμερον τέκνων,
 ἢ τῶν ἐκείνης, ἔσχε δαίσασθαι πλέον;
 ἢ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
 545 παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνῆν;
 οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός;
 δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω.
 Φαίη δ' ἂν ἢ θανοῦσά γ', εἰ Φωνὴν λάβοι.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
 550 δύσθυμος· 35) εἰ δέ σοι δοκῶ Φρονεῖν κακῶς
 γνώμην δικαίαν σχοῦσα, τοὺς πέλας ψέγε.

34) εἶεν· δίδαξον δὴ με, πρὸς χάριν τίνων
 ἔθυσεν αὐτήν. etc.

35) — εἰ δέ σοι δοκῶ φρονεῖν κακῶς,
 μέμψιν δικαίαν σχοῦσά, μ' ἐς πόλιν ψέγε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔρεϊς μὲν οὐχὶ νῦν γ' ἔμ', ὥς ἄρξασά τι
 λυπηρὸν, εἶτα σοῦ τάδ' ἐξήκους ὕπο·
 ἀλλ' ἦν ἐφῆς μοι, τοῦ τεθνηκότος γ' ὕπερ
 555 λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς, τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καὶ μὴν ἐφίημ'· εἰ δ' ἔμ' ὦδ' ἀεὶ λόγοις
 ἐξῆρχες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα Φῆς κτεῖναι. τίς ἂν
 τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι,
 560 εἴτ' οὖν δικαίως, εἴτε μή; λέξω δέ σοι
 ὥς οὐ δίκη γ' ἐκτεινας· ἀλλὰ σ' ἔσπασε
 πειθῶ κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ᾧ τανῦν ζύνει.
 36) ἐροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἀρτεμιν, τίνος
 ποινῆς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλίδι·
 565 ἢ γὰρ Φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν.
 πατὴρ ποθ' οὐμός, ὥς ἐγὼ κλύω, θεῶς
 παίζων κατ' ἄλσος, ἐξεκίνησεν ποδοῖν
 στικτὸν κεράστην ἔλαφον, οὐ κατὰ σφαγὰς
 ἐκκομπάσας, ἔπος τι τυγχάνει βαλὼν.
 570 καὶ τοῦδε μηνίσασα Λητώα κόρη
 37) κατεῖχ' Ἀχαιοὺς, ὥς πατὴρ ἀντίσταθμον
 τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην.
 ὦδ' ἦν τὰ κείνης θύματ'· οὐ γὰρ ἦν λύσις
 ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον, οὐδ' εἰς Ἴλιον.
 575 ἀνθ' ὧν, βιασθεῖς πολλὰ, κἀντιβὰς, μόλις
 ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.

36) ἐροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἀρτεμιν, τίνος
 ποινῆς τὰ πλοῖ' ἀπνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλίδι.

37) κατεῖχ' Ἀχαιοὺς, ἕως πατὴρ ἀντίσταθμον
 τοῦ θηρὸς etc.

- εἰ δ' οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σὸν, κείνον θέλων
 ἐπωφελῆσαι, ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
 χρῆν αὐτὸν οὔνεκ' ἐκ σέθεν; ποίω νόμῳ;
 580 ὄρα, τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς,
 μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετ' ἀγνοίαν τιθῆς.
 εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἄντ' ἄλλου, σύ τοι
 πρώτη θάνοις ἂν, εἰ δίκη γε τυγχάνοις.
 ἀλλ' εἰσόρα, μὴ σιῇψιν οὐκ οὔσαν τιθῆς.
 585 εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἄνθ' ὅτου τανῦν
 αἰσχίστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,
 ἥτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, μεθ' οὗ
 πατέρα τὸν ἄμὸν πρόσθεν ἐξαπώλεσας,
 καὶ παιδοποιεῖς· τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
 590 καὶ εὐσεβῶν βλαστόντας ἐμβαλοῦσ' ἔχεις.
 πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἂν; ἢ καὶ τοῦτ' ἐρεῖς,
 ὥς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
 αἰσχροῦς δ', ἐάν περ καὶ λέγῃς. οὐ γὰρ καλὸν
 ἐχθροῖς γαμεῖσθαι, τῆς θυγατρὸς οὔνεκα.
 595 ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε,
 ἢ πᾶσαν ἰεῖς γλῶσσαν, ὥς τὴν μητέρα
 κακὸστομοῦμεν. καὶ σ' ἔγωγε δεσπότην,
 ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον, εἰς ἡμᾶς νέμω,
 ἢ ζῶ βίον μοχθηρὸν, ἐκ τε σοῦ κακοῖς
 600 πολλοῖς αἰεὶ ξυνοῦσα, τοῦ τε συννόμου.
 ὁ δ' ἄλλος ἔξω, χεῖρα σὴν μόλις φυγών,
 τλήμων Ὀρέστης δυστυχῇ τρίβει βίον·
 ὃν πολλὰ δὴ με σοὶ τρέφειν μιάστορα
 ἐπητιάσω· καὶ τόδ', εἴπερ ἔσθενον,
 605 ἔδρων ἂν, εὖ τοῦτ' ἴσθι. τοῦδέ γ' οὔνεκα
 κήρυσσε μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρὴ κακὴν,
 εἴτε στόμαργον, εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.
 εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις,
 σχεδὸν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν.

ΧΟΡΟΣ.

610 38) ὄρῳ μένος πνέουσιν· εἰ δὲ σὺν δίκη
ξύνεστι, τοῦδε Φροντίδ' οὐκ ἔτ' εἰσορῶ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ποίας δ' ἐμοὶ δεῖ πρόσ γε τήνδε Φροντίδος,
ἥτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισε,
καὶ ταῦτα τηλικοῦτος; ἄρ' οὐ σοὶ δοκεῖ
615 χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εὔ νῦν ἐπίστω τῶνδ' ἐμ' αἰσχύνην ἔχειν,
κεῖ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὅθ' οὐνεκα
ἔξωρα πράσσω, οὐκ ἐμοὶ προσεικότα.
ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια, καὶ τὰ σὰ
620 ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα ὄρῳ βία.
αἰσχροῖς γὰρ αἰσχροῖς πράγματ' ἐνδιδάσκεται.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

39) ὦ θρέμμ' ἀναιδές, ἥ σ' ἐγὼ καὶ τᾶμ' ἔπη,
καὶ τᾶργα τὰμὰ πόλλ' ἄγαν λέγειν ποιεῖ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ. σὺ γὰρ ποιεῖς
625 τοῦργον· τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὗρίσκειται.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀλλ', οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἀρτεμιν, θράσους
τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὔτ' ἂν Αἰγισθος μόλη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὄρῳ; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρη. μεθεῖσά μοι
λέγειν ἅ χρῆζοιμ'. οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν.

38) ὄρῳ μὲν ὀργισθεῖσαν· εἰ δὲ σὺν δίκη
ὀργίζεται, ἢ μὴ, τοῦτο φροντίζειν σὲ δεῖ.

39) ὦ θρέμμ' ἀναιδές, ἥ σ' ἐγώ, καὶ τᾶμ' ἔπη,
καὶ τᾶργα τοιοῦτον λόγον λέγειν ποιεῖ;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

630 οὐκ οὐκ ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς
θῦσαι μ', ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔῶ, κελεύω, θῦε· μηδ' ἐπαιτιῶ
τοῦμόν στόμ', ὥς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμι ἔτι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔπαιρε δὴ σὺ θύμαθ', ἥ παροῦσά μοι,
635 πάγκαρπ', ἀνακτι τῷδ' ὅπως λυτηρίους
εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ὧν νῦν ἔχω.
κλύοις ἂν ἤδη, Φοῖβε προστατήριε,
κεκρυμμένην μου βάξιν. οὐ γὰρ ἐν Φίλοις
ὁ μῦθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει
640 πρὸς Φῶς, παρούσης τῆςδε πλησίας ἐμοί·
μὴ ξὺν Φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ
σπείρη ματαίαν βάξιν ἐς πᾶσαν πόλιν.
ἀλλ' ὧδ' ἄκουε· τῇδε γὰρ καὶ γὰρ φράσω.
ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῇδε Φάσματα
645 δισσῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι, Λύκει' ἀναξ,
εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλὰ, δὸς τελεσφόρα·
εἰ δ' ἐχθρὰ, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες.
καὶ μή, με πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινες
δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῆς.
650 40) ἀλλ' ὧδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ,
δόμους Ἀτρειδῶν σκηπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε,
Φίλοισί τε ξυνοῦσαν, οἷς ξύνειμι νῦν,
εὐημεροῦσαν, καὶ τέκνων ὅσων ἐμοὶ
δύσνοια μὴ πρόσεστιν, ἢ λύπη πικρά.

40) ἀλλ' ὧδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ,
δόμους Ἀτρειδῶν σκηπτρά τ' ἀμφέπειν ἔα,
φίλοισί τε ξυνοῦσαν, οἷς ξύνειμι νῦν,
εὐημερεῖν, σὺν καὶ τέκνοις, ὅσων ἐμοὶ
δύσνοια μὴ πρόσεστιν, ἢ λύπη πικρά.

- 655 ταῦτ', ὦ Λύκει' Ἀπολλων, ἴλεως κλύων,
 δὸς πᾶσιν ἡμῖν, ὥσπερ ἐξαίτουμέθα·
 τὰ δ' ἄλλα πάντα, καὶ σιωπῶσης ἐμοῦ,
 ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναί.
 τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκὸς ἐστὶ πάνθ' ὁρᾶν.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

- 660 ξέναι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς,
 εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

τάδ' ἐστίν, ὦ ξέν'· αὐτὸς ἠκασας καλῶς.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ
 κείνου; πρέπει γὰρ ὥς τύραννος εἰσορᾶν.

ΧΟΡΟΣ.

- 665 μάλιστα πάντων· ἦδε σοι κείνη πάρα.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὦ χαῖρ' ἄνασσα· σοὶ Φέρων ἦκω λόγους
 ἠδεῖς, Φίλου παρ' ἀνδρὸς, Αἰγίσθῳ δ' ὁμοῦ.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐδεξάμην τὸ ῥηθέν· εἰδέναί δέ σου
 πρῶτιστα χρήζω, τίς σ' ἀπέστειλε βροτῶν.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

- 670 Φανοτεὺς ὁ Φωκεὺς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τὸ ποῖον, ὦ ξέν'; εἶπέ· παρὰ Φίλου γὰρ ὦν
 ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τέθνηκ' Ὀρέστης· ἐν βραχεῖ ξυνθεῖς λέγω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἶ ἐγὼ τάλαιν', ὅλωλα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- 675 τί Φῆς, τί Φῆς, ὦ ξεῖνε; μὴ ταύτης κλύε.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

Θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ τότε ἐννέπω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀπωλόμην δύστηνος· οὐδέν εἰμ' ἔτι.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πράσσ'· ἐμοὶ δὲ σὺ, ξένε,
τάληθές εἶπες, τῷ τρόπῳ διόλλυται;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

680 καὶ πεμπόμην πρὸς ταῦτα, καὶ τὸ πᾶν Φράσω.

41) κεῖνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
πρόσχημ' ἀγῶνος, Δελφικῶν ἁθλῶν χάριν,
ὅτ' ἦσθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων
δρόμον προκηρύξαντος, οὗ πρώτη κρίσις,
685 εἰσῆλθε λαμπρὸς, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας·
δρόμου δ' ἰσώσας τῇ· Φέσει τὰ τέρματα,
νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.

χῶπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω,
οὐκ οἶδα τοιάδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη.

690 ἐν δ' ἴσθ'· 42) ὅσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς
δρόμων διαύλων πεντάεθλ', ἃ νομίζεται,
τούτων ἐνεγκῶν πάντα τὰ πινύκια

ὠλβίζετ', Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος,
ὄνομα δ' Ὀρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος

695 Ἀγαμέμνονος στράτευμ' ἀγείραντός ποτε.
καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ'· ὅταν δέ τις θεῶν
βλάβπη, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν.

41) κεῖνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
πρόσχημ', ἀγῶνος Δελφικῶν ἁθλῶν χάριν,
ὅτ' ἦσθετ' ἀνδρὸς etc.

42) — ὅσους γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς
ἀγῶνας ἄλλους, πεντάεθλ' ἃ νομίζεται,
τούτων ἐνεγκῶν etc.

- κεῖνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἱππικῶν
 ἦν, ἡλίου τέλλοντος, ὠκύπους ἀγών,
 700 εἰσῆλθε πολλῶν ἄρματηλατῶν μέτα,
 εἷς ἦν Ἀχαιὸς, εἷς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
 Λίβυες ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπιστάται·
 καὶ κεῖνος ἐν τούτοις, Θεσσαλὰς ἔχων
 ἵππους, ὁ πέμπτος· ἕκτος ἐξ Αἰτωλίας
 705 ξανθαῖσι πώλοις· ἑβδομος Μάγνης ἀνὴρ·
 ὁ δ' ὄγδοος, λεύκιππος, Αἰνιᾶν γένος·
 ἕνατος, Ἀθηνῶν τῶν Θεοδμήτων ἀπὸ·
 Βοιωτὸς ἄλλος, δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον.
 στάντες δ', ὅθ' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς
 710 κλήροις ἐπηλान, καὶ κατέστησαν δίφρους,
 43) χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἦξαν· οἱ δ' ἅμα
 ἵπποις ὁμοκλήσαντες, ἡνίας χεροῖν
 ἔσεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος
 κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων· κόνις δ' ἄνω
 715 ὀρεῖτο· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι
 ὀφείδοντο κέντρων οὐδὲν, ὥς ὑπερβάλοι
 χνόας τις αὐτῶν καὶ Φρυάγμαθ' ἱππικά.
 ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
 ἠφρίζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαί.
 720 44) κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων,
 ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα, δεξιὸν τ' ἀνείς
 σειραῖον ἵππον, εἶργε τὸν προσκείμενον.
 καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι·
 ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
 725 πῶλοι βίᾳ φέρουσιν, ἐκ δ' ὑποστροφῆς

43) χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἦξαν, τοῖς δ' ἅμα
 ἵπποις ὁμοκλήσαντες, ἡνίας etc.

44) κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ὄχων
 ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα, etc.

- τελοῦντες ἔκτον ἑβδομόν τ' ἤδη δρόμον,
 μέτωπα συμπαίουσιν Βαρκαίοις ὄχοις·
 κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον, ἐξ ἑνὸς κακοῦ,
 ἔθραυε, κἀνέπιπτε· πᾶν δ' ἐπίμπλατο
 730 ναυαγίων Κρισαῖον ἵππικῶν πέδον.
 γνοῦς δ' οὐξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος
 ἔξω παρασπᾶ, κἀνακωχεύει, παρεῖς
 κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον.
 ἤλαυνε δ' ἔσχατος μὲν ὑστέρας ἔχων
 735 πώλους Ὀρέστης, τῷ τέλει πίστιν Φέρων.
 ὁ δ' ὡς ὄρᾳ μόνον νιν ἐλλελειμμένον,
 ὁξύν δι' ὧτων κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς
 πώλοις, διώκει· κἀξισώσαντε ζυγὰ
 ἤλαυνέτην, τότε ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος
 740 κάρα προβάλλων ἵππικῶν ὀχημάτων.
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους
 ὠρθοῦθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων·
 45) ἔπειτα λύων ἡνίαν ἀριστεράν
 κἀμπτοντος ἵππου, λανθάνει στήλην ἄκραν
 745 παίσας· ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χυόας,
 κἀξ ἀντύγων ὠλισθε· σὺν δ' ἐλίσσεται
 τμητοῖς ἱμάσι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ
 πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον.
 στρατὸς δ', ὅπως ὄρᾳ νιν ἐκπεπτηκότα
 750 δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν,
 οἷ' ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακὰ,
 φορούμενος πρὸς οὐδας, ἄλλοτ' οὐρανῷ
 σκέλη προφαίνων· ἔς τε νιν διφρηλάται,
 μόλις κατασχέθοντες ἵππικὸν δρόμον,
 755 ἔλυσαν αἵματηρόν, ὥστε μηδένα

45) ἔπειτα δ', ἔλκων ἡνίαν ἀριστεράν
 κἀμπτοντος ἵππου, λανθάνει etc.

γυνῶναι Φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας.

- 46) καί νιν πυρᾷ κήαντες εὐθύς, ἐν βραχεῖ
χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
760 ὅπως πατρώας τύμβον ἐκλάχοι χθονός:
τοιαῦτά τοι ταῦτ' ἐστίν, ὥς μὲν ἐν λόγοις
ἀλγεινὰ, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἷπερ εἶδομεν,
μέγιστα πάντων ὧν ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν.

ΧΟΡΟΣ.

- Φεῦ, Φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πάλας
765 πρόρριζον, ὥς ἔοικεν, ἔφθαρται γένος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα; πότερον εὐτυχῇ λέγω,
ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δέ; 47) λυπηρῶς δ' ἔχει,
εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τί δ' ὦδ' ἄθυμεῖς, ὦ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- 770 δεινὸν τὸ τίητιν ἐστίν· 48) οὐδὲ καὶ κακῶς
πάσχοντι μῖσος ὧν τέκη προσγίγνεται.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὥς ἔοικεν, ἤνομεν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ τοι μάτην γε. πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις;
εἰ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια

46) καί νιν πυρᾷ κήαντες εὐθύς, ἐν βραχεῖ
χαλκῷ ἁλίστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
φέρουσιν etc.

47) — — λυπηρῶς γ' ἔχει,
εἰ τοῖς ἐμαυτῆς etc.

48) — — οὐδὲ γὰρ κακῶς
πάσχοντι μῖσος ὧν τέκη προσγίγνεται.

- 775 προσῆλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς,
μαστῶν ἀποστάς καὶ τροφῆς ἐμῆς, Φυγὰς
ἀπεξενούτο· καὶ μ', ἐπεὶ τῆσδε χθονὸς
ἐξῆλθεν, οὐκ ἔτ' εἶδεν· ἐγκαλῶν δ' ἐμοὶ
Φόνους πατρώους, δαίν' ἐπηπείλει τελεῖν·
780 ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον, οὔτ' ἐξ ἡμέρας,
ἐμὲ στεγάζειν ἠδύν· ἀλλ' ὁ προστατῶν
χρόνος διῆγέ μ' αἰέν ὥς θανουμένην.
νῦν δ', (ἡμέρα γὰρ τῇδ' ἀπήλλαγμαὶ Φόβου
πρὸς τῆσδ', ἐκείνου θ'· ἦδε γὰρ μείζων βλάβη
785 ξύννοικος ἦν μοι, τούμῃ ἐκπίνουσ' αἰεὶ
ψυχῆς ἀκρατον αἷμα.) νῦν ἔκηλά που
τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὔνεχ', ἡμερεύσομεν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- οἱ μοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα,
Ὀρέστα, τὴν σὴν ξυμφορὰν, ὅθ' ὧδ' ἔχων
790 πρὸς τῆσδ' ὑβρίζῃ μητρός. ἄρ' ἔχει καλῶς;

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ τοι σύ· κείνος δ', ὡς ἔχει, καλῶς ἔχει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄκουε, Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἤκουσεν ὦν δεῖ, καπέκύρωσεν καλῶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὑβριζε. νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- 795 ⁴⁹⁾ οὐκοῦν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σε παύσομεν.

49) οὐκοῦν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πολλῶν ἂν ἦναι, ὦ ξέν', ἄξιος τυχεῖν,
εἰ τήνδ' ἐπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

οὐκοῦν ἀποστείχοιμ' ἂν, εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

800 ἦκιστ'· ἐπείπερ οὐτ' ἐμοῦ καταξίως
πράξειας, οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τήνδε δ' ἐκτοσθεν βοᾶν
ἕα τά θ' αὐτῆς, καὶ τὰ τῶν Φίλων κακὰ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄρ' ὑμῖν ὥς ἀλγοῦσα κώδυνωμένη
805 δεινῶς δακρυῦσαι καὶ πικρῶσαι δοκεῖ
τὸν υἱὸν ἢ δύστηνος ὦδ' ὀλωλότα;
ἀλλ' ἐγγελῶσα Φρουδος. ὦ τάλαιν' ἐγώ·
Ὅρέστα Φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας θανών.
ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχῃ Φρενός,
810 αἶ' μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι,
σὲ πατρὸς ἥξειν ζῶντα τιμωρόν ποτε,
καὶ μοῦ ταλαίνης· νῦν δὲ ποῖ με χρῆ μολεῖν;
μόνη γάρ εἰμι, σοῦ τ' ἀπεστερημένη,
καὶ πατρός. ἦ δὴ δεῖ με δουλεύειν πάλιν
815 ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοῖ,
Φονεῦσι πατρός. ἄρά μοι καλῶς ἔχει;
ἀλλ' οὐ τι μὲν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
50) ξύνοικος ἔσομ'· ἀλλὰ τῇδε πρὸς πύλῃ
παρεῖς ἐμαυτήν, ἄΦιλος ἀνάνῳ βίον.
820 πρὸς ταῦτα, καινέτω τις, εἰ βαρύνεται,
τῶν ἐνδον ὄντων· ὥς χάρις μὲν, ἦν θάνω,
λύπη δ', εἴαν ζῶ· τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος.

50) ἔσομαι ξύνοικος· ἀλλὰ etc.

51) ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς, ἢ στροφὴ α'.
 ποῦ Φαέθων

825 "Αλιος, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες
 κρύπτουσιν ἔκηλοι;
 ἔ, ἔ· αἶ, αἶ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖ, τί δακρύεις;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Φεῦ.

ΧΟΡΟΣ.

830 μηδὲν μέγ' αὔσης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

52) ἀπολεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

835 εἰ τῶν Φανερῶς οἰχομένων εἰς
 'Αἶδαν ἐλπίδ' ὑποίσεις, κατ' ἐμοῦ
 τακομένας μᾶλλον ἐπεμβάσει.

ΧΟΡΟΣ.

οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων
 χρυσοδέτοις

ἀντιστρ. α'.

53) ἔρκεσι κρυφθέντα γυναικῶν
 καὶ νῦν ὑπὸ γαίας —

51) ΧΟΡΟΣ.

ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς, ἢ
 ποῦ φαέθων

"Αλιος, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες
 κρύπτουσιν ἔκηλοι;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔ, ἔ· αἶ, αἶ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖ, etc.

52) ἀπολεῖς με.

53) ἔρκεσι ριφθέντα γυναικός
 καὶ νῦν etc.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

840

ξ, ξ· ἰώ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΧΟΡΟΣ.

πάμψυχος ἀνάσσει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Φεῦ.

ΧΟΡΟΣ.

54) Φεῦ δῆτ'· ὅλοα γάρ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἑδάμη —

ΧΟΡΟΣ.

845

ναί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἶδ', οἶδ'· ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμ-
 Φι τὸν ἐν πένθει· ἐμοὶ δ' οὐ τις ἔτ' ἔσθ'·
 ὅς γὰρ ἔτ' ἦν, Φροῦδος ἀναρπασθεὶς.

ΧΟΡΟΣ.

δειλαία δειλαίων κυρεῖς.

στροφή β'.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

850

55) καὶ γὰρ τοῦδ' ἴστωρ, ὑπερίστωρ,
 πανσύρτω παμμήνω πολλῶν
 δεινῶν τε στυγνῶν τ' ἀχέων.

ΧΟΡΟΣ.

εἶδομεν ἃ θροεῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

54) φεῦ δῆτ' Ἐριφύλας.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἑδάμη γάρ.

ΧΟΡΟΣ.

ναί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἶδ', οἶδ'· ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ὑπὲρ
 τῶν ἐν πένθει· ἐμοὶ δ' etc.

55) καὶ γὰρ τοῦδ' ἴστωρ, ὑπερίστωρ,
 παμφύρτω κυμήνασα σάλω
 δεινῶν τε στυγνῶν τ' ἀχέων.

ΧΟΡΟΣ.

εἶδομεν ἃ θρηνεῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

855 μή μέ νυν μηκέτι
παραγώγης, ἴν' οὐ —

ΧΟΡΟΣ.

τί Φῆς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πάρεισιν ἐλπίδων
ἔτι κοινοτόκων
εὐπατριδᾶν τ' ἄρωγοί.

ΧΟΡΟΣ.

860 πᾶσι θνατοῖς ἔφθ μόρος.

ἀντιστρ. β'.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἦ καὶ χαλάργοις ἐν ἀμίλλαις
οὕτως, ὥς κείνῳ δυστάνῳ,
τμητοῖς ὀλκοῖς ἐγνύρσαι;

ΧΟΡΟΣ.

ἄσκηπος αἰ λώβα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

865 56) πῶς γὰρ οὐκ; εἰ ξένος
ἄτερ ἐμᾶν χερῶν —

ΧΟΡΟΣ.

παπαί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μή μέ νυν μηκέτι
παράγαγ', ἦ τιν' οὐ —

ΧΟΡΟΣ.

τί Φῆς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πάρεισιν

ἐλπίδων ἔτι κοινότοκοι
εὐπατριδαί τ' ἄρωγοί.

56) πῶς γὰρ οὐκ; εἰ ξένος
ἄτερ ἐμᾶν χερῶν —

ΧΟΡΟΣ.

παπαί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

870 κέκευθεν, οὔτε του
τάφου ἀντιάσας,
οὔτε γόων παρ' ἡμῶν.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

Ὑφ' ἡδονῆς σοι, Φιλτάτη, διώκομαι,
τὸ κόσμιον μεθεῖσα, σὺν τάχει μολεῖν.
Φέρω γὰρ ἡδονάς τε, καὶ ἀνάπαυλαν ὧν
πάροιθεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

875 πόθεν δ' ἂν εὖροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων
ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

πάρεστ' Ὀρέστης ἡμῖν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾷς ἐμέ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

880 ἀλλ' ἢ μέμνησας, ὦ τάλαινα, καπὶ τοῖς
σαυτῆς κακοῖσι, καπὶ τοῖς ἐμοῖς γελαῖς;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

μὰ τὴν πατρώαν ἐστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκεῖνον ὥς παρόντα νῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἱ μοι τάλαινα καὶ τίνος βροτῶν λόγον
τόνδ' εἰσακούσας, ὦδε πιστεύεις ἄγαν;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

885 ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κούη ἄλλου, σαφῆ
σημεῖ' ἰδοῦσα, τῶδε πιστεύω λόγῳ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κέκαυται,

οὔτε τοῦ τάφου ἀντιάσας,
οὔτε γόων παρ' ἡμῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίν', ὦ τάλαιν', ἰδοῦσα πίστιν; ἐς τί μοι
βλέψασα, θάληπῃ τῷδ' ἀνηνέστω πυρί;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

57) πρὸς νυν θεῶν, ἄκουσον, ὥς μαθοῦς' ἐμοῦ,
890 τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν, ἢ μωρὰν λέγης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

σὺ δ' οὖν λέγ', εἴ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν, ὅσον κατειδόμην.
ἐπεὶ γὰρ ἤλθον πατρὸς ἀρχαίου τάφον,
ὄρῳ κολώνης ἐξ ἄκρας νεοῤῥύτους
895 πηγᾶς γάλακτος, καὶ περιστεφῇ κύκλῳ
πάντων, ὅς' ἐστίν, ἀνθέων θήκη πατρός.
ἰδοῦσα δ' ἐσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ,
μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχιρίμπτη βροτῶν.
ὥς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδεκνόμεν τόπον,
900 τύμβου προσεῖρπον ἄσπον· 58) ἐσχάτης δ' ὄρῳ
πυρᾶς νεωρῇ βόστρυχον τετμημένον·
κεῦθ' ὅς τάλαιν' ὥς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
ψυχῇ ξύνηθες ὄμμα. Φιλτάτου βροτῶν
πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὄρᾱν τεκμήριον·
905 καὶ χερσὶ βαστάσασα, δυσφῆμῳ μὲν οὐ,
χαρᾶ δὲ πῖμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων.
καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότε ἐξεπίσταμαι,

57) πρὸς νυν θεῶν, ἄκουσον, ὥς, μαθοῦς', ἐμὲ
τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν, ἢ μωρὰν λέγης.

58) — — ἐσχάτης δ' ὄρῳ
πυρᾶς νεωρῇ βόστρυχ' ἐξηρτημένον.
κεῦθ' ὅς τάλαιν' ὥς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι,
τοῦχ' ἢ ξύνηθες ὄμμα φιλτάτου βροτῶν
πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὄρᾱν τεκμήριον.

- μή του τόδ' ἀγλαΐσμα, πλὴν κείνου, μολεῖν.
 τῷ γὰρ προσήκει, πλὴν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ, τόδε;
 910 καὶ γὰρ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι,
 οὐδ' αὖ σύ. πῶς γάρ; ἢ γε μηδὲ πρὸς Θεοῦς
 ἔξεστ' ἀηλεύστω τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης.
 ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὐθ' ὁ νοῦς Φιλεῖ
 τοιαῦτα πράσσειν, οὔτε δρῶσ' ἐλάνθαν' ἄν.
 915 ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα ταπιτίμια.
 59) ἄγ', ὦ Φίλη, θάρσυνε. τοῖς αὐτοῖσί τοι
 οὐχ ὥς τὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ.
 νῦν δ' ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός· ἡ δὲ νῦν ἴσως
 πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- 920 Φεῦ τῆς ἀνοΐας. ὥς σ' ἐποικτείρω πάλαι.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τί δ' ἔστιν; οὐ πρὸς ἡδονῇ λέγω τάδε;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- 60) οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρη.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ', ἃ γ' εἶδον ἐμφανῶς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- τέθνηκεν, ὦ τάλαινα· τὰ κείνου δέ σοι
 925 σωτήρι' ἔρρει· μηδὲν ἐς κεινόν γ' ὄρα.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

οἶ μοι τάλαινα· τοῦ τὰδ' ἠκουσας βροτῶν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τοῦ πλησίον παρόντος, ἡνίκ' ὦλλυτο.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

καὶ ποῦ 'στιν οὗτος, θαῦμά τοι μ' ὑπέρχεται.

59) ἀλλ', ὦ φίλη, θάρσυνε. etc.

60) οὐκ οἶσθ', ἴν' αὐδῆς, οὐδ' ὅποι γνώμης φέρη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κατ' οἶνον, ἡδύς, οὐδὲ μητρὶ δυσχερής.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

930 οἶ μοι τάλαινα. τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν
τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφου κτερίσματα;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἶμαι μάλιστ' ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναι τινα.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

935 ὦ δυστυχής· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον, οὐκ εἶδυι' ἄρα
ἴν' ἤμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν, ὅθ' ἰκόμεν,
τά τ' οὐτα πρόσθεν, ἄλλα θ' εὕρισκω κακὰ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'· ἐὰν δ' ἐμοὶ πίθῃ,
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

940 ἦ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκ ἔσθ' ὅ γ' εἶπον· οὐ γὰρ ὦδ' ἄφρων ἔφυν.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τί γὰρ κελεύεις, ὦν ἐγὼ Φερέγγυος;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τληῖναί σε δρῶσαν ἅ ἢ ἐγὼ παραινέσω.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπώσομαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

945 ὄρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ὀρῶ. ξυνοίσω πᾶν ὅσον περ ἂν σθένω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- ἄκουε δὴ νῦν, ἧ βεβούλευμαι τελεῖν.
 παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σύ που Φίλων
 ὥς οὐ τις ἡμῖν ἐστίν, ἀλλ' "Αἰδης λαβὼν
 950 ἀπεστέρηκε, καὶ μόνα λελείμεθον.
 ἔγωγ'. ἕως μὲν τὸν κασιγνήτον βίω
 θάλλοντά γ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας,
 Φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἴξασθαι πατρός·
 νῦν δ' ἡνίκ' οὐκ ἔτ' ἐστίν, εἰς σέ δὴ βλέπω,
 955 ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρώου Φόνου
 ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν
 Αἴγισθον. οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.
 ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος; ἐς τίν' ἐλπίδων
 βλέψας ἔτ' ὀρθήν; ἧ πάρεστι μὲν στένειν
 960 πλούτου πατρώου κτῆσιν ἐστερημένη,
 πάρεστι δ' ἀλγεῖν, ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
 ἄλεκτρα γηράσκουσιν ἀνυμέναιά τε.
 καὶ τῶνδε μὲν τοι μηνέτ' ἐλπίσης ὅπως
 τεύξει ποτ'. οὐ γὰρ ὦδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνὴρ
 965 Αἴγισθος, ὥστε σὸν ποτ' ἢ κἄμὸν γένος
 βλαστεῖν ἐᾶσαι, πῆμονήν αὐτῷ σαφῇ.
 ἀλλ' ἦν ἐπίσπη τοῖς ἐμοῖς βουλευμασι,
 πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρός κἄτω
 θανόντος οἶσει, τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα·
 970 ἔπειτα δ', ὥσπερ ἐξέφους, ἐλευθέρα
 καλεῖ τὸ λοιπὸν, καὶ γάμων ἐπαξίων
 τεύξει. Φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὄρῳ.
 λόγῳ γε μὴν εὐκλειαν οὐχ ὄρῳ ὅσην
 σαυτῇ τε κἄμοι προσβαλεῖς, πεισθεῖς ἐμοί;
 975 τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν
 τοιοῖσδ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται;
 Ἴδεσθε τῶδε τῷ κασιγνήτῳ, Φίλοι,
 ὦ τὸν πατρώον οἶκον ἐξεσωσάτην,

- ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ,
 980 ψυχῆς ἀφειδήσαντε, προϋστήτην Φόνου.
 τούτῳ Φιλεῖν χρή, τῷδε χρή πάντας σέβειν·
 τῷδ' ἐν θ' ἐορταῖς, ἐν τε πανδῆμῳ πόλει·
 τιμᾶν ἅπαντας, οὔνεκ' ἀνδρείας, χρέων.
 τοιαῦτά τοι νῶ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
 985 ζῶσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ ἠλιπεῖν κλέος.
 ἀλλ', ὦ Φίλη, πείσθῃτι, συμπόνει πατρὶ,
 ξύγναμν' ἀδελφῶ, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμὲ,
 παῦσον δὲ σκυτῆν, τοῦτο γιγνώσκουσ', ὅτι
 ζῆν αἰσχροῦν αἰσχροῦς τοῖς καλῶς πεφυ-
 κόσιν.

ΧΟΡΟΣ.

- 990 ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθεῖα
 καὶ τῷ λέγοντι, καὶ κλύοντι σύμμαχος.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

- καὶ πρὶν γε Φωνεῖν, ὦ γυναῖκες, ⁶¹⁾ εἰ Φρενῶν
 ἐτύγχαν' αὐτὴ μὴ κακῶν, ἐσώζετ' αὖ
 τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται.
 995 ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα, τοιοῦτον θράσος
 αὐτῇ θ' ὀπλίζῃ, καὶ μ' ὑπηρετεῖν καλεῖς;
 οὐκ εἰσορᾷς; γυνὴ μὲν, οὐκ ἀνὴρ ἔφυς·
 σθένεις δ' ἔλασσον τῶν ἐναντίων χερσὶ.
 δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχῆς καθ' ἡμέραν,
 1000 ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ, καπὶ μηδὲν ἔρχεται.
 τίς οὖν, τοιοῦτον ἄνδρα βουλεύων ἐλεῖν,
 ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται;
 ὄρα, κακῶς πράσσοντε μὴ μείζω κακὰ
 κτησώμεθ', εἴ τις τούσδ' ἀκούσεται λόγους.
 1005 λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν, οὐδ' ἐπωφελεῖ,
 βάξιν καλὴν λαβόντε, δυσηλεῶς θανεῖν.

61) — — — εἰ φρενῶν
 ἐτύγχαν' αὐτὴ μὴ κακῶν, etc.

οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
 χρήζων τις, εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχη λαβεῖν.
 ἀλλ' ἀντιάζω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν
 1010 ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι, κᾶξερημῶσαι γένος,
 κατὰσχεσ ὀργήν. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα
 ἄρρητ' ἐγὼ σοι κατέλῃ φυλάξομαι·
 αὐτὴ δὲ νοῦν σχές ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ,
 σθένουσα μηδέν, τοῖς κρατοῦσιν εἰκάθειν.

ΧΟΡΟΣ.

1015 πείθου. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ
 κέρδος λαβεῖν ἄμεινον, οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας· καλῶς δ'
 ἤδη σ' ἀπορρίψουσιν ἀπηγγελλόμεν.
 ἀλλ' αὐτοχειρὶ μοι, μόνη τε δραστέον
 1020 τοῦργον τόδ'· οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

Φεῦ·

εἴθ' ὦφελες τοιάδε τὴν γνώμην, πατρός
 θνήσκοντος, εἶναι· πᾶν γὰρ ἂν κατειργάσω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' ἦν Φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσων τότε.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1025 ὥς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἀνέξομαι κλύουσα, χῶταν εὖ λέγης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' οὐ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

1030 μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χῶ λοιπὸς χρόνος.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀπελθε. σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθῃσις οὐ πάρα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἐξείπε σῇ.

⁶²⁾ ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθρος ἐχθαίρω σ' ἐγώ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1035 ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἀτιμίας μὲν οὐ, προμηθείας δέ σου.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπένδαι με δεῖ;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ὅταν γὰρ εὖ φρονῇς, τόθ' ἡγήσει σὺ νῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἦ δεινὸν, εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

1040 εἴρηκας ὀρθῶς, ὧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ.

62)

ΧΡΥΣΟΘ.

οὐ τοι τοσοῦτον ἔχθρος ἐχθαίρω σ' ἐγώ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' οὖν ἔρωτά γ', οἷμ', ἀτιμίας ἔχεις.

ΧΡΥΣΟΘ.

ἀτιμίας μὲν οὐ, προμηθείας δέ σοῦ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τῇ σῇ πινόϊα δῆτ' ἐπισπένδαι με δεῖ.

ΧΡΥΣΟΘ.

ὅταν γὰρ εὖ φρονῇς, τόθ' ἡγήσει σὺ μου.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί δ' ; οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν ;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἀλλ' ἔστιν, ἔνθα χ' ἡ δίκη βλάβην φέρει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμέ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1045 καὶ μὴν ποιήσω γ', οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσει πάλιν ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

βουλῆς γάρ ἐστιν οὐδὲν ἔχθιον κακῆς.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

Φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν, ὧν ἐγὼ λέγω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πάσαι δέδοκται ταῦτα, καὶ νεωστί μοι.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

1050 ἄπειμι τῶινυν. οὔτε γὰρ σὺ τᾶμ' ἔπη
τολμᾶς ἐπαινεῖν, οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' εἴσιθ'. οὐ σοι μὴ μεθέψομαι ποτε,
οὐδ' ἦν σφόδρ' ἰμείρουσα τυγχάνης· ⁶³⁾ ἐπεὶ
πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

1055 ἀλλ' εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι
Φρονεῖν, Φρόνει τοιαῦθ'. ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
ἤδη βεβήκης, τᾶμ' ἐπαινέσεις ἔπη.

63) — — — — — ἐπεὶ

πολλῇ γ' ἀνοία καὶ πόθῳ θηρᾶς κενά.

ΧΟΡΟΣ.

- 64) Τί τοὺς ἄνωθεν Φρονιμωτάτους στροφὴ α'.
οἰωνοὺς ἐσορώμενοι
1060 τροφᾶς κηδομένους, ἅφ' ὧν τε
βλαστῶσιν, ἅφ' ὧν τ' ὄνασιν εὖρω-
σι, τάδ' οὐκ ἔπ' ἴσας τελοῦμεν;
ἀλλ', οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὴν
καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιν,
1065 δαρὸν οὐκ ἀποίνητοι.
ὦ χθονία βροτοῖσι Φάμα,
κατά μοι βόασον οἰκτρὰν
ὅπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρεΐδαις,
ἀχόρευτα φέρουσ' ὀνειδῆ·
1070 65) ὅτι σφίς' ἤδη τὰ μὲν ἐν δόμων ἀντιστρ. α'.
νοσεῖ· τὰ δὲ πρὸς τέκνων
διπλῇ Φύλοπις οὐκ ἔτ' ἐξι-
σοῦται Φιλοτασίῳ διαίτᾳ.
πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει

64) Ὑπ' οὐρανῷ μὲν
φρονιμωτάτους οἰωνοὺς
ἐσορῶμεν εἰς τροφὰς
ἱκνουμένους ἐῶν γε βλαστῶν·
ἡμεῖς δὲ τέκνοισιν ἄνδρες
τάσδ' οὐκ ἔτ' ἴσας τελοῦμεν·
ἀλλ', οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὴν
καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιν,
δαρὸν γ' οὐκ ἀπόνητοι. etc. etc.

65) ὅτι σφίσιν δὴ
γένος ἐκγόνων νοσεῖ πᾶν,
χ' ὅτι τῶν τέκνων διπλῇ
ἑυνωρὶς οὐκ ἔτ' ἐξισοῦται
φιλοτασίῳ διαίτᾳ.
πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει

1075

Ἥλέκτρα, τὸν αἰεῖ, πατρός
 δειλαία, στενάχουσ', ὅπως
 αἰ πανόδυρτος ἀηδῶν,
 οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθεύς,
 τό τε μὴ βλέπειν ἐτοίμα,
 1080 διδύμαν ἐλοῦσ' ἐριννύν.

1080

τίς ἂν εὐπατρὶς ὧδε βλάστοι;
 οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν, ζῶν κακῶς, εἰστροφὴ β.
 εὐκλειαν αἰσχύναι θέλει

1085

66) νώνυμος, ὦ παῖ, παῖ,
 ὥς καὶ σὺ πάγκηλαυστον αἰ-
 ῶνα κοινὸν εἴλου,
 τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα,
 δύο φέρειν ἐν ἐνὶ λόγῳ,
 σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκληῖσθαι.

1090

ζῶης μοι καθύπερθευ χερὶ, ἀντιστρ. β.
 πλούτῳ τε, τῶν ἐχθρῶν, 67) ὅσον
 νῦν ὑπὸ χεῖρα ναίεις·
 ἐπεὶ σ' ἐφεύρηκα μοί-
 ρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ

1095

βεβῶσαν· ἃ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε

Ἥλέκτρα, θάνατον πατρός
 αἰανῶς στοναχοῦσ', ὅπως
 αἰ πανόδυρτος ἀηδῶν, etc. etc.

66) νώνυμος, ὦ παῖ·
 ὥς καὶ σὺ πάγκηλαυστον
 αἰῶνα κείνον, εἴλου,
 τὸν μὴ καλὸν καθοπλίσασα,
 δύο φέρειν etc.

67) — — — — ὅσον
 νῦν ὑπὸ ναίεις·
 ἐπεὶ σ' ἐφεύρηκα
 μοῖρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ
 βεβῶσαν· ἃ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε

νόμιμα, τῶνδε φερομέναν
ἄριστα τᾷ Διὸς εὐσεβείᾳ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄρ', ὦ γυναῖκες, ὁρῶ τ' εἰσηκούσαμεν,
ὁρῶς θ' ὁδοιποροῦμεν ἐνθα χρῆζομεν;

ΧΟΡΟΣ.

1100 τί δ' ἐξερευνᾷς, καὶ τί βουληθεῖς πάρει;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Αἰγισθον, ἐνθ' ὤκηκεν, ἱστορῶ πάλαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὖ θ' ἰκάνεις, χῶ φράσας ἀζήμιος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

68) τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν;

ΧΟΡΟΣ.

1105 ἥδ', εἰ τὸν ἀγχιστόν γε κηρύσσειν χρεών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἰθ', ὦ γύναι, δήλωσον εἰσελθοῦς, ὅτι
Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἰγισθόν τινες.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἳ μοι τάλαιν', οὐ δὴ ποτ' ἦς ἠκούσαμεν
Φήμης φέροντες ἐμφανῇ τεκμήρια;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1110 οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν'. ἀλλ' ἐμοὶ γέρων
ἐφείτ' Ὀρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί δ' ἔστιν, ὦ ξέν'; ὥς μ' ὑπέρχεται φόβος.

νόμιμα, τῶνδε φερομέναν
ἄριστα τᾷ Ζηνὸς εὐσεβείᾳ.

68) τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
ἡμῶν τε καὶ τῶν ἐπομένων παρουσίαν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Φέροντες αὐτοῦ μικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
τεύχει θανόντος, ὡς ὄρας, νομίζομεν.

ΗΛΕΚΤΡΑ

1115 ⁶⁹⁾ οἱ ἐγὼ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφές.
πρόχειρον ἄχθος, ὡς ἔοικε, δέρκομαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἴπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστέων κακῶν,
τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοῦκείνου στέγον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1120 ὦ ξεῖνε, δός νυν, πρὸς θεῶν, εἴπερ τόδε
κέκλυθεν αὐτὸν τεῦχος ἐς χεῖρας λαβεῖν,
ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
ξὺν τῇδε κλαύσω κἀποδύρωμαι σποδῶ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1125 ⁷⁰⁾ δόθ', ἥ τις ἐστὶ, προσφέροντες. οὐ γὰρ ὡς
ἐν δυσμενείᾳ γ' οὕς' ἐπαιτεῖται τάδε·
ἀλλ' ἢ φίλων τις, ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1130 ὦ Φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοί,
ψυχῆς Ὀρέστου λοιπὸν, ⁷¹⁾ ὡς σ' ἀπ' ἐλπίδων,
οὐχ ὧν περ ἐξέπεμπον, εἰσεδεξάμην.
νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν·
δόμων δέ σ', ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ.
ὡς ὦφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον,

69) οἱ ἐγὼ τάλαινα· τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφές
λυπηρὸν ἄγγος, ὡς ἔοικε, δέρκομαι.

70) δότω τις αὐτῇ προσφέροντες· οὐ γὰρ ὡς
ἐν δυσμενείᾳ γ' οὕς' ἐπαιτεῖται τάδε·
ἀλλ' ἢ φίλων τίς ἐστίν, ἢ πρὸς αἵματος.

71) — — — — ὡς σ' ἄλλον τὸ πᾶν,
οὐχ ὧν περ ἐξέπεμπον, εἰσεδεξάμην.

- πρὶν εἰς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι, χεροῖν
 κλέψασα ταῖνδε, κἀνασώσασθαι Φόνου,
 ὅπως θανῶν ἐκείσο τῇ τόθ' ἡμέρα,
 1135 τύμβου πατρώου κοινὸν εἰληχῶς μέρος.
 νῦν δ' ἐκτὸς οἴκων, κἀπὶ γῆς ἄλλης Φυγᾶς,
 κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα·
 κούτ' ἐν Φίλῃσι χερσὶν ἢ τάλαιν' ἐγὼ
 1140 λουτροῖς ἐκόσμησ', οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
 ἀνειλόμην, ὥς εἰκὸς, ἄθλιον βάρος.
 ἀλλ' ἐν ξένησι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας,
 σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κῦτει.
 οἳ μοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
 ἀνωφελήτου, ⁷²⁾ τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
 1145 πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον. οὔτε γάρ ποτε
 μητρὸς σύ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κἀμοῦ φίλος·
 οὔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός·
 ἐγὼ δ' ἀδελφῇ σοὶ προσηυδώμην αἶε.
 νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρα μιᾷ
 1150 θανόντα σὺν σοὶ. πάντα γὰρ ξυναρπάσας,
 θύελλ' ὅπως, βέβηκας· ⁷³⁾ οἴχεται πατήρ·
 τέθνηκ' ἐγὼ σοι· Φροῦδος αὐτὸς εἶ θανῶν·
 γελῶσι δ' ἐχθροί· μάλινεται δ' ὑφ' ἡδονῆς
 μήτηρ ἀμήτωρ, ἧς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
 1155 Φήμας λάθρα προὔπεμπες, ὥς Φανούμενος
 τιμωρὸς αὐτὸς. ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχῆς
 δαίμων ὁ σὸς τε κἀμὸς ἐξαφείλετο,
 ὅς σ' ὦδ' ἐμοὶ προὔπεμψεν, ἀντὶ Φιλτάτης
 μορφῆς, σποδὸν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῇ.
 1160 οἳ μοι μοι.

72) — — — — τὴν ἐγὼ γ', ἀδελφέ, σοι
 πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον. etc.

73) — — — οἴχεται πατήρ·
 τέθνηκ' ἐγὼ· σὺ φροῦδος αὐτὸς εἶ θανῶν.

ὦ δέμας οἰκτρόν. Φεῦ, Φεῦ.

ὦ δεινοτάτας, οἳ μοι μοι,

πεμφθεῖς κελεύθους, φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας·
ἀπώλεσας δῆτ', ὦ κασίγνητον κῆρα.

1165 τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος,
τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδὲν, ὥς ξὺν σοὶ κάτω
ναίω τὸ λοιπόν. καὶ γὰρ ἡνίχ' ἦσθ' ἄνω,
ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων· καὶ νῦν ποθῶ
τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ ὑπολείπεσθαι τάφου.

1170 τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὁρῶ λυπούμενους.

ΧΟΡΟΣ

θνητοῦ πέφυκας πατρός, Ἥλέκτρα, φρόνει·
θνητὸς δ' Ὀρέστης· ὥστε μὴ λίαν στένε.
πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

74) Φεῦ, Φεῦ. τί λέξω; ποῖ, λόγων ἀμηχανῶν,
1175 ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκ ἔτι γλώσσης σθένω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί δ' ἔσχες ἄλγος; πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἥλέκτρας τόδε;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τόδ' ἔστ' ἐνεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οἳ μοι ταλαίνης ἄρα τῆσδε συμφορᾶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1180 τί δὴ ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ σῶμ' ἀτίμως καθάρως ἐφθαρμένον.

ΗΛΕΚ-

74) φεῦ, φεῦ. τί λέξω; ποῖ λόγων, ἀμηχανῶν,
ἔλθω; κρατεῖν γὰρ etc.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐ τοί ποτ' ἄλλην ἢ 'μέ δυσΦημεῖς, ξένε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί δὴ ποτ', ὦ ξέν', ὧδ' ἐπισκοπῶν στένεις;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1185 ὥς οὐκ ἄρ' ἤδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐν τᾷ διέγνως τοῦτο τῶν εἰρημένων;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὲν ὁρᾷς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἐτ' ἐχθίῳ βλέπειν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1190 ὅθ' οὔνεκ' εἰμὶ τοῖς Φονεῦσι σύντροφος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

75) τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμενας κακόν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τοῖς πατρός. εἶτα τοῖσδε δουλεύω βίᾳ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βροτῶν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

76) μήτηρ καλεῖται· μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξίσοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1195 τί δρῶσα; πότερά χερσίν, ἢ λύμῃ βίου;

75) τοῖς τοῦ; τίνος τοῦτ' ἐξεσήμενας κακόν;

76) μήτηρ καλεῖται· μητρὶ δ' οὐδὲν ἔστ' ἴση.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ χερσὶ, καὶ λύμαισι, καὶ παῖσιν κακοῖς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐθ' οὐπαρήξων, οὐθ' ὁ κωλύσων πάρα;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐ δῆθ'. ὅς ῥ' ἦν γάρ μοι, σὺ προὔθηκας σποδόν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ δύσποτμ', ὡς ὀρῶν σ' ἐποικτείρω πάλαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1200 μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικτείρας ποτέ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μόνος γὰρ ἦκω τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐ δὴ ποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἦκεις ποθέν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγὼ φράσαιμ' ἂν, εἰ τὸ τῶνδ' εὖνουν πάρα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' ἔστιν εὖνουν, ὥστε πρὸς πιστάς ἐρεῖς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1205 μέθες τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τοῦτό μ' ἐργάσῃ, ξένε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πιθοῦ λέγο.τι, κούχ' ἀμαρτήσῃ ποτέ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μὴ, πρὸς γενείου, μὴ ἔξελῃ τὰ φίλτατα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ φημ' ἐάσειν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν,

1210 Ὀρέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὐΦημα Φώνει. πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκη στένω;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

77) οὐ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν Φάτιν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὕτως ἀτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1215 ἀτιμος οὐδενὸς σύ· τοῦτο δ' οὐχὶ σόν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εἴπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

78) ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἡσκημένον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἔστι· τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1220 πῶς εἶπας, ὦ παῖ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ψεῦδος οὐδὲν ὦν λέγω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἦ ζῇ γὰρ ὦνής;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἴπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἦ γὰρ σὺ κεῖνος;

77) οὐ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν ταφήν.

78) ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γε, σῶμ' ἔνι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τήνδε προσβλέψας' ἐμοῦ
σφραγίδα πατρὸς, ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ Φίλτατον Φῶς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Φίλτατον, ξυμμαρτυρῶ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1225 79) ὦ Φθέγμ', ἀφίκου;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔχω σε χερσίν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὥς τὰ λοιπ' ἔχοις αἶ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ Φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
80) ὁρᾶτ' Ὀρέστην τόνδε, μηχαναῖσι μὲν
θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον.

ΧΟΡΟΣ.

1230 ὁρῶμεν, ὦ παῖ, καπὶ συμφοραῖσι μοι
γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰὼ γοναί,

στροφή α'.

γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ Φιλτάτων,

ἐμόλετ' ἀρτίως,

1235 ἐφεύρετ', ἤλθετ', εἶδεθ' οὓς ἐχρήζετε.

79) ὦ δέλφ', ἀφίκου;

ΟΡΕΣΤ.

μηκέτ' ἄλλον ἐλπίσης.

80) ὁρᾶτ' Ὀρέστην τόνδε, μηχαναῖσι μὲν
θανόντα, νῦν δ' ἀληθινῶς σεσωσμένον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πάρεσμεν· ἀλλὰ σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί δ' ἔστι;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σιγαῖν ἄμεινον, μή τις ἐνδοθεν κλύη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

81) ἀλλ', οὐ μὰ τὰν γ' ἀδμήταν αἰὲν Ἄρτεμιν, *στροφὴ β'.*
1240 τόδε μὲν οὐ ποτ' ἀξιόσω τρέσαι,
περισσὸν ἄχθος ἐνδον
γυναικῶν ὃν αἰεί.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὄρα γε μὲν δὴ, καὶ γυναιξὶν ὥς Ἄρης
ἔνεστιν· εὖ δ' ἔξοισθα πειραθεῖσά που.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1245 82) ὀτοπτοτοί. *στροφὴ γ'.*
ἀνέφελον ἐπέβαλες
οὐ ποτε καταλύσιμον,
οὐδέποτε λησόμενον

1250 οἶον ἔφυ κακόν.
ἀμέτερον

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔξοισθα καὶ ταῦτ'· ἀλλ' ὅταν παρουσια
Φράζη, τότε ἔργων τῶνδε μεμνήσθαι χρεών.

81) ἀλλ', οὐ μὰ τὰν γ' ἀδμήτον αἰὲν Ἄρτεμιν, etc.

82) ὀτοπτοτοπτοτοί.

ἀνέφελον ἐπέβαλες
οὐ ποτε καταλύσιμον,
οὐδέποτε λησόμενον
ἀμέτερον οἶον ἔφυ κακόν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὁ πᾶς ἐμοὶ

ἀντιστρ. α'.

ὁ πᾶς ἂν πρέποι παρῶν ἐννέπειν

1255

τάδε δίνα χρόνος·

μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ξύμφημι καὶ γῶ. τοιγαροῦν σώζου τόδε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί δρῶσα;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ μὴ 'στι καιρὸς, μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1260 τίς οὖν ἂν ἀξίαν γε, σοῦ πεφηνότος,

ἀντιστρ. β'.

μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων;

ἐπεὶ σε νῦν ἀφράστως

ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τότ' εἶδες, ὅτε θεοὶ μ' ἐπώτρυναν μολεῖν.

.

83) ΗΛΕΚΤΡΑ.

.

ἀντιστρ. γ'.

1265

ἔφρασας ὑπερτέραν

τᾶς πάρος ἔτι χάριτος,

εἴ σε θεὸς ἐπῶρσεν

ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα·

δαιμόνιον

1270

αὐτὸ τίθην' ἐγώ.

83)

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔφρασας ὑπερτέραν

τᾶς πάρος ἔτι χάριτος·

εἴ σε θεὸς ἀμέτερα

ἐπῶρσε πρὸς μέλαθρα,

δαιμόνιον αὐτὸ τίθην' ἐγώ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὰ μέν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργάζειν· τὰ δὲ
δέδοικα λίαν ἡδονῇ νικωμένην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1275 ἰὼ χρόνῳ Φιλτάταν ὁδὸν
ἐπαξιώσας ὥδ' ἐμοὶ Φανῆναι,
μή τοι, πολύστονον ὥδ' ἰδὼν —

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί μὴ ποιήσω;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

84) μή μ' ἀποστερήσης
τῶν σῶν προσώπων ἡδονὰν μεθέσθαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦ κάρτα καὶ ἄλλοισι θυμοίμην ἰδὼν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ξυναινεῖς;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1280 τί μὴ οὐ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

85) ὦ Φίλαι, ἐκλυον ἄν
ἐγὼ οὐδ' ἄν ἤλπισ' αὐδάν.
ἔσχον ὀργὰν ἀναυδον,
οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα τάλαινα.
1285 νῦν δ' ἔχω σε· προὔφάνης δέ

84) — — — — μή μ' ἀποστερηθήσης,
τῶν σῶν προσώπων ἡδονήν με θέσθαι.

ΟΡΕΣΤ.

ἦ κάρτα καὶ ἄλλως σε θυμοίμην ἰδὼν.

85) ὦ φίλτατ' ἀδελφ' ἐμοῦ,
οὐκ ἔτ' ἤλπιζόν σ' ὀρᾶν,
σοῦ γε λόγον θανάτου
ἄρτι σὺν βοᾷ κλύουσα,
τάλαινα· νῦν δ' ἔχω σε,

Φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν,
 ἄς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,
 καὶ μήτε μήτηρ ὥς κακὴ δίδασκ' ἐμέ,
 1290 μήθ' ὥς πατρώαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων
 ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην·
 86) χρόνου γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος·
 αἶ δ' ἀρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ,
 σήμαιν', 87) ὅπου Φανέντες, ἢ κεκρυμμένοι,
 1295 γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ.
 οὕτως δ', ὅπως μήτηρ σε μὴ πιγνώσεται
 Φαιδρῷ προσώπῳ, νῶν ἐπελθόντοιν δόμους.
 ἀλλ' ὥς ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένη
 στέναζ'. ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν, τότε
 1300 χαίρειν παρέσται, καὶ γελᾶν ἐλευθέρως.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

88) ἀλλ, ὦ κασίγνηθ', ὧδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον,
 καὶ τοῦμόν ἐσται τῇδ'· ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς,
 πρὸς σοῦ λαβοῦσα, κούη ἐμας, ἐκτεσάμην.
 κούδ' ἂν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχὺ
 1305 αὐτῇ μέγ' εὐρεῖν κέρδος. οὐ γὰρ ἂν καλῶς
 ὑπηρετοίμην τῷ παρόντι δαίμονι.
 ἀλλ' οἶσθα μὲν τὰνθένδε, πῶς γὰρ οὐ; κλύων

προῦφάνης τε, φιλτάταν
 ἔχων πρόσοψιν, ἄς ἐγὼ οὐδ'
 ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν.

86) ἔργου γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.

87) — ὅπου φανέντες, ἢ κεκρυμμένοι,
 γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῆς ὑβρέως.

88) ἀλλ', ὦ κασίγνηθ', ὧδέ πως καὶ σοὶ φίλον,
 καὶ τοῦμόν ἐσται τῇδ'· ἐπεὶ etc.

- ὅθ' οὐνεκ' Αἰγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας
 μήτηρ δ' ἐν οἴκοις ἦν σὺ μὴ δέλσης ποθ', ὥς
 1310 γέλῳτι Φαίδρον τούμῳ ὄψεται κῆρα.
 μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκ' ἐμοί.
 κῆπεί σ' ἐσεῖδον, οὐ ποτ' ἐκλήξω χαρᾶς
 δακρυρροοῦσα. πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγώ,
 89) ἢ τις μιᾶ σε τῇδ' ὁδῷ θανόντα τε
 1315 καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον; εἰργασαι δ' ἐμ' ἄσκηπα
 ὥστ', εἰ πατήρ μοι ζῶν ἴκοιτο, μηνέτ' ἂν
 τέρας νομίζειν αὐτὸ, πιστεύειν δ' ὀρᾶν.
 ὅτ' οὖν τοιαύτην ἡμῖν ἐξήκεις ὁδὸν,
 ἄρχ' αὐτὸς, ὥς σοι θυμός. ὥς ἐγὼ μόνη
 1320 οὐκ ἂν δυοῖν ἤμαρτον· ἢ γὰρ ἂν καλῶς
 ἔσωσ' ἐμαυτήν, ἢ καλῶς ἀπωλόμην.

90) ΟΡΕΣΤΗΣ.

σιγᾶν ἐπήνεσ'· ὥς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω
 τῶν ἐνδοθεν χωροῦντος.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- εἴσιτ', ὦ ξένοι,
 ἄλλως τε καὶ Φέροντες οἳ ἂν οὔτε τις
 1325 δόμων ἀπώσασιτ', οὔτ' ἂν ἡσθήη λαβών.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

- ὦ πλεῖστα μῶροι καὶ Φρενῶν τητώμενοι,
 πότερα παρ' οὐδέν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι,
 ἢ νοῦς ἔνεστιν οὐ τις ὑμῖν ἐγγενής,
 ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
 1330 τοῖσιν μεγίστοις ὄντες οὐ γιγνώσκετε;
 ἀλλ' εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ ἵκνουν ἐγώ

89) ἢ τις μιᾶ σ' ἐν ἡμέρᾳ θανόντα τε
 καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον; etc.

90) ΧΟΡΟΣ.

σιγᾶν ἐπήνεσ', ὥς ἐπ' ἐξόδῳ τινὸς
 τῶν ἐνδοθεν χωροῦντος.

πάλαι Φυλάσσων, ἣν ἂν ὑμῖν ἐν δόμοις
τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα.
νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προὔθεμην ἐγώ.

1335 καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων,
καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς,
εἴσω παρέλθεθ', ὥς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν
ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀνμῆ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πῶς οὖν ἔχει τάντεῦθεν εἰσιόντι μοι;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

1340 καλῶς. ὑπάρχει γάρ σε μὴ γνῶναί τινα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

91) ἥγγειλας, ὥς ἔοικεν, ὥς τεθνηκότα.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

εἷς τῶν ἐν "Αἴδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὦν ἀνὴρ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

χαίρουσιν οὖν τούτοισιν; ἢ τίνες λόγοι;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

1345 τελουμένων, εἴποιμ' ἄν' ὥς δὲ νῦν ἔχει,
καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίς οὗτος ἔστ', ἀδελφε; πρὸς θεῶν, Φράσον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐχὶ ξυνιεῖς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ οἶσθ' ὅτῳ μ' ἔδωκας ἐς χεῖράς ποτε;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ποῖον; τί φωνεῖς;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ τὸ φωνέων πέδον

1350 ὑπεξεπέμφθην, σῇ προμηθεῖα, χεροῖν.

91) ἥγγειλας, ὥς ἔοικέ, μ' ὥς τεθνηκότα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἢ κείνος οὗτος, ὃν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ
μόνον προσεῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς Φόνῳ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὅδ' ἐστὶ μὴ μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις.

ΗΛΕΚΤΡΑ

ὦ Φίλτατον Φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων
1355 Ἀγαμέμνονος, πῶς ἤλθες; ἢ σὺ κείνος εἶ,
ὃς τόνδε καὶ μ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;
92) ὦ Φίλταται μὲν χεῖρες, ἡδιστον δ' ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα· πῶς οὕτω πάλαι
ξυνών μ' ἔληθες, οὐδ' ἐφαινες· ἀλλ' ἐμὲ
1360 λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἡδιστ' ἐμοί.
χαῖρ', ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾷν δοκῶ·
χαῖρ'. ἴσθι δ' ὡς μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὰ
ἤχθηρα, καὶ φίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἀρκεῖν δοκεῖ μοι. τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους,
1365 πολλαὶ κυκλοῦσι νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι,
αἱ ταῦτά σοι δείξουσιν, Ἥλέκτρα, σαφῆ.
σφῶν δ' ἐννέπω γε τοῖν παρεστώτοιν, ὅτι
νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμνήστρα μόνη·
νῦν οὐ τις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δ' ἐφέξετον,
1370 Φροντίζεθ' ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις
ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχούμενοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

93) οὐκ ἂν μακρῶν ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ἂν λόγων,
Πυλάδῃ, τόδ' εἴη τοῦργον· ἀλλ' ὅσον τάχος

92) ὦ φιλτάτας μὲν χεῖρας, ἡδιστον δ' ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα· etc.

93) οὐκ ἂν μακρῶν ἔθ' ἡμῖν ἐνδεὲς λόγων,
Πυλάδῃ, τόδ' εἴη τοῦργον· etc.

χωρεῖν ἔσω, πατρῶα προσκύνανθ' ἔδη
 1375 θεῶν, ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσιν τάδε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄναξ Ἄπολλον, ἴλεως αὐτοῖν κλύε,
 ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν, ἥ σε πολλὰ δὴ
 ἀφ' ἧν ἔχοιμι, λιπαρεῖ προὔστην χερσί.
 νῦν δ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἐξ οἴων ἔχω,
 1380 αἰτῶ, προπιτνῶ, λίσσομαι· γενοῦ πρόφρων
 ἡμῖν ἄρωγός τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
 καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰπιτίμια
 τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.

ΧΟΡΟΣ.

94) Ἴδεθ' ὅπῃ προνέμεται
 1385 τὸ δυσέριστον αἶμα Φυσῶν Ἄρης.
 βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
 μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων
 ἄφυστοι κύνες,

στροφή.

ὥστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμένει
 1390 τοῦμόν Φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον.
 παράγεται γὰρ ἐνέρων

ἀντιστρ.

δολιόπους ἄρωγός εἴσω στέγας,
 ἀρχαιοόπλουτα πατρός εἰς ἐδώλια,
 95) νεακόνητον αἶμα χειροῖν ἔχων·

1395 ὁ Μαίας δὲ παῖς
 Ἑρμῆς σφ' ἄγει, δόλον σκότῳ
 κρύψας, πρὸς αὐτὸ τέρμα, κούη ἔτ' ἀμμένει.

94) Ἴδεθ', ὅπῃ προνέμεται
 δύσερις, αἵματός τε διψῶν Ἄρης.
 βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι,
 μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων,
 ἄφυσκτ' Ἑριννύες.
 ὥστ' οὐ μ. etc.

95) νέῳ παλαιὸν αἶμα λύσων φόνῳ·
 ὁ Μαίας δὲ παῖς
 Ἑρμῆς σφ' ἄγει, etc.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φίλταται γυναῖκες, ὧνδρες αὐτίκα
τελοῦσι τοῦργον· ἀλλὰ σῖγα πρόσμενε.

ΧΟΡΟΣ.

1400 πῶς δῆ; τί νῦν πράσσουσιν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἡ μὲν ἐς τάφον
λέβητα ποσμεῖ, τῷ δ' ἐφέστατον πέλας.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ δ' ἐκτὸς ἤξας πρὸς τί;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Φρουρήσους' ὅπως
Αἰγισθος ἡμᾶς μὴ λάθῃ μολῶν ἔσω.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

αἶ αἶ αἶ αἶ. ἰὰ στέγαι

1405 Φίλων ἔρημοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

βοᾷ τις ἔνδον. οὐκ ἀκούετ', ὦ Φίλαι;

ΧΟΡΟΣ.

ἤκουσ' ἀνῆκουστα

στροφὴ α'.

δύστανος, ὥστε Φρίξαι.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἱ μοι τάλαιν'. Αἰγισθε, ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1410 ἰδοὺ μάλ' αὖ θροεῖ τις.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ τέκνον, τέκνον,

οἴκτειρε τὴν τεκοῦσαν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν

ὠκτείρεθ' οὗτος, οὗθ' ὁ γεννήσας πατήρ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα· νῦν σε στροφὴ β'.
μοῖρα καθημερία φθίνει, φθίνει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1415 ὦ μοι πέπληγμαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ μοι μάλ' αὖτις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εἰ γὰρ Αἰγίσθω θ' ὁμοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

τελοῦσ' ἀραί· ζῶσιν οἱ στροφὴ γ'.
γᾶς ὕπαι κείμενοι.

96) πολὺρρύτον γὰρ αἶμ' ὑπεξ-
1420 αἰροῦσι τῶν κτανόντων
οἱ πάλαι θανόντες.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὴν πάρεισιν οἶδε· Φοινία δὲ χεῖρ
στάζει θυηλῆς Ἄρεος.⁹⁷⁾ οὐδ' ἔχω λέγειν,
'Ορέστα, πῶς κυρεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τά γ' ἐν δόμοισι μὲν,
1425 καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισε.
τέθνηκεν ἡ τάλαινα. μηνέτ' ἐκφοβοῦ
μητρῶον ὥς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ.

96) νεόρρύτον γὰρ αἶμ' ὑπεξ-
αίροῦσι τ. κτ. etc.

97) — — — ὦ ἀδελφ' ἐμοῦ
'Ορέστα, τὰν δόμοισι λέγ' ἐμοὶ, πῶς κυρεῖ;

ΟΡΕΣΤ.

καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισε.
τέθνηκεν etc.

ΧΟΡΟΣ.

παύσασθε. λεύσσω γὰρ
Αἴγισθον ἐκ προδῆλου.

98) ΗΛΕΚΤΡΑ.

1430 ὦ παῖδες, οὐκ ἄψορρον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰσορᾷτέ που
τὸν ἄνδρ' ἐφ' ἡμῖν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὗτος ἐκ προαστίου
χωρεῖ γεγηθώς
.

ΧΟΡΟΣ.

99) βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα. ἀντιστρ. β'.
νῦν τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τάδ' ὥς πάλιν —

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1435 θάρσει· τελοῦμεν, ἦ νοεῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐπείγέ νυν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ δὴ βέβηκα.

98)

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ παῖδες, οὐκ ἄψορρον; εἰσορᾷτέ που
τὸν ἄνδρ'· ἐφ' ἡμῖν οὗτος ἐκ προαστίου
χωρεῖ γεγηθώς
.

99) βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα,
ὥς, τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τὰ λοιπὰ νῦν —

ΟΡΕΣΤΗΣ.

θάρσει, τελοῦμεν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἦ νοεῖς, τί πρακτέον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ δὴ νέγωκα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τάνθαδ' ἄν μέλοιτ' ἔμοι.

ΧΟΡΟΣ.

100) δι' ὧτος ἄν παῦρά γ' ὥς

ἀντιστρ. γ'.

ἡπίως ἐννέπειν

πρὸς ἄνδρα τόνδε συμΦέροι,

1440 λαθραῖον ὥς ὀρούση

πρὸς δίκας ἀγῶνα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τίς οἶδεν ὑμῶν, ποῦ ποθ' οἱ Φωνῆς ξένοι,

οὓς Φασ' Ὀρέστην ἡμῖν ἀγγεῖλαι βίον

λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις;

1445 101) σέ τοι, σέ κρίνω, ναὶ σέ, τήν ἐν τῷ πάρος

χρόνῳ θρασεῖαν· ὥς μάλιστά σοι μέλειν

οἶμαι, μάλιστά δ' ἄν κατειδυῖαν Φράσαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ

ἔξοιδα. πῶς γὰρ οὐχί; συμφορᾶς γὰρ ἄν

ἔξωθεν εἶην τῶν ἐμῶν τῆς Φιλτάτης.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

1450 ποῦ δῆτ' ἄν εἶεν οἱ ξένοι; δίδασκ' ἐμέ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔνδον. Φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἥ καὶ θανόντ' ἠγγειλαν ὥς ἐτητύμως;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκ· ἀλλὰ κἀπέδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τάνθαδ' ἄν μέλοιτ' ἔμοι.

100) δι' ὧτος ἄν παῦρά πως

ἡπίως etc.

101) σέ τοι, σέ κρίνω· καὶ σέ, τήν ἐν τῷ πάρος

χρόνῳ θρασεῖαν· etc.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν, ὥστε καμφάνῃ μαθεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1455 πάρεστι δῆτα, καὶ μάλ' ἄζηλος θεά.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἦ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας, οὐκ εἰωθότως.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνει τῆδε.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

102) σιγᾶν ἄνωγα, κἀναδεικνύναι πύλας
 πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὄρᾶν,
 1460 ὥς, εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος
 ἐξήρετ' ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὄρῶν νεκρὸν,
 στόμια δέχεται τὰμὰ, μηδὲ πρὸς βίαν,
 ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχῶν, Φύση Φρένας.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

103) καὶ δὴ τελεῖται τὰπ' ἐμοῦ. τῷ γὰρ χρόνῳ
 1465 νοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

104) ὦ Ζεῦ, δέδορκα Φάσμ', ἄνευ Φθόγου μὲν, εὖ
 πεπτωκός· εἰ δ' ἔπεστι Νέμεσις, οὐ λέγω.
 χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
 τὸ συγγενές τοι κἀπ' ἐμοῦ θρήνων τύχη.

102) σιγᾶν ἄνωγα, κἀναδεικνύναι δέμας
 πᾶσιν Μυκηναίοισιν etc.

103) καὶ δὴ τελεῖται τὰδ' ἐπ' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ
 νοῦν ἔσχον, etc.

104) ὦ Ζεῦ, δέδορκα σῶμα τοῦ φθονουμένου
 πεπτωκός· εἰ δ' ἔπ. etc.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1470 αὐτὸς σὺ βάσταζ'. ¹⁰⁵) οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σὸν,
τὸ ταῦθ' ὀρᾶν τε, καὶ προσηγορεῖν Φίλως.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλ' εὖ παραινεῖς, καὶ πιπείσομαι· σὺ δὲ,
εἴ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κᾶλει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αὕτη πέλας σοῦ. μῆκέτ' ἄλλοσε σκόπει.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

1475 οἳ μοι, τί λεύσσω;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίνα Φοβῆ; τίν' ὀγνοεῖς;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκευστάτοις
πέπτωχ' ὁ τλήμων;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

¹⁰⁶) οὐ γὰρ αἰσθάνη πάλαι
ζῶντας θανοῦσιν οὔνεκ' ἀνταυδάς ἴσα;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

οἳ μοι, ξυνῆκα τοῦπος. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
1480 ὅδ' οὐκ Ὀρέστης ἔσθ', ὁ προσφωνῶν ἐμέ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ μάντις ὢν ἄριστος, ἐσφάλλου πάλαι.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ὅλωλα δὴ δειλαῖος. ἀλλ' ἐμοὶ πάρες
κἄν σμικρὸν εἰπεῖν.

105) — — — οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σὸν,
τοιαῦτα δρᾶν τε καὶ προσηγορεῖν φίλους.

106) οὐ γὰρ αἰσθάνη πάλαι,
ᾗν τοὺς θανόντας, οὔνεκ' ἀνταυδάσιν σοι;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μὴ πέρα λέγειν ἔα,

πρὸς θεῶν, ἀδελφε, μηδὲ μηκύνειν λόγους.

1485 τί γὰρ βροτῶν ἂν ξὺν κακοῖς μεμιγμένων
 θυήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι;
 ἀλλ' ὡς τάχιστα κτεῖνε, καὶ κτανῶν πρόθεσ
 ταφεῦσιν, ὧν τόνδ' εἰκὸς ἐστὶ τυγχάνειν,
 ἀποπτον ἡμῶν. ὥς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν.

1490 μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

χωροῖς ἂν εἴσω ξὺν τάχει. λόγων γὰρ οὐ
 νῦν ἐστὶν ὦγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με; πῶς, τόδ' εἰ καλὸν
 τοῦργον, σκότου δεῖ, κού πρόχειρος εἴ κτανεῖν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1495 μὴ τάσσε· χώρει δ' ἐνθαπερ κατέκτανες
 πατέρα τὸν ἄμὸν, ὥς ἂν ἐν ταύτῳ θάνης.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἦ πᾶς ἀνάγκη, τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
 τὰ τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακὰ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὰ γοῦν σ'· ἐγὼ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

1500 ἀλλ' οὐ πατρώαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πόλλ' ἀντιφωνεῖς, ἦ δ' ὁδὸς βραδύνεται.
 ἀλλ' ἔρφ'.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἔφηγοῦ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σοὶ βαδιστέον πάρος.

ΛΙΓΙΣΘΟΣ.

ἢ μὴ Φύγω σε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μη' μὲν οὖν κατ' ἡδονὴν
 θάνης· φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.
 1505 χρῆν δ' εὐθύς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην,
 ὅστις πέρα πράσσειν γε τῶν νόμων θέλει,
 κτείνειν· τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ᾔην πολὺ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὼν
 δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες,
 1510 τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν..

Т Р А Х И Н И А I.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΥΛΛΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΛΙΧΑΣ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

1) Λόγος μὲν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων Φανείς,
 ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν
 θάνοι τις, οὔτ' εἰ χρηστὸς, οὔτ' εἰ τῷ κακός·
 ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν, καὶ πρὶν εἰς Ἄιδου μολεῖν,
 5 ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῇ τε καὶ βαρύν.
 ἥ τις πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
 ναλούς· ἐνὶ Πλευρῶνι, νυμφείων ὄκνον
 ἀλγιστον ἔσχον, εἰ τις Αἰτωλὶς γυνή.
 μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω,
 10 ὅς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξήτει πατρὸς,
 Φοιτῶν ἐναργῆς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
 δράκων ἐλιντὸς, ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κῦτει
 βούπρωρος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
 κρουνοὶ διεῖρῃνοντο κρηναίου ποτοῦ.
 15 τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη
 δύστηνος, αἰεὶ κατθανεῖν ἐπευχόμην,
 πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε.
 χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ μὲν, ἀσμένῃ δ' ἐμοί,
 ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·
 20 ὅς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης,
 ἐκλύεταί με. καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων
 οὐκ ἂν διείποισι· οὐ γὰρ οἶδ'· ἀλλ' ὅστις ἦν
 θακῶν ἄταρβῆς τῆς θεάς, ὅδ' ἂν λέγοι.
 ἐγὼ γὰρ ἤμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ,

1) Λόγος μὲν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων σοφῶν,
 ὡς οὐκ ἂν εἴη.

- 25 μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ.
 τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς Ἀγώνιος καλῶς,
 εἰ δὴ καλῶς. λέχος γὰρ Ἑρακλεῖ κριτὸν
 ξυστᾶσ', αἰεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω,
 κείνου προκηραίνουσα. νύξ γὰρ εἰσάγει,
 30 καὶ νύξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον.
 καΐφουσα μὲν δὴ παῖδας, οὓς κείνός ποτε,
 γήτης ὅπως ἄρουραν ἐκτοπον λαβὼν,
 σπείρων μόνον προσεῖδε καΐφαμῶν ἅπαξ.
 *) τοιοῦτος αἰὼν ἐκ δόμων τε κεῖς δόμους
 35 αἰεί τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε λατρεύοντά τω.
 νῦν δ' ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελής ἔφυ,
 ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσας ἔχω.
 ἐξ οὗ γὰρ ἔντα κείνος Ἰφίτου βίαν,
 ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχίνι τῇδ' ἀνάστατοι
 40 ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν· κείνος δ' ὅποι
 βέβηκεν, οὐδεὶς οἶδε· πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
 ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται·
 σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν.
 χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιὸν, ἀλλ' ἤδη δέκα
 45 μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ', ἀκήρυκτος μένει,
 καῖστιν τι δεινὸν πῆμα· τοιαύτην ἐμοὶ
 δέλτον λιπὼν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
 θεοῖς ἄρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.

ΘΕΡΑΠΙΑ.

- δέσποινα Δηάνειρα, πολλὰ μὲν σ' ἐγὼ
 50 κατεῖδον ἤδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα
 τὴν Ἑράκλειον ἔξοδον γοωμένην·
 νῦν δ', εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους Φρενοῦν
 γνῶμασι δούλαις, καμὲ χρὴ φράσαι τόσον.

*) τοιοῦτος αἰὼν εἰς δόμους τε καὶ δόμων
 αἰεί τὸν ἄνδρ' ἔκ. etc.

2) πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἀτὰρ
 55 ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά,
 μάλιστα δ', ὄνπερ εἰκὸς, "Υλλον, εἰ πατρὸς
 νέμοι τιν' ὥραν τοῦ καλῶς πράσσειν, δοκεῖν;
 ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρώσκει δόμους,
 ὥστ', εἴ τι σοὶ πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
 60 πάρεστι χρῆσθαι τάνδρῃ, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ὦ τέκνον, ὦ παῖ, καὶ ἄγε ννήτων ἄρα
 μῦθοι καλῶς πίπτουσιν. ἦδε γὰρ γυνὴ
 δούλη μὲν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.

ΥΛΛΟΣ.

ποῖον; δίδαξον, μήτερ, εἰ διδαικτά μοι.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

65 σοὶ, πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξενωμένου,
 τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ ἔστιν, αἰσχύνην φέρειν.

ΥΛΛΟΣ.

ἀλλ' οἶδα, μύθοις γ' εἴ τι πιστεύειν χρεών.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἰδρύσθαι χθονός;

3) ΥΛΛΟΣ.

τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον, ἐν μήκει χρόνου
 70 Λυδῇ γυναικὶ Φασί νιν λάτρην πονεῖν.

2) πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἀτὰρ
 ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά;
 μάλιστα δ', ὄνπερ εἰκὸς "Υλλον, εἰ πατρὸς
 ἀμελοῖ, ἵλιγωρεῖν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν.
 ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἄρτι προσθρώσκει δόμους,
 ὥστ', εἴ τι etc.

3)

ΥΛΛΟΣ.

τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον Ὀμφάλῃ τινὶ,
 Λυδῇ γυναικὶ, φασὶ νιν λάτρην πονεῖν.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

πᾶν τοῖνυν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν.

ΥΛΛΟΣ.

ἀλλ' ἐξαφείτῃ τοῦδέ γ', ὥς ἐγὼ κλύω.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ποῦ δῆτα νῦν ζῶν, ἢ θανών γ', ἀγγέλλεται;

ΥΛΛΟΣ.

75 Εὐβοῖδα χώραν Φασίν. Εὐρύτου πόλιν,
ἐπιστράτεύειν αὐτόν, ἢ μέλλειν ἔτι.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ἄρ' οἶσθα δῆτ', ὦ τέκνον, ὥς ἔλειπέ μοι
μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι;

ΥΛΛΟΣ.

τὰ ποῖα, μήτερ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

4) ὥς ἢ τελευτήν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν,
80 ἢ τοῦτον ἄρας ἄθλον, εἰς τὸν ὕστερον,
τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον εὐαίων' ἔχειν.
ἐν οὖν ῥοπῇ τοιαῦδε κειμένῳ, τέκνον,
οὐκ εἴ ξυνέρξων, ἢνίη' ἢ σεσώσμεθα,
κείνου βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα
85 καὶ πίπτομεν, σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος;

5) ΥΛΛΟΣ.

ἀλλ' εἴμι, μήτερ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
βάξιν κατήδη τῶνδε, καὶν πάλαι παρῆν.

ΔΗΙΑΝ.

οὔκουν νιν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν;

4) ὥς ἢ τελευτήν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν,
ἢ τοῦτον ἄρας ἄθλον εἰς τὸν Εὐρυτον,
τὸν λοιπὸν ἤδη etc.

5)

ΥΛΛΟΣ.

ἀλλ' εἴμι, μήτερ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
βάξιν κατήδη τῶνδε, καὶν πάλαι παρῆν.

νῦν δ', ὥς ξυνήμ', οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ
 πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.
 90 ἀλλ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ ἔα πατρὸς
 ἡμᾶς προταρβεῖν, οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

χώρει νυν, ὦ παῖ. καὶ γὰρ ὑστέρω τό γ' εὖ
 πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ.

ΧΟΡΟΣ.

95 "Ον αἰόλα νύξ ἐναριζομένα
 τήντει, κατευνάζει τε, Φλογιζόμενον
 "Αλιον, "Αλιον αἰτῶ
 τοῦτο, καρύξαι τὸν Ἀλκμή-
 νας, 6) πόθι μοι πόθι παῖς
 ναίει ποτ', ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ Φλεγέθων,
 100 ἢ ποντίους αὐλῶνας, ἢ
 δισσαῖς ἀπείροις κλιθεῖς,
 εἴπ', ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα.
 ποθουμένα γὰρ Φρενὶ πυνθάνομαι ἀντιστρ. α'.
 τὰν ἀμΦινεικῇ Δηϊάνειραν αἰεῖ,
 105 οἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν,
 οὐ ποτ' εὐνάζειν ἀδακρύ-

ἀλλ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ εἶα πατρὸς
 ἡμᾶς προταρβεῖν, οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν.
 νῦν δ', ὥς ξυνήμ', οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ
 πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.

ΔΗΙΑΝ.

χώρει νυν, etc.

6) — πόθι μοι, πόθι παῖς
 ναίει ποτ', ἢ λαμπρᾷ φαρέτρᾳ φλεγέθων
 ἢ ῥοντίοις ἀγῶνας, ἢ
 δισσοῖσιν ἐν δρομοῖς κλυτὸς,
 ἢ που κρατιστεύων κατ' ὄμμα.

110

115

120

125

των βλεφάρων πόθον, 7) ἀλλ'
εὐμναστον ἀνδρὸς δεῖμα τρέφουσιν ὁδοῦ
ἐνθυμίοις εὐναῖς ἀναν-

δρώτοις τρύχεσθαι, κακὰν
δύστανον ἐλπίζουσιν αἶσαν.

πολλὰ γὰρ ὥστ' ἀνάμαντος

στροφὴ β'.

ἢ Νότου ἢ Βορέα τις

εὐρέϊ κύματα πόντω

βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδοι,

8) οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ
τρέφει, τὸ δ' αὖξει βιότου

πολύπονον, ὥσπερ πέλαγος

Κρήσιον, ἀλλὰ τις θεῶν

αἰὲν ἀπλάκητον Ἀΐδα

σφε δόμων ἐρύκει.

9) ὧν ἐπιμεμφομένα σ', αἰ-

ἀντιστρ. β'.

δεῖα μὲν, ἀντία δ' οἶσω.

Φαμί γὰρ οὐκ ἀποτρύειν

ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν

7) — — — — ἀλλ'

εὐμναστον ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσ' ὁδύνας τ'

ἐνθυμίους, εὐναῖς ἀναν-

δρώτοις τρύχεται, κακὰν

δύστανος ἐλπίζουσ' ἀνάγκαν.

8) οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ

τρέφει τε καὖξει βιότου

πολύπονον ὥσπερ πέλαγος

Κρήσιον. ἀλλὰ τις θεῶν

αἰὲν ἀπλάκητον αὐ-

τοῦ σφε δόμων ἐρύκει.

9) ὧν ἐπιμεμφομένα σοι

δῆλα μὲν, ἀντία δ' ἄσω.

φαμί γὰρ etc.

130 χρῆναί σ'· ἀνάλγητα γὰρ οὐδ'
ὁ πάντα κραινῶν βασιλεὺς
ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας.
ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ
πᾶσι κυκλοῦσ', ¹⁰⁾οἷον ἄριτου
στροφάδες κέλευθοι.

135 ¹¹⁾μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα νύξ
βροτοῖσιν, οὔτε Κῆρες,
οὔτε πλοῦτος· ἀλλ' ἄφαρ
βέβακε· τῷ δ' ἐπέρχεται
χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι.

140 ἃ καὶ σὲ τὰν ἀνάσσαν ἐλπίσιν λέγω
τάδ' αἰὲν ἴσχειν·
ἐπεὶ τίς ὧδε τέκνοισι
Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν;

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Πεπυσμένη μὲν, ὡς ἀπεικᾶσαι, πάρει,
πάθῃμα τοῦμόν· ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ,
¹²⁾μή τ' ἐκμάθοις παθοῦσα· νῦν δ' ἄπειρος εἶ.
τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται

10) — — — — οἷον ἄριτου
κτου στροφάδες κέλευθοι.

11) μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα νύξ
βροτοῖσιν, οὔτε μῆνες, οὔτ'
ἐνιαυτός· ἀλλ' ἄφαρ βεβακότων
ἐπέρχεται χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι.
ἃ καὶ σὲ, τὰν ἀνάσσαν, ἐλπίσιν
λέγω· γαδαῖσιν ἴσχειν,
ἐπεὶ ν' μόνοις κακοῖσι
Ζῆν οὐδὲ δοῦλον εἶδον.

12) μήτ' ἐκμάθοις παθοῦσα, νῦν τ' ἄπειρος εἶ.
τὸ γὰρ νεάζον ἐν ἰδίῳ βόσκεται

- 145 χώροιςιν αὐτοῦ· καί νιν οὐ θάλπος θεοῦ,
οὐδ' ὄμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ,
ἀλλ' ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον,
ἐς τοῦθ', ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνῇ
κληθῇ, ¹³⁾ λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος,
150 ἢ τοι πρὸς ἀνδρὸς, ἢ τέκνων, φοβαυμένη.
τότ' ἂν τις εἰσίδοιτο, τὴν αὐτοῦ σκοπῶν
πρᾶξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.
πάθῃ μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἐγὼγ' ἐκλαυσάμην·
ἐν δ', οἶον οὐπω πρόσθεν, αὐτίκ' ἐξερῶ.
155 ὁδὸν γὰρ ἦμος τὴν τελευταίαν ἀναξ
ῶρματ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς, τότ' ἐν δόμοις
λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην
ξυνθήμαθ', ἅμοι πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτὲ,
πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιών, οὐπω φράσαι.
160 ἀλλ' ὥς τι δράσων εἶρπε, κοῦ θανούμενος.
¹⁴⁾ νῦν δ' ὥς ἔτ' οὐκ ὦν, εἶπε μὲν λέχους ὅτι
χρεῖη μ' ἐλέσθαι κτῆσιν· εἶπε δ' ἦν τέκνοις
μοῖραν πατρῶας γῆς διαίρετον νέμοι·
χρόνον προτάξας ὥς τρίμηνον, ἥνικ' ἂν
165 χώρας ἀπείη, κἀνιαύσιον, βεβῶς,
τότ' ἢ θανεῖν χρεῖη σφε τῷδε τῷ χρόνῳ,
ἢ τοῦθ' ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος,

χώροιςιν αὐτοῦ, καί νιν οὐ θάλπος θέρους,
οὐδ' ὄμβρος, etc.

13) — λάβῃ τε νέον τι φροντίδων μέρος,
ἢ τοι πρὸς ἀνδρὸς etc.

14) νῦν δ' ὥς τεθνήξων, εἶπε μὲν, λέχους ὅ τι
χρεῖη μ' ἐλέσθαι κτῆσιν· εἶπε δ' ἦν τέκνοις
μοῖραν πατρῶας γῆς διαίρετον νέμοι·
χρόνον προτάξας, ὥς, τρίμηνον ἥνικ' ἂν
χώρας ἀπείη κἀνιαύσιον βεβῶς,
τότ' ἢ θανεῖν etc.

τὸ λοιπὸν ἤδη ζῆν ἀλυπῆτῳ βίῳ.

- 15) τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα
 170 τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων,
 ὡς τὴν παλαιὰν Φηγὸν αὐδῆσαι ποτε
 Δωδῶνι δισσῶν ἐκ Πελειάδων ἔφη.
 καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβάλει χρόνου
 τοῦ νῦν παρόντος, ὡς τελεσθῆναι χρεών.
 175 ὥσθ' ἠδέως εὐδουσάν ἐκπηδᾶν ἐμὲ
 φόβῳ, Φίλαι, ταρβοῦσαν, εἴ με χρὴ μένειν
 πάντων ἀρίστου Φωτὸς ἐστερημένην.

ΧΟΡΟΣ.

εὐφημίαν νῦν ἴσχ'· ἐπεὶ καταστεφῇ
 στείχονθ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα 16) πρὸς χάριν λόγων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- 180 δέσποινα Δηάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων
 ὄκνου σε λύσω. τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον
 καὶ ζῶντ' ἐπίστω, καὶ κρατοῦντα, καὶ μάχης
 ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

τίν' εἶπας, ὦ γεραιέ, τόνδ' ἐμοὶ λόγον;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- 185 τάχ' ἐς δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιν
 ἤξειν, Φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθὼν λέγεις;

15) τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα·
 ὡς τὴν παλαιὰν Φηγὸν αὐδῆσαί ποτε
 Δωδῶνι δισσῶν ἐκ Πελειάδων, τέλος
 τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων,
 καὶ τῶνδε ναμέρτεια εἰς.

16) — — — — πρὸς χάριν λόγων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἐν βουθερεῖ λειμῶνι πρόσπολος θροεῖ
 Λίχας ὁ κήρυξ ταῦτα. τοῦδ' ἐγὼ κλύων
 190 ἀπῆξ', ὅπως σοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε,
 πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι, καὶ κτώμην χάριν.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν, εἴπερ εὐτυχεῖ;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐκ εὐμαρεῖα χρώμενος πολλῇ, γύναι.
 κύκλω γὰρ αὐτὸν Μηλιεύς ἅπας λεῶς
 195 κρίνει παραστάς, οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω.
 τὸ γὰρ ποδοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων
 οὐκ ἂν μεθεῖτο, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν.
 οὕτως ἐκεῖνος οὐχ ἐκὼν, ἐκούσι δὲ
 ξύνεστιν· ὅψει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῇ.

17) ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

200 ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις,
 ἔδωκας ἡμῖν, ἀλλὰ σὺν χρόνῳ, χαράν.
 Φωνήσατ', ὦ γυναῖκες, αἵ τ' ἔσω στέγης,
 αἵ τ' ἐκτὸς αὐλῆς, ὡς ἄελπτον ὄμμ' ἐμοῖ
 Φήμης ἀνασχὸν τῇσδε νῦν καρπούμεθα.

ΧΟΡΟΣ.

205 Ἄνολολύξατε δόμοι
 ἐφ' ἐστίοις ἀλαλαγαῖς.

ὁ μελλό-

17)

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις,
 ἔδωκας ἡμῖν, ἀλλὰ σὺν χρόνῳ, χαράν.
 φωνήσατ', ὦ γυναῖκες, αἵ τ' ἔσω στέγης,
 αἵ τ' ἐκτὸς αὐλῆς, ὡς, ἄελπτον ὄμμ' ἐμοῖ
 φήμης ἀνάσχον, θεοῖσί γε χαριούμεθα.
 ἀνολολύζετε δόμοι
 ἔφ' ἐστίοις ἀλαλαγαῖς.

ὁ μελλόνυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων
 ἴτω κλαγγά· τὸν εὐφάρετραν
 Ἀπόλλωναν προστάταν,
 210 ὁμοῦ δὲ Παιᾶνα, Παιᾶν'
 ἀνάγετ', ὦ παρθένοι,
 βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον
 Ἀρτεμιν Ὀρτυγίαν,
 ἐλαφηβόλον, ἀμφίπυρον,
 215 γείτονάς τε Νύμφας.
 αἶρομ', οὐδ' ἀπώσομαι
 τὸν αὐλὸν, ὦ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενός.
 ἰδοὺ μ' ἀναταράσσει,
 εὐοῖ μ' ὁ κισσὸς ἄρτι βακχίαν
 220 ὑποστρέφων ἄμιλλαν.
 ἰὼ ἰὼ Παιάν·
 ἴδ', ἴδ', ὦ φίλα

ὁ μελλόνυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρ-
 σένων ἴτω κλαγγά· τὸν εὐ-
 φάρετραν Ἀπολλῶναν προστάταν,
 ὁμοῦ δὲ Παιᾶνα, Παιᾶν'
 ἀνάγετ'· ὦ παρθένοι
 βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον
 Ἀρτεμιν Ὀρτυγίαν,
 ἐλαφηβόλον, ἀμφίπυρον,
 γείτονάς τε Νύμφας.

ΧΟΡΟΣ.

αἶρομ', οὐδ' ἀπώσομαι
 τὸν αὐλὸν, ὦ τύραννε, τᾶς
 ἐμᾶς φρενός· ἰδοὺ μ' ἀναταράσσει,
 εὐοῖ,
 ὁ κισσὸς ἄρτι βακχίαν
 ὑποστρέφων ἄμιλλαν.
 Ἰὼ, ἰὼ Παιάν·
 ἴδ', ἴδ', ὦ φίλα γύναι,

γύναι, τάδ' ἀντίπρωρα δῆτά σοι βλέπειν
πάρεστ' ἐναργῇ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

225 Ὅρῳ, Φίλαι γυναῖκες, οὐδ' ἔμ' ὄμματος
Φρουρὰ παρῆλθε, τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον·
χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὔνέπω, χρόνῳ
πολλῷ Φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρει.

ΛΙΧΑΣ.

230 ἀλλ' εὖ μὲν ἴγμεθ'· εὖ δὲ προσφωνούμεθα,
γύναι, κατ' ἔργου κτῆσιν. ἄνδρα γὰρ καλῶς
πράσσουντ' ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ὦ Φίλτατ' ἀνδρῶν, πρῶθ', ἃ πρῶτα βούλομαι,
δίδαξον, εἰ ζῶνθ' Ἡρακλέα προσδέξομαι.

ΛΙΧΑΣ.

18) ἔγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε
235 καὶ ζῶντα, καὶ θάλλοντα, κοῦ νόσῳ βαρύν.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ποῦ γῆς; πατρώας, εἴτε βαρβάρου; λέγε.

ΛΙΧΑΣ.

ἀκτὴ τις ἔστ' Εὐβοίῃς, ἐνθ' ὀρίζεται
βωμοῦς, τελεῖ τ' ἔγναρπα Κηναίῳ Διῖ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

εὐκταῖα φαίνων, ἥ 'πὸ μαντείας τινός;

ΛΙΧΑΣ.

240 εὐκταῖ', ὅθ' ἥρει τῶνδ' ἀνάστατον δορὶ
χώραν γυναικῶν, ὧν ὄρας ἐν ὄμμασιν.

τάδ' ἀντίπρωρα δὴ σοι
βλέπειν πάρεστ' ἐναργῇ.

18) ἔγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε
τὸ σῶμα, καὶ θάλλοντα, etc.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

αὐταὶ δὲ, πρὸς Θεῶν, τοῦ ποτ' εἰσὶ, καὶ τίνες;
οἰκτραὶ γὰρ, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με.

ΛΙΧΑΣ.

245 ταύτας ἐκεῖνος, Εὐρύτου πέρσας πόλιν,
ἐξείλεθ' αὐτῷ κτῆμα καὶ Θεοῖς κριτόν.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ἦ καπὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον
χρόνον βεβῶς ἦν ἡμερῶν ἀνῆριθμον;

ΛΙΧΑΣ.

οὐκ. ἀλλὰ τὸν μὲν πλεῖστον ἐν Λυδοῖς χρόνον
κατείχεθ', ὥς Φησ' αὐτός, οὐκ ἐλεύθερος,
250 ἀλλ' ἐμποληθεῖς. τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ Φθόνον,
γύναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ Φανῆ.
κεῖνος δὲ πραθεῖς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ
ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὥς αὐτὸς λέγει.

255 χ' οὕτως ἐδήχθη τοῦτο τοῦνειδος λαβὼν,
ὥσθ' ὅρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν,
ἦ μὲν τὸν ἀγχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους
ξὺν παισὶ καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.

260 κούχ ἡλίωσε τοῦπος. ἀλλ' ὅθ' ἄγνός ἦν,
στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν, ἔρχεται πόλιν
τὴν Εὐρυτεῖαν. τόνδε γὰρ μεταίτιον

μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους·
ὃς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον,
ξένον παλαιὸν ὄντα, ¹⁹⁾ πολλὰ μὲν λόγοις
ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾷ Φρενὶ,

265 λέγων, χεροῖν μὲν ὥς ἄφυκτ' ἔχων βέλη,
τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν·

19) — — — πολλὰ μὲν λόγοις

ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτήρ' ὑβρίσεν
χεροῖν· λέγων μὲν, ὥς, ἄφυκτ' ἔχων βέλη,
τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν

- Φωνεῖ δὲ, δοῦλος ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου
 ραίοιτο· δείπνοις δ' ἡνίκ' ἦν οἰνωμένος
 ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν. ὦν ἔχων χόλον,
 270 ὡς ἵκετ' αὖθις Ἴφιτος Τιρυνθίαν
 πρὸς κλιτὺν, ἵππους νομάδας ἐξιχνοσχοπῶν,
 τότε ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα. θῆτέρα δὲ νοῦν
 ἔχοντ', ἀπ' ἀκρας ἦκε πυργώδους πλακῆς.
 ἔργου δ' ἑκατι τοῦδε μηνίσας ἀναξ
 275 ὁ τῶν ἀπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος
 πρατὸν νιν ἐξέπεμψεν, οὐδ' ἠνέσχετο,
 ὅθ' οὔνεκ' αὐτὸν μοῦνον ἀνθρώπων δόλῳ
 ἔκτεινεν· εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἠμύνατο,
 Ζεὺς τ' ἂν ξυνέγνω ξὺν δίκῃ χειρουμένῳ.
 280 ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες.
 κεῖνοι δ' ὑπέρχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς
 αὐτοὶ μὲν Ἄιδου πάντες εἰς οἰκήτορες,
 πόλις δὲ δούλη· 20) τάσδε δ', ἄσπερ εἰσορᾷς,
 ἐξ ὀλβίων ἀζήλον εὐροῦσαι βίον,
 285 χωροῦσι πρὸς σέ. ταῦτα γὰρ πόσις γ' ὁ σὸς
 ἐφείτ'· ἐγὼ δὲ, πιστὸς ὦν κείνῳ, τελῶ.
 αὐτὸν δ' ἐκείνον, εὖτ' ἂν ἀγνὰ θύματα
 ῥέξῃ πατρώῳ Ζηνὶ τῆς ἀλώσεως,
 Φρόνει νιν ὡς ἥξοντα. τοῦτο γὰρ λόγου
 290 πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἥδιστον κλύειν.

αὐτοῦ τε, δοῦλός τ' ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου
 ραίοιτο· δείπνοις δ' ἡνίκ' ἦν οἰνωμένος,
 ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν etc.

- 20) — — — τάσδε δ', ἄσπερ εἰσορᾷς
 ἐξ ὀλβίων ἀζήλον εὐρούσας βίον,
 ἐπόρευσα πρὸς σέ. ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς
 ἐφείτ', ἐγὼ τε, πιστὸς ὦν κείνῳ, τελῶ.
 αὐτὸν δ' ἐκ. etc.

21) ΧΟΡΟΣ.

ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ,
τῶν μὲν παρόντων, τῶν δὲ πεπυσμένη λόγῳ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

- πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἄν, ἀνδρὸς εὐτυχῇ
κλύουσα πρᾶξιν τήνδε, πανδίῳ Φρενί;
295 πολλή 'στ' ἀνάγκη τῇδε τοῦτο συντρέχειν.
ὅμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις
ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτε.
ἐμοὶ γὰρ οἴκτος δεινὸς εἰσέβη, Φίλαι,
ταύτας ὁρώσῃ δυσπότμους, ἐπὶ ξένης
300 χώρας αἰόλους ἀπάτοράς τ' ἄλωμένας,
αἱ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
ἀνδρῶν, τανῦν δὲ δοῦλον ἴσχουσιν βίον.
ὦ Ζεῦ Τροπαῖε, μή ποτ' εἰσίδοιμί σε
πρὸς τοῦμόν οὔτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,
305 μηδ', εἴ τι δράσεις, τῇσδέ γε ζώσης ἔτι.
οὕτως ἐγὼ δέδοικα, τάσδ' ὁρωμένη.
ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ' εἶ νεανίδων;
ἀνανδρὸς, ἢ τεκνοῦσσα; 22) πρὸς μὲν γὰρ Φύσιν,
πάντων ἄπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις.
310 Λίχα, τίνος ποτ' ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν;
τίς ἢ τεκοῦσα; τίς δ' ὁ Φιτύσας πατήρ;

21)

ΧΟΡ.

ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ,
τὰ μὲν παρόντα, τὰ δὲ πεπυσμένη λόγῳ.

ΔΗΙΑΝ.

πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἄν, ἀνδρὸς εὐτυχῇ
κλύουσα πρᾶξιν πανδίῳ κηρύγματι;
πολλή γ' ἀνάγκη etc.

- 22) — — — — πρὸς μὲν γὰρ φύσιν
κακῶν ἄπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις.
Λίχα, etc.

ἔξειπ'· ἐπεὶ νιν τῶνδε πλεῖστον ὤκτισα
βλέπουσ', ὅσω περ καὶ Φρονεῖν οἶδεν μόνη.

ΛΙΧΑΣ.

τί δ' οἶδ' ἐγώ; τί δ' ἄν με καὶ κρίνοις; ἴσως
315 γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

23) μὴ τοῦ τυραννεύοντος Εὐρύτου σπορά;

ΛΙΧΑΣ.

οὐκ οἶδα. καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστόρουν μακράν.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

οὐδ' ὄνομα πρὸς τοῦ τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις;

ΛΙΧΑΣ.

ἦκιστα· σιγῇ τοῦμὸν ἔργον ἦνυτον.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

320 εἶπ', ὦ τάλαιν', ἀλλ' ἡμῖν ἐκ σαυτῆς· ἐπεὶ
καὶ ξυμφορά τις μὴ εἰδέναι σέ γ', ἥ τις εἶ.

ΛΙΧΑΣ.

24) οὐ τ' ἄρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου
χρόνῳ διοίσει γλῶσσαν, ἥ τις οὐδαμᾶ
προὔφηνεν οὔτε μείζον', οὔτ' ἐλάσσονα.

325 ἀλλ' αἰέν, ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος,
δακρυρροεῖ δύστηνος, ἐξ ὅτου πάτραν
διήνεμον λέλοιπεν. ἥ δέ τοι τύχη
κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ἥδ' οὖν ἐάσθω, καὶ πορευέσθω στέγας

23) μὴ τῶν θυγατέρων Εὐρύτου οὐδ' αὖ τις κυρεῖ;

24) σιγῶσα δὴ τῷ πρόσθεν αἰέν ἐξ ἴσου
χρόνῳ διοίσει, γλῶσσαν ἥ τις οὐδαμᾶ
προὔφηνεν οὔτε μείζον', οὔτ' ἐλάσσονα.
ἀλλ' αἰέν etc.

330 οὕτως ὅπως ἤδιστα, ²⁵) μηδὲ πρὸς κακοῖς
τοῖς οὖσι λύπην πρὸς γ' ἐμοῦ λύπης λάβοι·
ἄλλῃς γὰρ ἢ παροῦσα. πρὸς δὲ δώματα
χωρῶμεν ἤδη πάντες, ὥς σύ γ' οἶ θέλεις
σπεύδης, ἐγὼ δὲ τᾶνδον ἐξαρκῇ τιθῶ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

335 αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἐμμείνας', ὅπως
μάθης, ἄνευ τῶνδ', οὗς τινὰς γ' ἄγεις ἔσω,
ὧν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας, ἐκμάθης γ' ἃ δεῖ.
τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

τί δ' ἐστὶ, τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

340 σταθεῖς' ἄκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος
μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὖθις πάλιν
καλῶμεν, ²⁶) ἢ μοι ταῖσδέ τ' ἐξείπειν θέλεις;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

σοὶ ταῖσδέ τ' οὐδὲν εἴργεται· τούτους δ' ἔα.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

345 καὶ δὴ βεβᾶσι, χῶ λόγος σημαινέτω.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνῆρ ὅδ' οὐδὲν, ὧν ἔλεξεν ἄρτίως,
Φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν. ἀλλ' ἢ νῦν κακὸς,
ἢ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν.

25) — — — — — μηδὲ πρὸς κακοῖς
τοῖς οὖσι μηδὲν πρὸς γ' ἐμοῦ λύπης λάβοι·
ἄλλῃς γὰρ ἢ παροῦσα. πρὸς δὲ δώματα
χωρῶμεν ἤδη πάντες, ὥς σύ θ' οἶ θέλεις
σπεύδης, ἐγὼ τε τᾶνδον ἐξαρκῇ τιθῶ.

26) —, ἢ 'μοὶ ταῖσδέ τ' ἐξείπειν θέλεις;

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

τί Φῆς; σαφῶς μοι Φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς.
 350 ²⁷⁾ ἃ μὲν γὰρ ἐξείρηκας, ἄγνοιά μ' ἔχει.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τούτου λέγοντος τάνδρὸς εἰσήκουσ' ἐγὼ,
 πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὥς τῆς κόρης
 ταύτης ἔκαστι κείνος Εὐρυτόν θ' ἔλοι,
 τήν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν· Ἔρως δέ νιν
 355 μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε·
 οὐ τὰπὶ Λυδοῖς, οὐδ' ἐπ' Ὀμφάλη πόνων
 λατρεύματ', οὐδ' ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος·
 ὃν νῦν παρώσας οὗτος, ἔμπαλιν λέγει.
 ἀλλ' ἦνίη οὐκ ἔπειθε τὸν Φυτοσπόρον
 360 τὴν παῖδα δοῦναι, κρύφιον ὥς ἔχοι λέχος,
 ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἐτοιμάσας,
 ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, ²⁸⁾ ἐν ἧ
 τὸν Εὐρυτον τόνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων·
 κτείνει τ' ἀνακτα πατέρα τῆσδε, καὶ πόλιν
 365 ἔπερσε. ²⁹⁾ καὶ νιν, ὥς ὄρᾳς, ἤκει δόμους
 εἰς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως, γύναι,
 οὐδ' ὥστε δούλην· μηδὲ προσδόκα τάδε·
 οὐδ' εἰκὸς, εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ.
 ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σέ δηλῶσαι τὸ πᾶν,
 370 δέσποιν', ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα.

27) ἃ μὲν γὰρ ἐξείρηκας ἄγνοία μ' ἔχει.

28) — — — —, ἐν ἧ
 τὸν Εὐρυτον ἄνομι' εἶπε δεσπόζειν θρόνων.

29) — — καὶ νῦν, ὥς ὄρᾳς, ἤκει δόμους
 εἰς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως, γύναι,
 οὐδ' ὥστε δούλην τήνδε γ', ὥς δάμαρτα δέ,
 ὥς εἰκὸς, ἥσπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ.
 ἔδοξεν οὖν μοι, etc.

καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέση Τραχινίων
ἀγορᾷ ξυνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοὶ,
ὥστ' ἐξελέγχειν· εἰ δὲ μὴ λέγω Φίλα,
οὐχ ἥδομαι, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὅμως.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

375 οἳ μοι τάλαινα, ποῦ ποτ' εἰμι πράγματος;
τίν' εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον,
λαθραῖον; 30) ὦ δύστηνος, ἄρ' ἀνώνυμος
πέφυκεν, ὥσπερ οὐπάγων διώμνυτο,
ἢ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

380 πατρὸς μὲν οὔσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ
Ἰόλῃ ἠκαλεῖτο, τῆς ἐκεῖνος οὐδαμᾶ
βλάστας ἐφώνει, δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν.

ΧΟΡΟΣ.

31) ὅλοινοτο μὴ τι πάντες οἱ κακοὶ, τὰ δὲ
λαθραῖ' ὅς ἀσχεῖ μὴ πρέποντ' αὐτῷ κακὰ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

385 τί χρὴ ποιεῖν, γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις
τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεπληγμένη κυρῶ.

ΧΟΡΟΣ.

πεύθου μολοῦσα τάνδρως, ὡς τάχ' ἂν σαφῆ
λέξειεν, εἴ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.

30) — — ὦ δύστηνος, ἄρ' ἀνώνυμος
πέφυκεν, ὥσπερ οὐπάγων διώμνυτο;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἡκιστα· λαμπρὰ γὰρ κατ' ὄνομα καὶ φύσιν,
πατρὸς μὲν οὔσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ,
Ἰόλῃ ἠκαλεῖτο, τῆς etc.

31) ὅλοινοτο πάντες οἱ κακοὶ, μάλιστα δὲ
λαθραῖ' ὅς ἀσχεῖ etc.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ἀλλ' εἶμι· καὶ γὰρ οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις.

ΧΟΡΟΣ.

390 ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἢ τί χρὴ ποιεῖν;

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

μίμν', ὥς ἀνὴρ ὅδ' οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων,
ἀλλ' αὐτόκλητος, ἐκ δόμων πορεύεται.

ΛΙΧΑΣ.

τί χρὴ, γύναι, μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν;
32) δίδαξον, ὥς ἔρποντος εἰσορᾶς ἐμοῦ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

395 ὥς ἐκ ταχείας, ξὺν χρόνῳ βραδεῖ μολῶν,
ἄσσεις, πρὶν ἡμᾶς ἀνανεώσασθαι λόγους.

ΛΙΧΑΣ.

ἀλλ' εἴ τι χρήζεις ἱστορεῖν, πάρειμ' ἐγώ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ἢ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις;

ΛΙΧΑΣ.

ἴστω μέγας Ζεὺς, ὦν γ' ἂν ἐξειδῶς κυρῶ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

400 τίς ἡ γυνὴ δῆτ' ἐστίν, ἣν ἦκεις ἄγων;

ΛΙΧΑΣ.

Εὐβοίης· ὦν δ' ἐβλάσταν, οὐκ ἔχω λέγειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὗτος, βλέφ' ὧδε. πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;

32) δίδαξον, ὥς ἔρποντος, ὥς ὁρᾶς, ἐμοῦ.

ΔΗΙΑΝ.

ὧδ' ἐκ ταχείας, ξὺν χρόνῳ βραδεῖ μολῶν,
ἄσσεις, πρὶν ἢ λαβεῖν τε καὶ δοῦναι λόγους;

ΛΙΧΑΣ.

ἀλλ' εἴ τι χρήζεις etc.

ΛΙΧΑΣ.

σὺ δ' εἰς τί δὴ με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τόλμησον εἰπεῖν, εἰ Φρονεῖς, ὅ σ' ἱστορῶ.

ΛΙΧΑΣ.

405 πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δηάνειραν, Οἰνέως
κόρην, δάμαρτά θ' Ἡρακλέους, εἰ μὴ κυρῶ
λεύσσω μάλιστα, δεσπότην τε τὴν ἐμήν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τοῦτ' αὐτ' ἔχρηζον, τοῦτό, σου μαθεῖν. λέγεις
δέσποιναν εἶναι τήνδε σήν;

ΛΙΧΑΣ.

δίκαια γάρ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

410 τί δῆτα; ποῖαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην,
ἣν εὐρεθῆς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὢν;

ΛΙΧΑΣ.

πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποιήλας ἔχεις;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐδέν. σὺ μὲν τοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς.

ΛΙΧΑΣ.

ἄπειμι. μῶρος δ' ἦν πάλαι κλύων σέθεν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

415 οὐ· πρὶν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ.

ΛΙΧΑΣ.

λέγ', εἴ τι χρήσεις. καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.

33) ΑΓΓΕΛΟΣ.

τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἐπεμψας ἐς δόμους,
κάτοισθα δῆτ' ;

33)

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἐπεμψας ἐς δόμους,
κάτοισθα δήπου;

ΛΙΧΑΣ.

οὐ Φημί· πρὸς τί δ' ἱστορεῖς;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐκ οὖν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὀρᾷς,
 420 Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν;

ΛΙΧΑΣ.

ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; τίς ποθεν μολῶν
 σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρῶν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πολλοῖσιν ἀστῶν· ἐν μέσῃ Τραχινίων
 ἀγορᾷ πολὺς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος.

ΛΙΧΑΣ.

ναί.

425 κλύειν γ' ἔφασκον. ταῦτό δ' οὐχὶ γίγνεται,
 δόκησιν εἰπεῖν, κᾶξαικριβῶσαι λόγον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ποῖαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτος λέγων,
 δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν;

ΛΙΧΑΣ.

ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν, Φράσον, Φίλη
 430 δέσποινα, τόνδε, τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὅς σου παρῶν ἦκουσεν, ὥς ταύτης πόθῳ
 πόλις δαμείῃ πᾶσα, κούχῃ ἡ Λυδία
 πέρσειεν αὐτήν, ἀλλ' ὁ τῆσδ' ἔρως Φανείς.

ΛΙΧΑΣ.

φημί· πρὸς τί δ' ἱστορεῖς;

ΑΓΓΕΛ.

οὐκ οὖν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοία στέγεις,
 Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν;

ΛΙΧΑΣ.

ποίοισιν ἀνθρώποισι; τίς πόθεν μολῶν
 σοὶ μαρτυρήσει etc.

ΛΙΧΑΣ.

ὦνθρωπος, ὦ δέσποιν', ἀποστήτω· τὸ γὰρ
435 νοσοῦντι ληρεῖν, ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρωνος.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

μὴ, πρὸς σὲ τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος
Διὸς καταστράπτουτος, ἐκκλέψῃς λόγον.
οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῇ,
οὐδ' ἢ τις οὐ κἀτοιδὲ τάνθρωπων, ὅτι
440 χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς αἰεί.
34) Ἐρωτι μὲν νυν ὅστις ἀντανίσταται,
πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ.
οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
κἀμοῦ γε· πῶς δ' οὐ χἀτέρας, οἷας γ' ἐμοῦ;
445 35) ὥστ' εἴ τι τῷ μῶ τάνδρῃ, τῇδε τῇ νόσῳ
ληφθέντι, μεμπτός εἰμι, κάρτα μαίνομαι,
ἢ τῇδε τῇ γυναικὶ, τῇ μεταιτίᾳ
τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ, μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος.
οὐκ ἔστι ταῦτ'· ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν
450 ψεύδῃ, μάθῃσιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις·
εἰ δ' αὐτὸς αὐτὸν ὧδε παιδεύεις, ὅταν
θέλης γενέσθαι χρηστὸς, ὀφθήσῃ κακός.
ἀλλ' εἰπέ πᾶν τἀληθές· ὥς ἐλευθέρῳ,
ψευδεῖ καλεῖσθαι, κῆρ πρᾶσεστιν οὐ καλή,
455 ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίγνεται.
36) πολλοὶ γὰρ, οἷς εἴρηκας, οἱ φράσους' ἐμοί.
κεῖ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς, ἐπεὶ

34) Ἐρωτι μὲν νυν ὅστις ἀντανίσταται,
πύκτης ὅπως, ἐς χεῖρας, etc.

35) ὥστ' εἴ τι τῷ μῶ γ' ἀνδρὶ, τῇδε etc.

36) πολλοὶ γὰρ, οἷς εἴρηκας, αὖ φράσους' ἐμοί.
κεῖ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς, ἐπεὶ

- τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειεν ἄν·
 τὸ δ' εἰδέναι, τί δεινόν; οὐχὶ χᾶτέρας
 460 πλείστας ἀνὴρ εἰς Ἡρακλῆς ἔγημε δῆ;
 κοῦπω τις αὐτῶν ἔκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν
 ἠνέγκατ', οὐδ' ὄνειδος· ἦδε τ', οὐδ' ἂν εἰ
 κάρτ' ἐντακεῖη τῷ Φιλεῖν, ἐπεὶ σφ' ἐγὼ
 ὦντειρα δὴ μάλιστα προσβλέψας, ὅτι
 465 τό κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσε,
 καὶ γῆν πατρώαν οὐχ ἐκοῦσα δύσμορος
 ἔπερσε καδούλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 ρείτω κατ' οὔρον· σοὶ δ' ἐγὼ Φράζω κακὸν
 πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἐμ' ἀψευδεῖν ἀεί.

ΧΟΡΟΣ.

- 470 πείθου λεγούσῃ χρηστὰ, κοῦ μέμψει χρόνῳ
 γυναικὶ τῇδε, καὶ π' ἐμοῦ κτήσει χάριν.

ΛΙΧΑΣ.

- ἀλλ', ὦ Φίλη δέσποιν', ἐπεὶ σε μανθάνω
 θνητὴν φρονοῦσαν θνητὰ, κοῦκ ἀγνώμονα,
 πᾶν σοι Φράσω τάληθές, οὐδὲ κρύψομαι.
 475 ἔστιν γὰρ οὕτως, ὥσπερ οὗτος ἐννέπει.
 ταύτης ὁ δεινὸς ἵμερός ποθ' Ἡρακλῆ
 διῆλθε, καὶ τῆσδ' οὔνεχ' ἡ πολύφθορος
 καθηρέθη πατρώος Οἰχαλίας δορί.
 καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
 480 οὐτ' εἶπε κρύπτειν, οὐτ' ἀπηρνήθη ποτέ.
 ἀλλ' αὐτὸς, ὦ δέσποινα, δειμαίνων τὸ σὸν

τὸ μὴ πυθέσθαι τοῦτό, μ' ἀλγύνειεν ἄν,
 τὸ δ' εἰδέναι τὸ δεινόν, οὐχί. χᾶτέρας
 πλείστας ἀνὴρ εἰς Ἡρακλῆς ἔγημε δῆ,
 κοῦπω τις αὐτῶν ἔκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν
 ἠνέγκατ'· οὐδ' οὖν οἶσεθ' ἦδε γ', οὐδ' ἂν εἰ
 κάρτ' ἐντακεῖη etc.

μη στέρνον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
 ἤμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἀμαρτίαν νέμεις.
 ἐπεὶ γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον,
 485 κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν,
 καὶ στέργε τὴν γυναῖκα, καὶ βούλου λόγους,
 οὓς εἶπας ἐς τήνδ', ἐμπέδως εἰρηκέναι.
 ὥς τ' ἄλλ' ἐκεῖνος πάντ' ἀριστεύων χεροῖν,
 τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπανθ' ἦσσαν ἔφυ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

490 ἄλλ' ὦδε καὶ Φρονοῦμεν, ὥστε ταῦτα δρᾶν,
 κοῦ τοι νόσον γ' ἐπαικτὸν ἐξαιρούμεθα,
 θεοῖσι δυσμαχοῦντες. ἄλλ' ἔσω στέγης
 χωρῶμεν, ὥς λόγων τ' ἐπιστολὰς Φέρης,
 ἃ τ' ἀντὶ δώρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι,
 495 καὶ ταῦτ' ἄγης. κενὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε
 χωρεῖν, προσελθόνθ' ὦδε σὺν πολλῷ στόλῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Μέγα τι σθένος ἃ Κύπρις ἐκφέρειται στροφή.
 νίκας αἰεί. καὶ τὰ μὲν θεῶν
 παρέβαν, χῶπως Κρονίδα
 500 ἀπάτασεν, οὐ λέγω,
 οὐδὲ τὸν ἔννυχον Ἄϊδαν,
 οὐ Ποσειδάωνα τινάητορα γαίης.
 37) ἄλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἀκοιτίν
 ἀμφίγυοι κατέβαν πρὸ γάμων τινές,
 505 πᾶμπληκτα παγκρόνιτά τ' ἐξ-
 ἦλθον ἄεθλ' ἀγώνων.
 ὁ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος, ὑψίκερω ἀντιστρ.
 τετράορον Φάσμα ταύρου,

37) ἄλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἀκοιτίν
 ἀμίδεοι κατέβαν πρὸ γάμων τινές.
 πᾶμπλ. etc.

510

Ἀχελῷος ἀπ' Οἰνιαδᾶν·
 ὁ δὲ Βαυχίας ἀπὸ
 ἦλθε παλίντονα Θήβας
 τόξα, καὶ λόγχας, ῥόπαλόν τε τινάσσων,
 παῖς Διός· οἱ τότε ὁλλεῖς
 ἦϊσαν ἰέμενοι λεχέων· μόνα δ'

515

εὐλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις
 ῥαβδονομεῖ ξυνοῦσα.
 τότε ἦν χερὸς, ἦν δὲ τόξων
 πάταγος, ταυρείων τ'
 ἀνάμιγδα νεράτων·

520

ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι κλίμακες,
 ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα
 πλήγματα, καὶ στόνος ἀμφοῖν.

525

38) ἃ δ' εὐῶπις ἄβρα
 τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ ἦστο,
 τὸν ὃν προσμένους ἀκοίταν.
 ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἶα φράζω.
 τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας
 ἔλεινόν ἀμμένει·
 καὶ πόμα ματρὸς ἄφαρ βέβα-
 κεν, ὥς πόρτις ἐρήμα.

530

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ἦμος, Φίλοι, κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ
 ταῖς αἰχμαλώτοις παισίν, ὥς ἐπ' ἐξόδῳ,

τῆμος

38) ἃ δ' εὐῶπις ἄβρα
 τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ
 ἦσται, τὸν ὃν προσμένους ἀκοίταν·
 ὁμοῦ δὲ μάτηρ μὲν, ὅσπερ ἄξει
 τό γ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας,
 ἔλεινόν ἀμμένει·
 ἃ δ' ἀπὸ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν,
 ὥς πόρτις ἐρήμα.

- τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρα,
 τὰ μὲν, φράσουσα, χερσὶν ἄτεχνησάμην,
 535 τὰ δ', οἷα πάσχω ξυγκατοικτιουμένη.
 39) κόρην γὰρ, οἶμαι δ', οὐκ ἔτ', ἀλλ' ἐξευγμένην
 παρεισδέδεγμαι, φόρτον ὥστε ναυτίλος,
 λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.
 καὶ νῦν δὴ οὔσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ
 540 χλαίνης ὑπαγνάλισμα. τοιάδ' Ἡρακλῆς,
 ὁ πιστὸς ἡμῖν ἀγαθὸς καλούμενος,
 οἰνούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.
 ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι
 νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῇδε τῇ νόσῳ·
 545 τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῇδ' ὁμοῦ, τίς ἂν γυνῇ
 δύναίτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων;
 40) ὁρῶ γὰρ ἦβην, τὴν μὲν ἔρπουσαν πρόσω,
 τὴν δὲ φθίνουσαν· ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ
 ὀφθαλμὸς ἄνθρωπος, τῶν δ' ὑπεκτρέπειν πόδα.
 550 ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς
 ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνὴρ.
 ἀλλ' οὐ γὰρ, ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνειν καλὸν
 γυναικῶ νοῦν ἔχουσιν. 41) ἧ δ' ἔχω, φίλαι,
 λυτήριον λύπημα, τῇδ' ὑμῖν φράσω.
 555 ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ
 θηρὸς, λέβητι χαλινέῳ κειρυμμένον,

39) κόρην γὰρ, οἶμαί γ', οὐκ ἔτ', ἀλλ' etc.

40) ὁρῶ γὰρ ἦβην τὴν μὲν ἔρπειν εἰς πρόσω,
 τὴν δὲ, φθίνουσαν, ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ
 ὀφθαλμὸς ἄνθρωπος, τῶνδ' ὑπεκτρέπειν πόδα.
 ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς
 ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνὴρ ἦ.

41) — — — — ἦν δ' ἔχω, φίλαι,
 λυπήματος λύσιν γε, τῇδ' ὑμῖν φράσω.

- ὃ παῖς ἔτ' οὔσα, τοῦ δασυστέρνου παρὰ
 Νέσσου Φθίνοντος ἐν Φόνων ἀνειλόμην,
 ὃς τὸν βαθυῤῥουν ποταμὸν Εὐήνον βροτοῦς
 560 μισθοῦ ἴπореυε χερσίν, οὔτε πομπίμοις
 κώπαις ἐρέσσω, οὔτε λαίφεσιν νεώς.
 42) ὃς καὶ μὲ, τῶν στόλων πατρώων ἡνίκα
 ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἐσπόμην,
 Φέρων ἐπ' ὤμοις, ἡνίκα ἦν μέσῳ πόρῳ,
 565 ψαύει ματαίαις χερσίν· ἐκ δ' ἡὔσ' ἐγὼ,
 χῶ Ζηνὸς εὐθύς παῖς ἐπιστρέψας, χεροῖν
 ἦεν κομήτην ἰόν· ἐς δὲ πλεύμονας
 στέρνων διεῤῥοίζησεν. ἐκθνήσκων δ' ὁ θῆρ
 τοσοῦτον εἶπε· Παῖ γέροντος Οἰνέως,
 570 τοσόνδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν, εἴαν πίθῃ,
 πορθμῶν, ὅθ' οὔνεχ' ὑστάτην σ' ἐπεμψ' ἐγώ.
 εἴαν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἶμα τῶν ἐμῶν
 σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσίν, ἧ μελαγχόλους
 ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας,
 575 ἔσται Φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον
 τῆς Ἡρακλείας, ὥστε μή τιν' εἰσίδων
 στέρξει γυναῖκα κείνος ἀντὶ σοῦ πλέον. —
 τοῦτ' ἐννοήσας, ὧ φίλαι· δόμοις γὰρ ἦν,
 κείνου θανόντος, ἐγνεκλεισμένον καλῶς·
 580 χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' ὅσα
 ζῶν κείνος εἶπε· καὶ πεπείρανται τάδε.
 κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγὼ,
 μήτ' ἐκμάθοιμι, τὰς τε τόλμώσας στυγῶ·
 φίλτροις δ' εἴαν πῶς τήνδ' ὑπερβαλώμεθα
 585 τὴν παῖδα, καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ,

42) ὃς καὶ μὲ, τὸν πατρώον ἡνίκα στόλον
 ξὺν Ἡρακλεῖ etc.

43) μεμηχάνηται τοῦργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μὴ, πεπαύσεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,
δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

590 οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὥς τὸ μὲν δοκεῖν
ἐνεστι, πείρα δ' οὐ προσωμίλησά πω.

ΧΟΡΟΣ.

44) ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὥς οὐδ', εἰ δοκεῖς
ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα, μὴ πειρωμένη.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

595 ἀλλ' αὐτὴν εἰσόμεσθαι, τόνδε γὰρ βλέπω
θυραῖον ἤδη· διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται.
μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθ', ὥς σκότῳ
κἂν αἰσχροῦ πράσσης, οὐ ποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ.

ΛΙΧΑΣ.

τί χρὴ ποιεῖν; σήμαινε, τέκνον Οἰνέως,
ὥς ἐσμέν ἤδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

600 ἀλλ' αὐτὰ δὴ σοι ταῦτα καὶ πράσσω, Λίχα,
ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἡγορῶ ξέναις,
ὅπως Φέρης μοι τόνδε γ' 45) εὐϋφῇ πέπλον,
δώρημ' ἐκείνῳ τάνδρ' ἰτῆς ἐμῆς χερός.
διδούς δὲ τόνδε, Φράζ', ὅπως μηδεὶς βροτῶν
605 κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροῖ,

43) μεμηχάνημαι τοῦργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μὴ, πεπαύσομαι.

44) ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν· ὥς οὐδ' εἰ δοκεῖς
ἔχειν ἔχοις ἂν γνῶμα, μὴ πειρωμένη.

45) — — — — εὐαφῇ πέπλον,
δώρημ' ἐκείνῳ etc.

- 46) μηδ' ὄψεται νιν μήτε Φέγγος ἡλίου,
μήτ' ἔρκος ἱερὸν, μήτ' ἐφέστιον σέλας,
πρὶν κεῖνος αὐτὸν Φανερός ἐμφανῇ σταθεῖς
δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρα ταυροσφάγῳ.
- 610 οὕτω γὰρ ἠΰγμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους
ἴδοιμι σωθέντ', ἢ κλύοιμι, πανδίῃως
στελεῖν χιτῶνι τῷδε, καὶ Φανεῖν θεοῖς
δυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.
- 47) καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κεῖνος εὐμαθὲς,
615 σφραγίδι θέμενος τῇδ' ἐπ' ὄμμα, γνώσεται.
ἀλλ' ἔρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
τὸ μὴ 'πιδυμεῖν, πομπὸς ὦν, περισσὰ δρᾶν
ἔπειθ', ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
κᾶμοῦ ξυνελθοῦς, ἐξ ἀπλῆς διπλῇ Φανῇ.

ΛΙΧΑΣ.

- 620 ἀλλ', εἴπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην
βέβαιον, οὐ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε,

- 46) μηδ' ὄψεται νιν μήτε φέγγος ἡλίου,
μήτε πρόσεδρον μήτ' ἐφέστιον σέλας,
πρὶν κεῖνος αὐτὸν φανερόν ἐμφανῆς δυτῆρ
δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρα ταυροσφάγῳ.
οὕτω γὰρ εὐγμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους
ἴδοιμι σωθέντ', ἢ κλύοιμι πανδίῃως,
στελεῖν χιτῶνι etc.
- 47) καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ἐκείνῳ γ' εὐμαθὲς,
σφραγίδος ἔρκος τῷδε πώματι ἐντεθέν.
ἀλλ' ἔρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν λόγον,
ἔπειθ', ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
κᾶμοῦ ξυνελθοῦς, ἐξ ἀπλῆς διπλῇ φανῇ,
τὸ μὴ 'πιδυμεῖν, πομπὸς ὦν, περισσὰ δρᾶν.

ΛΙΧΑΣ.

- ἀλλ', εἴπερ Ἑρμοῦ etc.

τὸ μὴ οὐ τὸδ' ἄγγος ὥς ἔχει δεῖξαι Φέρων,
48) λόγων τε πίστιν, ὧν ἔχεις, ἐφαρμόσαι.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

στείχοις ἂν ἤδη. καὶ γὰρ ἐξεπίστασαι
625 τὰ γ' ἐν δόμοισιν ὥς ἔχοντα τυγχάνει.

ΛΙΧΑΣ.

ἐπίσταμαί τε καὶ Φράσω σεσωσμένα.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ἀλλ' οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὄρων
προσδέγμαιτ', αὐτὴν ὥς ἐδεξάμην Φίλωσ.

ΛΙΧΑΣ.

ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοῦμὸν ἡδονῇ κέαρ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

630 τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ
μὴ πρῶ λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
πρὶν εἰδέναι τὰ κεῖθεν εἰ ποθούμεθα.

ΧΟΡΟΣ.

635 ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα
θερμὰ λουτρά, καὶ πάγους
οἷτας παραναιετάοντες,
οἳ τε μέσσαν Μηλίδα παρὰ λίμναν,
χρυσалаκάτου τ' αἰτὰν κόρας,
ἐνθ' Ἑλλάνων ἀγοραί
640 Πυλάτιδες καλέονται,
ὁ καλλιβόας τάχ' ὑμῖν
αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
ἰάχων καναχὰν ἐπάνεισιν,
ἀλλὰ θείας ἀντίλυρον μούσας.

στροφὴ α'.

ἀντιστρ. α'.

48) λόγων τε πίστιν, ὧν ἐφαρμόσας ἔχεις.

645 49) ὁ γὰρ Διὸς Ἀλκιμήνας τε κόρος
σεῦται, πάσας ἀρετᾶς
λάφυρ' ἔχων, ἐπ' οἴκους·

650 50) ὃν ἀπόπτολιν εἶχομεν, στροφὴ β'.
πάντα δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι
χρόνον, πελάγιον, ἴδριες οὐδέν·
αἱ δέ οἱ Φίλα δάμαρ τάλαινα,
δυστάλαινα καρδίαν,
πάγμιλαυστος αἶεν ὦλλυτο.

655 51) νῦν δ' Ἄρης οἰστρηθεὶς
ἐξέλυτ' ἐπίπονον ἀμέραν.
ἀφίκοιτ', ἀφίκοιτο· μὴ ἀντιστρ. β'.
σταλὴ πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῷ,
πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε,
νασιῶτιν ἐστίαν ἀμείψας,
ἐνθα κλήζεται θυτῆρ·

660 52) ὅθεν μόλοι πανάμερος,
τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ
συγκραθεὶς, ἐπὶ προφάσει θηρός.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Γυναῖκες, ὥς δέδοικα, μὴ περαιτέρῳ
πεπραγμέν' ἢ μοι πάνθ', ὅσ' ἀρτίως ἔδρων.

49) ὁ γὰρ Διὸς Ἀλκιμήνας τε παῖς
σεῦται etc.

50) ὃν ἀπόπτολιν εἶχομεν
πλέον ἢ δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι
χρόνον, πλανατὸς ἴδριες οὐδέν.
αἱ δέ οἱ etc.

51) νῦν δ' Ἄρης Εὐρυσθέως
ἐκλύει ἑπιπόνου σφε λατρείας.

52) ὅθεν μόλοι πανάμερος,
τοῖς πέπλοις ἐγχρίστῳ
συγκραθεὶς φρένας αἵματι θηρός.

ΧΟΡΟΣ.

665 τί δ' ἐστὶ, Δηάνειρα, τέκνον Οἰνέως;

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

οὐκ οἶδ'· ἀθυμῶ δ', εἰ Φανήσομαι τάχα
κακὸν μέγ' ἐκπράξας ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ δὴ τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων;

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

670 μάλιστα γ'· ὥστε μή ποτ' ἂν προθυμίαν
ἀδῆλον ἔργου τῷ παραινέσαι λαβεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

δίδαξον, εἰ διδακτὸν, ἐξ ὅτου Φοβῆ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

53) τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, οἷον ἂν Φράσω
γυναῖκες, ὑμῖν θαυμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.
ὧ γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως
675 ἔχριον, ἀργῆτ' οἶδ' εὐείρου πόσῳ,
τοῦτ' ἠφάνισται, διάβορον πρὸς οὐδενὸς
τῶν ἔνδον, ἀλλ' ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ Φθίνει,
54) καὶ ψῆ κατ' ἄκρας σπιλάδος. ὥς δ' εἰδῆς ἅπαν,
ἢ τοῦτ' ἐπράχθη, μείζον' ἐκτενῶ λόγον.
680 ἐγὼ γὰρ ὦν ὁ θῆρ με Κένταυρος, πονῶν
πλευρὰν πικρᾷ γλωχίνι, προὔδιδάξατο,
παρῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσωζόμην,
χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφὴν.

53) τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, οἷον, ἂν φράσω,
γυναῖκες, ὑμῖν θαυμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.
ὧ γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως
ἔχριον ἄγματος, οἶδ' εὐείρῳ πόσῳ,
τοῦτ' ἠφάνισται, etc.

54) καὶ ψήγεται κατ' ἑδαφος. ὥς δ' εἰδῆς ἅπαν,
ἢ τοῦτ' ἐπράχθη μείζον' ἐκτενῶ λόγον.

- 685 καὶ μοὶ τὰ δ' ἦν πρόρρητα, καὶ τοιαῦτ' ἔδρων,
 τὸ Φάρμακον τοῦτ' ἄτυρον, ἀντὶνός τ' αἰεὶ
 θερμῆς ἀθικτον, ἐν μυχοῖς σώζειν ἐμὲ,
 ἕως ἂν ἀρτίχριστον ἀρμόσαιμί που.
 καὶ δρων τοιαῦτα. νῦν δ', ὅτ' ἦν ἐργαστέον,
 690 ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ
 μαλλῶ, σπάσασα κτησίῳ βοτοῦ λάχνην·
 καὶ θηκα συμπτύξας ἀλαμπές ἡλίου
 κοίλῳ ζυγάστρῳ δῶρον, ὥσπερ εἶδετε.
 ἔσω δ' ἀποστείχουσα, δέρομαι Φάτιν
 ἀφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.
 695 τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ρίψασά πως
 τῆς οἴδης, ᾧ προὔχριον, ⁵⁵⁾ ἐς μέσσην Φλόγα,
 ἀντὶν' ἐς ἡλιῶτιν· ὥς δ' ἐθάλπετο,
 ρεῖ πᾶν ἀδῆλον, καὶ κατέψηται χθονὶ,
 μορφῇ μάλιστ' εἰκαστὸν, ὥστε πρίονος
 700 ἐκβρώματ' ἂν βλέψαις ἐν τομῇ ξύλου.
 τοιόνδε κεῖται προπετές. ἐκ δὲ γῆς· ὅθεν
 προὔκειτ', ἀναζέουσι θρουβώδεις ἀφροὶ,
 γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε πρίονος ποτοῦ
 χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.
 705 ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω·
 ὁρῶ δ' ἐμ' ἔργον δεινὸν ἐξεργασμένην.
 πόθεν γὰρ ἂν ποτ', ἀντὶ τοῦ θνήσκων ὁ θῆρ
 ἐμοὶ παρέσχ' εὐνοίαν, ἧς ἐθνησχ' ὑπερ;
 οὐκ ἔστιν ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι
 710 χρήζων, ἐθαλγέ μ'· ὦν ἐγὼ μεθύστερον,
 ὅτ' οὐκ ἔτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρυνυμαι.
 μόνη γὰρ αὐτόν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι
 γνώμης, ἐγὼ δύστηνος ἐξαποφθερῶ.

55) — — — —, ἡλιωτίδος

ἀκτῖνος ἐς μέσσην φλόγ'· ὥς δ' ἐθάλπετο,
 ρεῖ πᾶν etc.

- 56) τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν
 715 Χείρωνα πημῆναντα, χῶσα περ ἄν θίγῃ,
 φθείρει τὰ πάντα κνώδαλ'· ἐκ δὲ τοῦδ' ὅδε
 σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας,
 πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξῃ γοῦν ἐμῇ.
 καίτοι δέδονται, κείνος εἰ σφαλήσεται,
 720 ταύτῃ ξὺν ὀρμῇ καὶ με συνθανεῖν ἅμα.
 ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσιν οὐκ ἀνασχετόν,
 ἥ τις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι.

ΧΟΡΟΣ.

- ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖν ἀναγκάως ἔχει·
 57) τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

- 725 οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλευμασιν
 οὐδ' ἐλπίς, ἥ τις καὶ θράσος τι προξενεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἐκουσίας
 ὀργῇ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

- τοιαῦτα δ' ἄν λέξειεν οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ
 730 κοινωνός, ἀλλ' ὧ μὴδέν ἐστ' οἴκοις βαρύ.

ΧΟΡΟΣ.

σιγᾶν ἄν ἄρμόζοι σε τὸν πλείω λόγον.

- 56) τὸν γ' Ἡρακλέους ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν
 Χείρωνα πημῆναντα, χ' ὥν περ ἄν θίγῃ,
 φθείρονθ' ἅπαντα κνώδαλ'· ἐκ δὲ τοῦδ' ὅδε
 σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέτα
 σαφῶς ὀλεῖ καὶ τόνδε δόξῃ γοῦν ἐμῇ.
 καίτοι δέδοκται, κείνος εἰ σφαλήσεται
 ταύτῃ ξὺν ὀρμῇ, καὶ με συνθανεῖν ἅμα.
 ζῆν γὰρ etc.

- 57) τὴν δ' ἐλπίδα χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.

εἰ μὴ τι λέξεις παιδὶ τῷ σουτῆς· ἐπεὶ
 πάρεστι, μαστὴρ πατρὸς ὃς πρὶν ᾤχετο.

ΥΛΛΟΣ.

ὦ μῆτερ, ὥς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἐν εἰλόμην,
 735 ἢ μηκέτ' εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην
 ἄλλου κεκλῆσθαι μητέρ', ἢ λῶους Φρένας
 τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαι ποθεῖν.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

58) τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ, πρὸς γ' ἐμοῦ στυγούμενον;

ΥΛΛΟΣ.

τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω
 740 πατέρα, κατακτείνασα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

οἱ μοι. τίς ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;

ΥΛΛΟΣ.

ὃν οὐχ' οἶόν τε μὴ τελεσθῆναι. τὸ γὰρ
 Φανθεῖν τίς ἂν δύναιτ' ἀγέννητον ποιεῖν;

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν
 745 ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με Φῆς;

ΥΛΛΟΣ.

αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασι
 πατρὸς δεδορικῶς, κοῦ κατὰ γλώσσαν κλύων.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ποῦ δ' ἐμπελάζεις τ' ἀνδρὶ, καὶ παρίστασαι;

ΥΛΛΟΣ.

εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ Φωνεῖν χρεών.
 750 ὅθ' εἶρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν,
 νίκης ἄγων τρόπαια κἀκροθίνια,

58) τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ, πρὸς γ' ἐμοῦ ἔειργασμένον:

- αὐτὴ τις ἀμφίβλυστος Εὐβοίας ἄκρον
 Κήναιόν ἐστιν, ἔνθα πατρώω Διὶ
 βωμοὺς ὀρίζει, τεμενίαν τε Φυλλάδα·
 755 οὐ νιν τὰ πρῶτ' ἐσεῖδον ἄσμενος πόθω.
 μέλλουσι δ' αὐτῷ πολυθύτουα τεύχεϊν σφαγὰς
 κήρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οἰκεῖος Λίχας,
 τὸ σὸν Φέρων δώρημα, θανάσιμον πέπλον.
 ὃν κείνος ἐνδύς, ὡς σὺ προὔξεφίεσο,
 760 ταυροκτονεῖ μὲν, δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων,
 λείας ἀπαρχήν, βοῦς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμοῦ
 ἐνατὸν προσῆγε συμμιγῇ βοσκήματα.
 59) καὶ πρῶτα μὲν δείλαιος, ἴλεω φρενὶ,
 κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ, κατηύχετο·
 765 ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο
 φλόξ αἵματηρά, καπὸ πείρας δρυὸς,
 ἰδρὼς ἀνῆει χρωτὶ, καὶ προσπτύσσετο
 πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος,
 χιτῶν ἅπαν κατ' ἄρθρον· ἦλθε δ' ὀστέων
 770 ὀδαγμὸς ἀντίσπαστος· εἶτα Φοίνιος
 ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο,
 ἐνταῦθα δὴ ᾗβόησε τὸν δυσδαίμονα
 Λίχαν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,
 ποίαις ἐνέγκαι τόνδε μηχαναῖς πέπλον·

59) καὶ πρῶτα μὲν δείλαιος ἴλεω φρενὶ,
 κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ, κατεύχετο·
 ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο
 φλόξ αἵματηρά, καπὸ πείρας δρυὸς
 ἰδρὼς ἀνῆει χρωτὶ, πρὸς τ' ἐπτύσσετο
 πλευραῖσιν ἀρτίκολλος ὠνδρωποκτόνος
 χιτῶν ἅπαν κατ' ἄρθρον, εἶτα δ' ὀστέων
 ὀδαγμὸς ἀντίσπαστος ἐλθὼν φοίνιος
 ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο·
 ἐνταῦθα δὴ ᾗβόησε etc.

- 775 ὁ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος, τὸ σὸν μόνης
 δώρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν ἐσταλμένον.
 καὶ κείνος, ὡς ἤκουσε, καὶ διώδυνος
 σπαραγμὸς αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθήψατο,
 μάρψας ποδὸς νιν, ἄρθρον ἧ λυγίζεται,
 780 ῥίπτει πρὸς ἀμφίπλευστον ἐκ πόντου πέτραν·
 60) κρατὸς δὲ λευκὸν μύελον ἐκραίνει μέσου,
 διασπαρέντος αἵματος, κόμης δ' ὁμοῦ.
 ἅπας δ' ἀνευφήμησεν οἰωγῇ λεῶς,
 τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·
 785 κούδεις ἐτόλμα τάνδρὸς ἀντίον μολεῖν.
 ἐσπᾶτο γὰρ πέδονθε καὶ μετάρσιος,
 βοῶν, ἰύζων· ἀμφὶ δ' ἐπύπουν πέτραι,
 Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες, Εὐβοίας τ' ἄκραι.
 ἐπεὶ δ' ἀπεῖπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
 790 ῥίπτων ἑαυτὸν, πολλὰ δ' οἰωγῇ βοῶν,
 τὸ δυσπάρεινον λέκτρον ἐνδατούμενος
 σοῦ τῆς ταλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον,
 οἷον κατακτῆσαιτο λυμαντὴν βίου,
 τότε ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
 795 ὀφθαλμὸν ἄρας, εἶδ' ἔμ' ἐν πολλῷ στρατῷ
 δακρυρροοῦντα, καὶ με προσβλέψας, καλεῖ·
 ὦ παῖ, πρόσελθε, μὴ Φύγης τοῦμὸν κακὸν,
 μηδ' εἴ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοί.
 ἀλλ' ἄρον ἔξω, καὶ μάλιστα μὲν μέθες
 800 ἐνταῦθα, ὅπου με μή τις ὄψεται βροτῶν·
 εἰ δ' οἶντον ἴσχεις, ἀλλὰ μ' ἐκ γε τῆςδε γῆς
 πόρθμευσον ὡς τάχιστα, μηδ' αὐτοῦ θάνω. —
 τοσαῦτ' ἐπισκῆψαντος, ἐν μέσῳ σιᾶφει
 θέντες σφδ, πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις,

60) κόμας δὲ λευκοῦ μυελοῦ κραίνει, μέσου
 κρατὸς διασπαρέντος, αἵματός δ' ὁμοῦ.
 ἅπας δ' ἀνευφ. etc.

- 805 βρυχώμενον σπασμοῖσι. καί νιν αὐτίκα
 ἢ ζῶντ' ἐσόψεσθ', ἢ τεθνηκότ' ἀρτίως.
 τοιαῦτα, μήτερ, πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ
 καὶ δρῶσ' ἐλήφθης, ὣν σε ποίνιμος Δίη
 τίσαιτ', Ἑριννύς τ'. εἰ θέμις γ', ἐπεύχομαι
 810 θέμις δ', ἐπεὶ μοι τὴν θέμιν σὺ προὔβαλες,
 πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ
 κτείνασ', ὅποῖον ἄλλον οὐκ ὄψει ποτέ.

ΧΟΡΟΣ.

τί σὶγ' ἀφέρπεις; οὐκ ἄτοιςθ', ὅθ' οὕνεκα
 ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ;

ΤΑΛΟΣ.

- 815 εἴτ' ἀφέρπειν. οὔρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν
 αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἐρπούση καλός.
 ὄγνον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
 μητροῦν, ἢ τις μηδὲν ὥς τεκοῦσα δρᾷ;
 ἀλλ' ἐρπέτω χαίρουσα· τὴν δὲ τέρψιν, ἣν
 820 τῷ μῶ δίδωσι πατρὶ, τήνδ' αὐτὴ λάβοι.

ΧΟΡΟΣ.

- Ἴδ' οἶον, ὦ παῖδες, προσέμιξεν ἄφαρ στροφὴ α'.
 τοῦπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν
 τᾶς παλαιφάτου προνοίας,
 ὃ τ' ἔλακεν, ὅποτε τελεόμηνος ἐκφέροι
 825 δωδέκατος ἄροτος, ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων
 τῷ Διὸς αὐτόπαιδι, καὶ τὰδ' ὀρθῶς
 ἔμπεδα κατουρίζει.
 πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσω
 61) ἔτι ποτ' ἔτ' ἐπίπονόν γ' ἔχοι
 830 θανῶν λατρείαν;

61) ἔτι ποτ' ἔτ' ἐπίπονον
 ἔχοι θανῶν λατρείαν;

- 62) εἰ γάρ σφε Κενταύρου Φονία νεφέλα ἀντιστρ. α'.
 χρίει δολοποιὸς ἀνάγκη,
 πλευρᾷ προστακέντος ἰοῦ,
 ὃν τέκετο θάνατος, ἔτεκε δ' αἰόλος δράκων,
 835 πῶς ὅδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι,
 δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας προστετακὼς
 Φάσματι; μελαγχαίτα δ'
 ἄμμιγὰ νιν αἰκίζει
 Νέσσου Φόνια δολόμυθα κέντρ'
 840 ἐπιζέσαντα.
 63) ὣν ἅδ' ἅ τλάμων ἄοικνον στροφὴ β'.
 μεγάλην προσορῶσα δόμοισι βλάβαν,
 νέων αἰσσόντων γάμων,
 τὰ μὲν οὐ τι προσέβαλ' ἀπ' ἀλλοθρόου
 845 γνῶμας μολόντ' ὀλεθρίαις ξυναλλαγαῖς.
 ἧ που ὀλοὰ στένει,
 ἧ που ἀδινῶν χλωρὰν

62) Εἰ γάρ σφε Κενταύρου φονίῳ κεφάλαια
 χρίει δολοποιὸς ἀνάγκη
 πλευρὰ προστακέντος ἰοῦ,
 ὃν γ' ἔτεκε θάνατος, ἔτεκε δ' αἰόλος δράκων,
 πῶς ὅδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἀντέλλειν ἴδοι;
 δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας προστετακὼς
 σπάσματι, μελαγχαίτα δ'
 ἄμμιγὰ νιν αἰκίζει
 Νέσσου φόνια δολομύ-
 θα κέντρ' ἐπιζέσαντα.

63) Ὡν ἅδ', ἅ τλάμων, ἄοικνος,
 μεγάλην προσορῶσα δόμοισι βλάβαν
 νέων αἰσσόντων γάμων,
 ταῦτα τὰ φίλτρα προσέβαλ' ἀπ' ἀλλόθρου
 γνῶμας μολόντ' ἐπ' ὀλεθρίαις ξυναλλαγαῖς·
 ἧ που νῦν ὀλοὰ στένει,
 ἧ που νῦν ἀδινῶν χλω-

850 τέγγει δακρύων ἄχναν,
 αἶ δ' ἐρχομένα
 μοῖρα προφαίνει δολίαν
 καὶ μεγάλην ἄταν.

64) Ἐρρώγεν παγὰ δακρύων·

ἀντιστρ. β'.

 νέχυται νόσος, ὧ πόποι, οἶον ἀναρ-
 σίων οὔπω ἀγακλειτόν

855 Ἡρακλέα ἔπεμoleν πάθος οἰκτίσαι.

 ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορὸς,

 αἶ τότε θοὸν νύμφαν

 ἀγαγες ἀπ' αἰπεινᾶς

 τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾶ·

860 αἶ δ' ἀμφίπολος

 Κύπρις ἀναυδὸς φανερά

 τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

 πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς

 οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὀρμωμένου;

865 τί φημί;

 ρὰν ἐκχεῖ δακρύων ἄχναν·

 αἶ δ' ἐρχομένα μοῖρα προφαίνει

 δολίαν καὶ μεγάλην ἄταν.

64) Ἐρρώγεν παγὰ δακρύων,

 μέγ' ὑπέρτατον, ὧ πόποι, οἶον ἀναρ-

 σίων ἀπ' οὔποτ' ἀγάκλυτον

 Ἡρακλέα ἔπεμole, πάθος οἰκτίσαι.

 ἰὼ κελαινὰ ἑπoμαχου λόγχα δορὸς,

 αἶ ποθ' ἄλωτάν νύμφαν

 ἀγαγες ἐξ αἰπεινᾶς

 τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾶ.

 ἀδ' ἀμφίπολος γὰρ ἀναυδὸς κακῶν

 φανερά τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ.

 Πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς

 οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὀρμωμένου;

 τί φημί;

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ἤχεῖ τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῇ
κωκυτὸν εἶσω· καί τι καινίζει στέγη.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ξύνες δὲ
τήνδ', ὡς ἀήθης καὶ ξυνωφρυωμένη
870 χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σηματοῦσά τι.

ΤΡΟΦΟΣ.

ᾧ παῖδες, ὡς ἄρ' ἡμῖν οὐ σμικρῶν κακῶν
ἤρξεν τὸ δῶρον, Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.

ΧΟΡΟΣ

τί δ', ὦ γεραῖα, καινοποιηθὲν λέγεις;

ΤΡΟΦΟΣ.

βέβηκε Δηάνειρα τὴν πανυστάτην
875 ὁδῶν ἀπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ δὴ ποθ' ὡς θανοῦσα;

ΤΡΟΦΟΣ.

πάντ' ἀκήνοας.

ΧΟΡΟΣ.

τέθνηκεν ἢ τάλαινα;

ΤΡΟΦΟΣ.

δεύτερον κλύεις.

65) ΧΟΡΟΣ.

τάλαιν' ὀλεθρία, τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φῆς;

ΤΡΟΦΟΣ.

ἤχεῖ τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῇ
κωκυτὸν εἶσω· καί τι καινίζει στέγη.

ξύνες δὲ

τήνδ', ὡς ἀήθης καὶ ξυνωφρυωμένη
χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σηματοῦσά τι.

ΤΡΟΦΟΣ.

ᾧ παῖδες, ὡς ἄρ' ἡμῖν etc.

65)

ΧΟΡΟΣ.

τάλαιν' ὀλεθρία, τίνι μόρῳ θανεῖν σφε φῆς;

ΤΡΟΦΟΣ.

σχετλιώτατα πρὸς γε πρᾶξιν.

ΧΟΡΟΣ.

880

εἰπὲ τῷ μόρῳ, γύναι, ξυντρέχει.

ΤΡΟΦΟΣ.

αὐτὴν διηΐστωσε.

ΧΟΡΟΣ.

τίς θυμὸς, ἢ τίνες νόσοι;

ΤΡΟΦΟΣ.

τάνδ' αἰχμὰ βέλεος κακοῦ
ξυνεΐλε.

ΧΟΡΟΣ.

885

πῶς ἐμήσατο
πρὸς θανάτῳ θάνατον
ἀνύσασα μόνα;

ΤΡΟΦΟΣ.

στονόεντος ἐν τομᾷ σιδήρου.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπεΐδες, ὦ ματαία, τάνδ' ὕβριν;

ΤΡΟΦΟΣ.

ἐπεΐδον, ὥς δὴ πλησία παραστάτις.

σχετλιωτάταν γε πρᾶξιν εἰπὲ, τῷ τρόπῳ,
γύναι, ξυνέτρεχεν;

ΤΡΟΦΟΣ.

οὐ διηΐστωσέ νιν
οὔτε νόσος, οὔτε γῆρας ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
αἰχμὰ βέλεος εἶλε σφε.

ΧΟΡΟΣ.

τίς δ' ἐμήσατο
πρὸς θανάτῳ θάνατον
στονόεντος ἐν τομᾷ σιδήρου; μῶν σὺ τὸν
ἀνύσαντ' ἐπεΐδες, ὦ ματαία, τάνδ' ὕβριν;

ΤΡΟΦΟΣ.

ἐπεΐδον, ὥς δὴ πλησία παραστάτις.

ΧΟΡΟΣ.

890

τίς ἦν; πῶς; Φέρ' εἶπέ.

ΤΡΟΦΟΣ.

αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

τί Φωνεῖς;

ΤΡΟΦΟΣ.

σαΦηνῇ.

ΧΟΡΟΣ.

ἔτεκεν, ἔτεκεν μεγάλην

ἃ νέορτος ἅδε νύμφα

895

δόμοισι τοῖςδ' ἐριννύν.

ΤΡΟΦΟΣ.

ἄγαν γε· μᾶλλον δ' εἰ παροῦσα πλησία

ἔλευσσεσ οἷ' ἔδρασε, κάρτ' ἂν ὤντισας.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χεὶρ γυναικεία κτίσαι;

ΤΡΟΦΟΣ.

δεινῶς γε· πεύσει δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.

900 *) ἐπεὶ παρῆλθε δωμαίων ἔσω μόνη,

καὶ παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια

στορνύνθ', ὅπως ἄψορρον ἀντῶη πατρὶ,

κρύψας' ἐαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι,

ἔβρυχᾷτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ', ὅτι

905

γένοιτ' ἐρήμη, ἥλαιε δ' ὀργάνων ὅτου

ψαύσειεν, οἷς ἐχρῆτο δειλαία πάρος·

ἄλλη δὲ κἄλλη δωμαίων στρωφωμένη,

εἴ που Φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας,

ἔκλαιεν ἢ δύστηνος εἰσορωμένη,

910

αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη,

ΧΟΡΟΣ.

τίς ἦν; πῶς; φέρ' εἶπέ.

ΤΡΟΦΟΣ.

αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε. etc.

*) ἐπεὶ γὰρ ἦλθε etc.

- καὶ τὰς ἄπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας.
 ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ' ὀρῶ
 τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορμωμένην.
 καὶ γὰρ λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσπιασμένη
 915 Ὀφρούρου· ὀρῶ δὲ τὴν γυναῖκα δευλοῖς
 τοῖς Ἡρακλείοις στρώτ' ἀβάλλουσαν φάρη.
 ὅπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπενθοροῦσ' ἄνω
 ἡκάζετ' ἐν μέσοισιν εὐνασθηροῖς,
 καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα,
 920 ἔλεξεν· ὦ λέχη τε, καὶ νυμφεῖ' ἐμὰ,
 τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρεθ', ὥς ἐμ' οὐ ποτε
 δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτριαν. —
 τοσαῦτα φωνήσασα, συντόνῳ χερὶ
 λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, *) ὧ χρυσήλατος
 925 προῦκειτο μαστῶν περονίς· ἐκ δ' ἐλώπισε
 πλευρὰν ἅπασαν, ὠλένην τ' εὐώνυμον.
 καὶ γὰρ ὁρομαία βᾶσ', ὅσον περ ἔσθενον,
 τῷ παιδὶ φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
 καὶν ὧ τὸ κείσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα,
 930 ὀρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλήγι φασγάνῳ
 πλευρὰν ὑφ' ἥπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
 ἰδὼν δ' ὁ παῖς ὤμωξεν. ἔγνω γὰρ τάλας
 τοῦργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε,
 ὅψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον, οὔνεκα
 935 ἀκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε.
 καὶνταῦθ' ὁ παῖς δύστηνος οὔτ' ὀδυρμάτων
 ἐλείπετ' οὐδὲν, ἀμφὶ νιν γοῶμενος,
 οὔτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν, ἀλλὰ πλευρόθεν
 πλευρὰν παρεῖς, ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
 940 ὥς νιν ματαίως αἰτία βάλοι κακῇ.
 κλαίων ὅθ' οὔνεκ' ἐκ δυεῖν ἔσοιθ' ἅμα,
 πατρός τ' ἐκείνης τ', ὠρφανισμένος βίου.

*) οὐ χρυσήλ. etc.

τοιαῦτα τὰνθάδ' ἐστίν. ὥστ' εἴ τις δύο
 ἢ καὶ πλέους τις ἡμέρας λογίζεται,
 945 μάταιός ἐστιν. οὐ γάρ ἐσθ' ἢ γ' αὖριον,
 πρὶν εὖ πάθῃ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.

ΧΟΡΟΣ.

66) Πότερα πρότερ' ἂν ἐπιστένω,
 πότερα τέλεα περαιτέρω,
 δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνω.
 950 τάδε μὲν ἔχομεν ὄρᾱν δόμοις,
 τάδε δὲ μέλλομεν ἐπ' ἐλπίσι.
 κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν.

67) Εἴθ' ἀνεμόεσσά τις στροφή.
 γένοιτ' ἔπουρος ἐστιῶτις αὖρα,
 955 ἢ τις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως
 τὸν Ζηνὸς ἄλκιμον γόνον
 μὴ ταρβαλέα θάνοιμι
 μοῦνον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ·
 ἐπεὶ ἐν δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις
 960 χωρεῖν πρὸς δόμον λέγουσιν
 ἄσπετόν τι θαῦμα.

66) Πότερα πρότερ' ἂν ἐπιστένω, πότερα
 τέλεα περαιτέρω,
 δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνω.
 τάδε μὲν ἔχομεν ὄρᾱν δόμοις, τάδε δὲ
 μέλλομεν ἐπ' ἐλπίσι.
 κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν.

67) Εἴθ' ἀνεμόεσσά μοι γένοιτ'
 ἄπουρος ἐστίας τις αὖρα,
 ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως
 τὸν Ζηνὸς ἄλκιμον γόνον
 μὴ ταρβαλέα θάνοιμι ἱκνού-
 μενον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ·
 ἐπεὶ ἐν δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις
 χωρεῖν σφε δομόνδε λέγου-
 σιν ἄσπετόν τι θαῦμα.

ἀντιστρ.

- 68) ἄγχου δ' ἄρα κοῦ μακρὰν
 προὔκλαιον, ὀξύφωνος ὡς ἀηδῶν.
 ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἦδε τις βάσις.
 965 πᾶ δ' αὖ φορεῖ νιν; ὡς φίλου
 προκηδομένα, βαρεῖαν
 ἄψοφον φέρει βάσιν.
 αἶ αἶ αἶ· ὅδ' ἀναυδος φέρεται.
 τί χρή, θανόντα νιν, ἢ καθ'
 970 ὕπνον ὄντα, κρῖναι;

ΥΛΛΟΣ.

ὦ μοι ἐγὼ σοῦ, πάτερ, ὦ μοι ἐγὼ
 σοῦ μέλεος. τί πάθω; 69) τί δὲ μήσομαι;
 οἶ μοι.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

- σίγα, τέκνον, μὴ κινήσης
 975 ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὠμόφρονος.
 ζῇ γὰρ προπετής. ἀλλ' ἴσχε δαικῶν
 στόμα σόν.

ΥΛΛΟΣ.

πῶς Φῆς, γέρον; ἢ ζῇ;

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

70) οὐ μὴ ἔξεγερεῖς τὸν ὕπνῳ κάτοχον,

68) ἄγχου δ' ἄρα κοῦ μακρὰν προὔκλαι-
 ον ὀξύφωνος ὡς ἀηδῶν.

ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἦδε τις βάσις
 ἦδη φορεῖ νιν· ὡς φίλου
 προκηδομένα βαρεῖαν ἄ-
 ψοφον φέρει βάσιν.

αἶ αἶ αἶ· ὅδ' ἀναυδος φέρεται.
 τί χρή με, θανόντα νιν, ἢ
 καθ' ὕπνον ὄντα κρῖναι;

69) — — — — τί γενήσομαι;

70) οὐκ, εἰ ἔξεγερεῖς τὸν ὕπνῳ κάτοχον,

κακκινήσεις, κῆναστήσεις
980 Φοιτάδα δεινὴν νόσον, ὦ τέκνον.

ΤΛΑΟΣ.

ἀλλ'

ἐπὶ μοι μελέω
βάρος ἀπλετον ἐμμέμονε φρήν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ Ζεῦ,

985 ποῖ γὰρ ἦνω; παρὰ τοῖσι βροτῶν
κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήητοισι
ὀδύναις; 71) οἷ μοι μοι ἐγὼ τλάμων
ἢ δ' αὖτ' ἰαχὰ βρύκει. Φεῦ.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

990 ἄρ' ἐξήδης ὅσον ἦν κέρδος
σιγῇ κεύθειν, καὶ μὴ σκεδάσαι
τῷδ' ἀπὸ κρατὸς καὶ βλεφάρων ὕπνον;

ΤΛΑΟΣ.

οὐ γὰρ ἔχω πῶς
ἂν στέξαιμι, κακὸν τόδε λεύσσω.

κακκινήσεις, κῆναστήσεις
φοιτάδα δεινὴν
νόσον, ὦ τέκνον.

ΤΛΑΟΣ.

ἀλλ' ἐπὶ μοι μελέω
βάρος ἀπλετον ἐμμέμονε φρήν.

ΤΛΑΟΣ.

71) — — οἷ μοι μοι ἐγὼ τλάμων
ἢ δ' αὖτ' ἰαχὰ βρύκει, Φεῦ.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

ἄρ' ἐξήδης, ὅσον ἦν κέρδος
σιγῇ κεύθειν, καὶ μὴ σκεδάσαι
τῷδ' ἀπὸ κρατὸς
βλεφάρων θ' ὕπνον;

ΤΛΑΟΣ.

οὐ γὰρ ἔχω, πῶς ἂν
στέρξαιμι, κακὸν τόδε λεύσσω.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

- ω Κηναία κρηπὶς βωμῶν
 ἱερῶν, 72) οἶαν ἀνδ' οἶων
 995 θυσιῶν ἐπὶ μοι
 μελέω χάριν ἤνυσας. ὦ Ζεῦ,
 οἶαν μ' ἄρ' ἔθου λώβαν, οἶαν
 73) ἦν μή ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας
 ὦφελον ὅσσοις, τόδ' ἀκήλητον
 1000 μανίας ἀνδρος καταδερχθῆναι.
 τίς γὰρ αἰιδὸς, τίς ὁ χειροτέχνης
 ἱατορίας, ὅς τήνδ' ἄτην
 χωρὶς Ζηνὸς κατακηλήσει;
 74) θαῦμ' ἂν πόρρωθεν ἰδοίμην. ἔ, ἔ.
 1005 ἐᾷτέ μ', ἐᾷτέ με δύσμορον εὐνάσαι.
 πᾶ μου ψαύεις; ποῖ κλίνεις;
 ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς.
 75) ἀντέτροφας ὅ τι καὶ μύση.
 ἦπταί μου τοῦτό τοι.
 1010 ἦδ' αὖθ' ἔρπει. πόθεν ἔστ', ὦ
 πάντων Ἑλλάνων ἀδινώτατοι ἀνέρες, οὓς δὴ
 πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ, κατὰ τε δρῖα πάντα καθαίρων,
 ὠλεκόμαν ὁ τάλας; καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι

72) — — οἶαν ἀνδ' οἶων ἐπὶ
 μοι μελέω χάριν ἤνυσας. etc.

73) ἦν μή ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας
 ὦφελον ὅσσοις,
 τόδ' ἀκήλητον μανίας ἀνδρος.
 τίς γὰρ αἰιδὸς, etc.

74) ἐλθεῖν οὐρανόθεν νιν ἰδοίμην. ἔ ἔ.

75) ἀντέτροφας ὁ γ' ἐμεμύκει.
 ὦ δαῖμον· νόσος ἦδε μοι αὖθ' ἔρπει. πόθεν ἔστ', ὦ
 πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἀνέρες, οἷς δὴ
 πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ, κατὰ δὲ δρῖα πάντα καθαίρων,
 ὠλεκόμαν ὁ τάλας; καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι

οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἐπιτρέψει;
 1015 ἔ ἐ, οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίου
 θέλει μολῶν
 τοῦ στυγεροῦ; Φεῦ, Φεῦ.

76) ΠΡΕΣΒΥΣ.

ὦ παῖ τοῦδ' ἀνδρὸς, τοῦργον τόδε μεῖζον ἀνήκει,
 ἢ κατ' ἐμὴν ῥώμαν· σὺ δὲ σύλλαβε· σοί τε γὰρ ὄμμα
 1020 ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν.

ΤΛΛΟΣ.

ψαύω μὲν ἔγωγε·
 λαθίπονον δ' ὀδύναν οὔτ' ἐνδοθεν, οὔτε θύραθεν,
 ἔστι μοι ἐξανύσαι βίότου. τοιαῦτα νέμει Ζεὺς.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ παῖ, παῖ, ποῦ ποτ' εἶ;
 τᾶδ' ἐμὲ, τᾶδ' ἐμὲ
 1025 πρόσλαβε κουφίσας.
 ἔ ἐ. ἰὼ ἰὼ δαῖμον.
 θρώσκει δ' αὖ, θρώσκει
 δειλαία διολοῦσ' ἡμᾶς
 ἀποτίβατος ἀγρία
 1030 νόσος. ἰὼ Παλλάς,

οὐ πῦρ, οὐδ' ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐδὲν ὀρέξαι,
 ἔ ἐ, οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίου
 θέλει μολῶν
 τοῦ στυγεροῦ; Φεῦ, Φεῦ.

76)

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ὦ παῖ τοῦδ' ἀνδρὸς, τοῦργον τόδε μεῖζον ἀνήκει
 ἢ κατ' ἐμὴν ῥώμαν· σὺ δὲ σύλλαβε· σοί τε γὰρ ἄμμα
 ἔμπεδόν ἐστιν ἐμοῦ μᾶλλον.

ΤΛΛΟΣ.

ψαύω μὲν ἔγωγε·
 λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν οὔτ' ἐνδοθεν, οὔτε θύραθεν,
 ἔστι μοι ἐξανύσαι βίοτον· τοιαῦτα νέμει Ζεὺς.

τόδε μ' αὖ λωβᾶται. ἰὼ παῖ,
 τὸν Φύσαντ' οἴκτειρας,
 ἀνεπίφθονον εἴρυσον ἔγχορ,
 παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ
 1035 κληῖδος· ἀκοῦ δ' ἄχος, ᾧ μ' ἐχόλωσεν
 σὰ μάτηρ ἄθεος,
 ἅν ᾧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
 αὐτως, ᾧδ' αὐτως, ὥς μ' ὤλεσεν.
 ᾧ Διὸς αὐθαίμων,
 1040 ᾧ γλυκὺς Ἀΐδας,
 *) εὐνασόν μ', εὐνασον,
 ὠκυπέτα μόρω
 τὸν μέλεον Φθίσας.

ΧΟΡΟΣ.

κλύουσ' ἔφριξα τάσδε συμφορὰς, Φίλαι,
 1045 ἄνακτος, οἷαις οἶος ὦν ἐλαύνεται.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

77) ᾧ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγῳ κακὰ
 καὶ χερσὶ καὶ νώτοις μοχθήσας ἐγώ·
 κοῦπω τοιοῦτον οὔτ' ἀκοιτὶς ἢ Διὸς
 προὔθηνεν, οὔθ' ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεὺς ἐμοί,
 1050 οἶον τόδ' ἢ δολῶπις Οἰνέως κόρη
 καθῆψεν ὦμοις τοῖς ἐμοῖς Ἑριννύων
 ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, ᾧ διόλλυμαι.
 πλευραῖσι γὰρ προσμαχθὲν ἐκ μὲν ἐσχάτας
 βέβρωκε σάρκα, πλεύμονος τ' ἀρτηρίας
 1055 ῥοφεῖ ξυνοικοῦν· ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου
 πέπωνεν ἤδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
 τὸ πᾶν, ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ.

*) εὐνασον, εὐνασόν μ',
 ὠκυπ. etc.

77) ᾧ πολλὰ δῆτ' ἔργῳ τε καὶ λόγῳ κακὰ
 καὶ χερσὶ etc.

- κοῦ ταῦτα λόγῃ πεδία, οὐθ' ὁ γηγενῆς
 στρατὸς Γιγάντων, οὔτε θῆριος βία,
 1060 οὐθ' Ἑλλὰς, οὐτ' ἄγλωσσος, οὐθ' ὅσην ἐγὼ
 γαῖαν καθαίρων ἰνόμεν, ἔδρασέ πω·
 78) γυνὴ δέ, θῆλυς οὔσα, κοῦκ ἀνδρὸς φύσιν,
 μόνη με δὴ καθεῖλε Φασγάνου δίχα.
 ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
 1065 καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσης πλέον.
 δός μοι, χεροῖν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν,
 ἐς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἰδῶ σάφα,
 εἰ τοῦμόν ἀλγεῖς μᾶλλον ἢ κείνης, ὁρῶν
 λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον.
 1070 ἦθ', ὦ τέκνον, τόλμησον, οἴκτειρόν τ' ἐμὲ
 πολλοῖσιν οἴκτρὸν, ὅστις, ὥστε παρθένος,
 βέβρυχα κλαίων. καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἷς ποτε
 τόνδ' ἄνδρα Φαίῃ πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα·
 ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν ἐσπόμην κακοῖς.
 1075 νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς εὖρημαι τάλας.
 καὶ νῦν προσελθὼν στῆθι πλησίον πατρὸς,
 σκέψαι δ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὑπο
 πέπονθα. δείξω γὰρ τὰδ' ἐκ καλυμμάτων.
 ἰδοὺ θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,
 1080 ὁρᾶτε τὸν δύστηνον, ὡς οἴκτρῳ ἔχω.
 αἶ αἶ, ὦ τάλας, ἔ ἐ.
 ἔθαλψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως· ὁ δ' αὖ
 διῆξε πλευρῶν· οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἔᾶν
 εἴοικεν ἢ τάλαινα διάβορος νόσος.
 1085 ὦ ἴναξ Αἶδη, δέξαι μ'·
 ὦ Διὸς ἀκτὶς, παῖσον.
 ἐνσεισον, ὦ ἴναξ, ἐγνατάσκηψον βέλος,
 πάτερ, κεραυνοῦ· δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν,

78) γυνὴ δέ, θῆλυς οὔσα, κοῦκ ἀνὴρ φύσιν.
 μόνη με δὴ. etc.

ἦνθ' ἦκεν, ἐξώρμηκεν. ὦ χέρες, χέρες,
 1090 ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ Φίλοι Βραχίονες,
 ὑμεῖς ἐνεῖνοι δὴ καθέσταθ', οἳ ποτε
 Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα,
 λέοντ', ἀπλατον θρέμμα καὶ προσήγορον,
 βία κατειργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν,
 1095 διφυῇ τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν
 θηρῶν, ὑβριστήν, ἄνομον, ὑπέροχον βίαν,
 Ἐρυμάνθιδόν τε θῆρα, τὸν θ' ὑπὸ χθονὸς
 Ἄιδου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας,
 δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τὸν τε χρυσέων
 1100 δράκοντα μῆλων Φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις;
 ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην,
 κούδεις τρόπαι' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν.
 νῦν δ' ὦδ' ἀναρθρος, καὶ κατερῥακωμένος,
 τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
 1105 ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος,
 ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος.
 ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε, καὶ τὸ μηδὲν ὦ,
 καὶ μηδὲν ἔρπω, τήν γε δράσασαν τάδε
 χειρώσομαι καὶ τῶνδε. προσμόλοι μόνον,
 1110 ἵν' ἐνδίδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν, ὅτι
 καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανῶν ἐτισάμην.

ΧΟΡΟΣ.

79) ὦ τλήμον Ἑλλάς, πένθος οἶον εἰσορῶ
 ἔξουσιν, ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται.

ΤΑΛΟΣ.

80) ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
 1115 σιγὴν παρασχὼν κλυθί μου, νοσῶν ὅμως.

79) ὦ τλήμον Ἑλλάς· πένθος οἶόν σφ' εἰσορῶ
 ἔξουσιν, ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται.

80) ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
 σιγὴν παρασχὼν, κλυθί μου, etc.

αἰτήσομαι γάρ σ', ὦν δίκαια τυγχάνειν.
 δός μοι σεαυτὸν, μὴ τοιοῦτον ὡς δάκνη
 θυμῷ δύσσοργος. οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς
 χαίρειν προθυμῇ, κἂν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1120 εἰπὼν ὁ χρήζεις, λήξον· ὡς ἐγὼ νοσῶν,
 οὐδὲν ξυνίημ', ὦν σὺ ποικίλλεις πάλαι.

ΥΛΛΟΣ.

τῆς μητρὸς ἦκω τῆς ἐμῆς Φράσων, ἐν οἷς
 νῦν ἐστίν, οἷς θ' ἤμαρτεν οὐχ ἐκουσία.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ
 1125 τῆς πατροφόντου μητρὸς, ὡς κλύειν ἐμέ;

ΥΛΛΟΣ.

ἔχει γὰρ οὕτως, ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐ δῆτα, τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις.

ΥΛΛΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

λέγ'· εὐλαβοῦ δὲ, μὴ Φανῆς κακὸς γεγώς.

ΥΛΛΟΣ.

1130 λέγω. τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγῆς.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐξέσπινας.

ΥΛΛΟΣ.

αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἶ μοι· πρὶν, ὡς χρῆν, σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός;

ΥΛΛΟΣ.

*) κἂν σου στραφείη θυμός, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.

*) κἂν σοῦ στραφ. etc.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1135 δεινοῦ λόγου κατῆρξας· εἶπε δ' ἡ νοεῖς.

ΥΛΛΟΣ.

ἅπαν τὸ χρῆμ' ἤμαρτε, χρηστὰ *) μνωμένη.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

χρήστ', ὦ κύνιστε, πατέρα σὸν κτείνασα, δρᾷ;

ΥΛΛΟΣ.

στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν,
ἀπήμπλαχ', ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1140 καὶ τίς τοσοῦτος Φαρμακεὺς Τραχινίων;

ΥΛΛΟΣ.

Νέστος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
τοιῷδε Φίλτρῳ τὸν σὸν ἐμῆναι πόθον.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ιοῦ ιοῦ δύστηνος, οἶχομαι τάλας.

ὄλωλ', ὄλωλα. Φέγγος οὐκ ἔτ' ἐστί μοι.

1145 οἶ μοι, Φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἴν' ἔσταμεν.

ἦθ', ὦ τέκνον· πατήρ γὰρ οὐκ ἔτ' ἐστί σοι·

κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων,

κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς

μάτην ἀκοιτίν, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ

1150 Φήμην πύθῃσθε θεοφάτων, ὅς οἱδ' ἐγώ.

ΥΛΛΟΣ.

81) ἄλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ'· ἄλλ' ἐπακτία

Τίρυνθι συμβέβηκεν, ὥστ' ἔχειν ἔδραν.

παίδων δὲ, τοὺς μὲν ξυλλαβοῦς αὐτὴ τρέφει,

τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἄστει ναίοντας μάθοις·

*) μωμένη.

81) ἄλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ'· ἄλλ' ἐπακτία

Τίρυνθι συμβέβηκεν, ὥστ' ἔχειν ἔδραν·

παίδων τε, τοὺς μὲν etc.

1155 ἡμεῖς δ', ὅσοι πάρεσμεν, εἴ τι χρεῖ, πάτερ,
πράσσειν, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

σὺ γοῦν ἄκουε τοῦργον· ἐξήκεις δ' ἵνα
Φανεῖς ὁποῖος ὢν ἀνὴρ, ἐμὸς καλῇ.
ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐν πατρὸς πάλαι,
1160 ⁸²⁾ πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ἄπο,
ἀλλ' ὅστις Ἄιδου Φθίμενος οἰκῆτ' ἄλλοι.
ὅδ' οὖν ὁ θῆρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἐκτείνειν θανών.
Φανῶ δ' ἐγὼ τούτοις συμβαίνοντ' ἴσα
1165 μαυτεῖα καινά, τοῖς πάλαι ξυνήγορα,
ἃ τῶν ὀρέων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγράψαμην,
πρὸς τῆς πατρώας καὶ πολυγλώσσου δρυός·
ἥ μοι χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν
1170 ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ
λύσιν τελεῖσθαι· καὶ δόκουν πράξειν καλῶς.
⁸³⁾ τόδ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ·
τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον,
1175 δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τάνδρ' ὅσον σύμμαχον,
καὶ μὴ ὑπὸ πεινῆναι τοῦμόν ὀξύναι στόμα,
ἀλλ' αὐτὸν εἰκάζοντα συμπράσσειν, νόμον
κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.

ΥΛΛΟΣ.

ἀλλ', ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν
1180 τοιάνδ' ἐπελθὼν, πείσομαι δ' ἅ σοι δοκεῖ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρῶτιστά μοι.

82) βροτῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ἄπο,
ἀλλ' ὅστις etc.

83) τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο etc.

ΥΛΛΟΣ.

ὥς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐ θᾶσσαν οἴσεις, μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί;

ΥΛΛΟΣ.

ἰδοὺ προτείνω, κούδεν ἀντειρήσεται.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1185 ὅμνυ Διὸς νῦν τοῦ με Φύσαντος κάρα.

ΥΛΛΟΣ.

ἦ μὴν τί δράσειν; καὶ τόδ' ἐξειρήσεται.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἦ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.

ΥΛΛΟΣ.

ὅμνυμ' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις, πημονὰς εὐχου λαβεῖν.

ΥΛΛΟΣ.

1190 οὐ μὴ λάβω· δράσω γάρ. εὐχομαι δ' ὁμῶς.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἷσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον;

ΥΛΛΟΣ.

οἶδ', ὥς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἐνταῦθά νυν· χρὴ τοῦμὸν ἐξάραντά σε
σῶμ' αὐτόχειρα, καὶ ξὺν οἷς χρήζεις Φίλων,

1195 πολλὴν μὲν ὕλην τῆς βαθυρρίζου δρυὸς
κείραντα, ⁸⁴⁾ πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ
ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τοῦμὸν ἐμβαλεῖν

84) — — πολλὴν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ
ἀγρίαν ἐλαίαν, σῶμα etc.

καὶ, πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας,
 πρῆσαι. γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ,
 1200 ἄλλ' ἀστένακτος καὶ δάκρυτος, εἴπερ εἶ
 τοῦδ' ἀνδρός. ἔρξον· εἰ δὲ μὴ, μενῶ σ' ἐγὼ,
 καὶ νέρθεν ὦν, ἀραῖος εἰσαεὶ βαρύς.

ΤΑΛΟΣ.

οἶ μοι πάτερ, τί ν' εἶπας; οἶά μ' εἵργασαι;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὅποῖα δραστὲ' ἐστίν· εἰ δὲ μὴ, πατρός
 1205 ἄλλου γενοῦ τοῦ, μηδ' ἐμὸς κληθῆς ἔτι.

ΤΑΛΟΣ.

οἶ μοι μάλ' αὖθις. οἶά μ' ἐκκαλῆ, πάτερ,
 Φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐ δῆτ' ἔγωγ'· ἄλλ' ὦν ἔχω παιώνιον,
 καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

ΤΑΛΟΣ.

1210 καὶ πῶς ὑπαίθων, σῶμ' ἂν ἰώμην τὸ σόν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἄλλ' εἰ Φοβῆ πρός τοῦτο, τᾶλλα γ' ἔργασαι.

ΤΑΛΟΣ.

Φορᾶς γέ τοι Φθόνησις οὐ γενήσεται.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἦ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;

ΤΑΛΟΣ.

85) ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χεροῖν·
 1215 τὰ δ' ἄλλα πράξω, κού καμεί τοῦμόν μέρος.

ΗΡΑ.

85) ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτε ψαύων χεροῖν·
 τὰ δ' ἄλλα etc.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλ' ἄρνεέσει καὶ ταῦτα· πρόσνειμαι δ' ἐμοὶ
χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.

ΥΛΛΟΣ.

εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἐργασθήσεται.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τὴν Εὐρυτεῖαν οἶσθα δῆτα παρθένον.

ΥΛΛΟΣ.

1220 Ἰόλην ἔλεξας, *) ὥστ' ἐπεικάζειν ἐμέ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἔγνων. τοσοῦτον δὴ σ' ἐπισιγήπτω, τέκνον.

ταύτην, ἐμοῦ θανόντος, εἴπερ εὐσεβεῖν

βούλει, πατρώων ὀριῶν μεμνημένος,

πρόσθου δάμαρτα, μηδ' ἀπιστήσης πατρί·

1225 μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ

κλιθεῖσαν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτέ·

ἀλλ' αὐτὸς, ὃ παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.

πιθοῦ. τὸ γάρ τοι μέγαλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ

σμικροῖς ἀπιστεῖν, τὴν πάρος ξυγχεῖ χάριν.

ΥΛΛΟΣ.

1230 οἳ μοι. τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι, κακόν·

τὸ δ' ὧδ' ὀρᾶν φρονοῦντα, τίς ποτ' ἂν φέροι;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὥς ἐργασείων οὐδὲν ὦν λέγω, θροεῖς.

ΥΛΛΟΣ.

τίς γάρ ποθ', ἥ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνη

μεταίτιος, σοί τ' αὖθις, ὥς ἔχεις, ἔχειν,

1235 τίς ταῦτ' ἂν, ὅστις μὴ ἔξ ἀλαστόρων νοσοῖ,

ἔλοιτο; κρεῖσσον καμέ γ', ὃ πάτερ, θανεῖν,

ἢ τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμοῦ.

*) ὥς γ' ἐπεικ. etc.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

86) ἀνὴρ ὅδ' ὥς ἔοικεν οὐ νεμεῖν ἐμοὶ
 Φθίνοντι μοῖραν· ἀλλὰ τοι θεῶν ἀρὰ
 1240 μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

ΤΑΛΟΣ.

οἱ μοι. τάχ', ὥς ἔοικας, ὥς νοσεῖς φράσεις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

σὺ γάρ μ' ἀπευνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.

ΤΑΛΟΣ.

δείλαιος, ὥς ἐς πολλὰ τὰ πορεῖν ἔχω.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν.

ΤΑΛΟΣ.

1245 ἀλλ' ἐνδίδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐ δυσσέβεια, τοῦμόν εἰ τέρψεις κέαρ.

ΤΑΛΟΣ.

πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίνως τάδε;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἔγωγε, τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς.

ΤΑΛΟΣ.

1250 τοιγὰρ ποιήσω, κούκ ἀπώσομαι, τὸ σὸν
 θεοῖσι δειννὺς ἔργον. οὐ γὰρ ἄν ποτε
 κακὸς φανείην, σοί γε πιστεύσας, πάτερ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

καλῶς τελευτᾷς, κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν
 ταχεῖαν, ὦ παῖ, πρόσθε· ὥς, πρὶν ἐμπεσεῖν
 σπαραγμὸν ἢ τιν' οἴστρον, ἐς πυρὰν με θῆς.
 1255 ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἴρεσθε· παῦλά τοι κακῶν
 αὕτη, τελευτὴ τοῦδε τάνδρὸς ὑστάτη.

86) ἀνὴρ ὅδ', ὥς ἔοικεν, οὐ νεμεῖ γ' ἐμοὶ
 φθίνοντι μοῖραν· etc.

ΥΛΛΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,
ἐπεὶ κελεύεις καὶ ξαναγκάζεις, πάτερ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1260 ἄγε νυν, πρὶν τήνδ' ἀνακρινῆσαι
νόσον, ὧ ψυχὴ σιληρὰ, χάλυβος
λιθοκόλλητον στέμιον παρέχουσ',
ἀνάπαυε βοήν, ⁸⁷⁾ ὥς ἐπίχαρτον
τελέως ἀεκούσιον ἔργον.

ΥΛΛΟΣ.

1265 αἴρετ', ὅπαδοι, μεγάλην μὲν ἐμοὶ
τούτων θέμενοι ξυγγνωμοσύνην,
μεγάλην δὲ θεοῖς ἀγνωμοσύνην
εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων
οἱ φύσαντες, καὶ κληζόμενοι
πατέρες, τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθῃ.
1270 τὰ μὲν οὖν μέλλαντ' οὐδεὶς ἐφορᾷ·
τὰ δὲ νῦν ἐστῶτ', οἴητρά μὲν ἡμῖν,
αἰσχροὶ δ' ἐκείνοισι,
χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων,
τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.

ΧΟΡΟΣ.

1275 λείπου μηδὲ σὺ, παρθέν', ἐπ' οἴκων,
μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
⁸⁸⁾ πολλὰ δὲ πῆματα καινοπαθῆ· καὶ
οὐδὲν τούτων, ὅ τι μὴ Ζεὺς.

87) — — ὥς ἐπίχαρτον
τελέως ἀεκούσιον ἔργον.

88) πολλὰ δὲ πῆματα καινοπαθῆ· κού-
δεὶς πράκτωρ τῶνδ' ὅτι μὴ Ζεὺς.

Berichtigungen.

Seite 12	Zeile 1 v. u.	lies	Σορύβω	st.	Σορύβω
— 18	— 10	—	ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ	st.	ΦΙΛΟΚΤΗΤ.
— 36	— 2	—	ἴν'	—	ἴν'
— 40	Verss. 804. 5.	—	φῆς u. φῆς . . .	—	φῆς
— 41	Zeile 1 v. u.	—	ὀρῶ.	—	ὀρῶ
— 66	Vers. 1283.	—	κᾶτα	—	κᾶτα
— 67	— 1317.	—	ἔστ'	—	ἔστ
— 81	Zeile 3 v. u.	—	ἀπάταις	—	ἀπαταῖς
— 86	Vers. 217.	—	ὑπερεκτήσω . . .	—	ὑπερ.
— 89	— 298.	—	τίσουσά γ' . . .	—	τισοῦσ.
— 106	— 700.	—	ἄρματηλατ. . . .	—	ἄρματ.
— 114	— 873.	—	ῶν	—	ων
— 116	— 915.	—	τᾶπιτίμια	—	ταπιτ.
— 118	— 973.	—	οὔχ	—	οὔχ
— 119	— 989.	—	αἰσχροὺν	—	αἰσχροῶν
— 126	— 1120.	—	τεῦχος, ἐς	—	τεῦχος ἐς
— 144	— 1447.	—	μάλιστα	—	μάλιστά
— 164	— 275.	—	ἀπάντων	—	ἀπάντ.

Einige andere Kleinigkeiten, die in manchem Exemplare vorkommen mögen, (z. B. einem mangelnden *spiritus* — *asper* oder *lenis*, oder ein nicht ausgedrucktes Accentzeichen u. d. gl.) wird der geneigte Leser leicht selbst verbessern.

Sophocles, ca. 497/496 v. Chr.-406 v. Chr.

Sophokleus tragōdiai [Text]

Bd.: 1,1

Sulzbach 1815

Bamberg, Staatsbibliothek -- L.gr.o.522
urn:nbn:de:bvb:12-bsb11725907-3